

ஸ்ரீ கௌரோத-மாயம்.

Rs. 52587
— 2000

த நி தொ கி.

ஐப்

வெரிய வாறு விடுவெ

நாசிக

ஸ்ரீ கௌரோத-மாயம்

நமிதா.

திரும்பென விடாமல் தாதுவாரென

வசிக் வாரிசொகி பு கடிதா

வ - வனமுதென விடுவெ நாசியெயந

விவெகீவிகாவடு கௌரோத-மாயம்

கௌரோத-மாயம்

கவிஞர் (வ)

தனிஸ்லோகம்.

மொகாந் பஞ்சவீரகதா கீ.

பெரியவாழ்வு

வாழ்கவென்றா.

வாழ்கவென்றா

கரு	கருவென்றா	கரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு

வாழ்கவென்றா

உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு

வாழ்கவென்றா

கரு	கருவென்றா	கரு
உரு	உருவென்றா	உரு

வாழ்கவென்றா

கரு	கருவென்றா	கரு
உரு	உருவென்றா	உரு

வாழ்கவென்றா

கரு	கருவென்றா	கரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு

வாழ்கவென்றா

கரு	கருவென்றா	கரு
உரு	உருவென்றா	உரு
உரு	உருவென்றா	உரு

கள தகிர சபம் உதே	கசஉ
உதித்தியிசுரகேஹ குத-ம்	கசந
வனந்நவய-ராய பொவெ-தம்	கசச
வ-மரீ வ-வரூ	கசரு
ஸீஸு (வரு) சீஸகெநா	கசசு
வெசவாஹம்மாவுகோணா நாம்	கசஎ
உவா உவசீவாவு-ஜே	கசஅ
நாவுகெவா நாம்	கசக
கெ நவீசாஜநஸாநாசு	கரு௦
சசீஹம்ஹெத-தவிய-மெகெர்	கருஉ
வவநவ-கீஜ-ஹ	கருந
வொஹம்வா-வ-உ-வெந	கருச
நிவெடிய சகோகதி-வ-ம்	கருரு
வன-த-த-வ-ந-ம்-மு-க-வா	கசுரீ
கெ-த-வ-கு-வெ	கள௦
சன-ப-க-ந-ம-கா	களக
வ-ன-பீ-ந-க-க-வெ-ஹ-வ-வ	“
க-ப-வ-வ-ய-க-க-வெ-ஹ-ம்	களஉ
சீ-த-ந-பீ-வ-வ-க-வெ-வ	களந
வ-க-த-ந-ப-க-க-வெ-ஹ-வ-வ-ம்	“
நா-வ-கெ-ந-வ-ன-ஹி-த-ம்	களச
நா-க-க-வெ-ஹ-ஹி-த-ம்	களரு
வ-வ-ஹி-த-ம்-ந-வ-ம்-ஹி	களசு

டரும்தம்மை ஆரூயித்த ஸ்ரீ வெஷ்வரர்களுக்கு ஒருமெருளுள்
காலக்ஷயம் ஸாதித்துக்கொண் டிருக்கும் ஸ்ரீ வெஷ்வ
வக்ஷணம் எப்படியென்று கேழ்க்க ஸ்ரீ வராஹபீடரும் திரு
ருவேங்கட முடையான் ஸத்யிக்குப்போய் அநந்தாழ்வான்தென்
டன்சமர்ப்பித்துக் கேட்டால் தெரியுமென்று ஸாதிக்க அவர்களும்
ப்படியே அநந்தாழ்வான் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளி அநந்தா
ழ்வான்தெண்டன் ஸரீர்ப்பித்துநிற்க- அநந்தாழ்வானும் நீங்களா
ரென்று கேழ்க்க அடியேன்கள் - ஹ்ருதைய திருவடிகள் அவரு
டைய நியமனத்தாலே ஸ்ரீ வெஷ்வணவ லக்ஷணம் எப்படி அந்த
றித்துகொள்ள வேணுமென்று ஷெவரீரிடம் வந்தோமென்று வி
ண்ணப்பம்செய்ய அநந்தாழ்வான் அப்போதே அவர்களுக்கு அ
வற்றை அருளிச்செய்தாரிறே - அவையாவன - உம்மைப்போலே
யிருக்குந் கொக்கைப்போலே யிருக்கும் கோழியைப்போலே யிரு
க்கும் உம்பைப்போலே யிருக்குமென்றும் - இவ்விடத்தில் ப
தந்தோறும் நான்கு சுதூகம் ஐவ்வுதூகமெல்லாம் மஹாவரஹா
வ ஹவத்திலும் அநந்தாழ்வான் ரஹஸ்யத்திலும் ஷிரவரியிலும்
ஸஹஸ்யமாகக் காணலாமிறே - காடியா. சுமனாய- வஸஜராய்
மாரபாடி கௌதிகராய் ஸ்ரீ சிந்தாயா சிந்தயசிவராடி வசுவா
வாய- கௌணாகடாஷாபி மகோமய வெஷ்வகராயிருக்கிற ஸ்ரீ
சிவாலா வாய- ஹ்ருதைய கௌணா திருமலை அநந்தான்பிள்ளை
குணக்கறம்பாக்கம் கோபாலாசாரியறலே.

வதூகி- மஹா ஸஹஸ்யரான் ஸ்ரீகாமாட்சி- சுவாஸ்திவிஃ என்
கிறபடியே வாஸ்திகி சிவாஸ்தி- ஸ்ரீ சிவான வாராயொகிரா
ணுகிஷிம்பா ஸஹஸ்ய- ஸ்ரீகாமாட்சி- வயவஹடி ஸ்ரீகாமாட்சி
தஸ்ரீ ராஜ்யணத்தில் நின்றும் ஸ்ரீ வ-வா கௌராயத்தாலே சில
ஸ்ரீகங்கையெடுத்து ஸவ-ஜரான பெரியவாச்சான் பிள்ளை ஸ்ரீ
ராஜ்யணா- தூதர்களை ஸவ-கும் ஸஹஸ்யமாகவறிந்த உஜ்ஜீவிக்கும்
படிதருவுள்ளும்பற்றி சிவ-புலா- ஸவமாக அருளிச்செய்திரு
ந்த ககிஸ்ரீகையென்கிற ஸஹஸ்யமானது நன்றாக வரிசொயித்
து ஸவலிபம்செய்யப்பட்டுது.

வள தகவு வம்பலொநா நாகு 20

[illegible][illegible]

வெட்டியுண்டு திருத்தாயிதியான பிராட்டியும் விதாரணர
 உபாசகசுதாபுரபுரம் துபா என்றும் ஜகத்குருகுமெனாதா எ
 ன்றும் சொல்லுகிறபடியே தாம் ஞானபுரியுமாய் அவள் ஜகத்கு
 மலகொரியுமாய் திருவவதரித்து ராஜாதிருவந்தாலே நாலுபடி
 யாய் அவதரித் தருளினான் இவ்விடத்தில் ராஜாதிருவியாய் அவதரி
 த்து இராவணனை நிர்வலித்து விசுவவந வரிவாசுநாதி ருருவந்
 தளான ஸாசாந ருபதிங்களை சுதாவித்து மூலகணரருவியாய் உ
 டு பித்தை கிரவலித்து மமவெழுஷக வுருவகாந விசெஷபதித்
 தை யறிவித்து மரகதருவியாய் மயவக கிரஸநசெய்து மம
 வசுவாந கஞ்சுருருவகாந மரிஷபதித்தவெளியிட்டுருகும
 ருருவியாய் அவணாஸாநனை ஸம்மரித்து மமவக செஷக
 ருருவமான வுபதி பதிவிசெஷத்தை நிலைநிறுத்திப்போந்த ஸ
 வெட்டியுண்டு தான் சுதாவித்துக் காட்டின பதிவிசெஷங்களுந்
 அவ்வோ திவரூபகாநங்களும் தசகாசுர குபயக வலிகமாய்
 போக கொண்டதென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஸவகொகவிதா
 மநாந ஸ்ரஹாவுக்கு சுதாபதிபாய் நின்றுக கொடி புவலு
 ருமான புவஸ்யத்தை செவ்வொத்தில் புவபுதிப்பித் தருளியும்
 ஸ்வாலீகி மமவாணுக்கு ஸ்ரஹபஞ்சநாந நாரதமவாணையிட்டு
 திவ்வஸதிங்களை பெல்லாம் ஸங்கொபமாக உவபெஸிப் பித்தும்
 ஸ்ரஹாபதிபாய் நின்று வுபுபுபாந ருருமமாக அவ்வாலீகி
 மவாணைக்கொண்டு இந்த மருகொகத்தில் - வதாவிபுரஸ ஸஹ
 ஸ்ராணி ஸ்ரோகாநா ருருவாந பிஷிதி - என்கிறபடியே - இருபத்
 துநாலாயிரம் ஸ்ரோகருவமாக புவபுத்திப்பித்தவி புவஸ்யந்தா
 ன், துநாநபெபாலிநாபுஷ்டா வெஷிஷக வரிநிஷிதளவெஷா
 வஸு ஹணாதிபயதாவமுரமயதபுமஃ என்றுவெஷாவஸு
 ஹணாதிபமாகபுவதகமானபுவஸ்யமாகையாலே ஜமகாசுண
 மருகவரவஸுபு திவாதிசுமானசுமரஸுமருகபுயிவெபுர
 ஸாதுஉதரூபிவாகுங்களுமும் அந்தவரவஸு வினுடைய சுவதா
 ரொவவாதிசுமானசுமரயாநெ வஹபாவிஜயதெஉதரூபிவா
 கருங்களுமும்சுவதாபுயொஜமமானஸாய வரிசுரணாபுஷ்ட

ம் சுவமஹித்து சதுட்டிஸ்யம் பண்ணக் கூடாமையாலே மயர்வ
மமதி நஸமருளைப்பெற்ற ஆழ்வார் தொடக்கமாக ஸ்ரீராமாயாஜி-
நயகிவராஜி பஞ்சவரா யாய-பவம் வஸெயாலே உவஸெஸ வ
ரஸவரா ப்ராஹ்மணவிந்த ஸ்ரீராமாயணாதுட்டங்களை ஸவ-பும்
ஸ-ஹமாக வறித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி திருவுள்ளம்பற்றி ஸவ-
ஜ்ஜரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை தம்முடையவாசுகு வெவயாலே
ஸ்ரீ-அஷ்டசூகீகஹாஸ வ-ராணாஜிகளையும் ஆழ்வார் சுவாய-ப்க
ளுடைய ஸ்ரீஸூகீகளையும் ப்ராணமாகக் கொண்டு ஸ்ரீராமாய
ணகாண்டஸ்யம-பங்களில் ஒவ்வொரு ஸ்லோகத்தை யெடுத்து ஸ்ரீ
வ-வா கந்தாயத்தாலே கணிபுவாஸ ரூபமாக தகிஸ்தாகியே
ன்கிறவொவொ-ம் அருளிச்செய்வதாக உவசூரீக்கிரார் வசூவதி-
யென்று தொடக்கி பெரியவாச்சான்பிள்ளை நான்கு ஸ்ரீகூண்ட
ரிவிரலிதாயாம் தகிஸ்தாகிய வொயாம் ஸ்ரீராமாயண ஓ-விய
வொவொயாம் ப்ராணஹி கியகெ-

ஸ்ரீ ராஜா யணைவா லகாணை தநி ஸ்ரோகரா

வ்யாஜி ஸ்ரோகவ்யாநம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடி களேசரணம்.

சுஹர்வெஜி சிஹா தூநம் - ராஜிஸ்தா வராகூஜி

வலிவெஜா விரி சிஹா தெஜா - யெவெஜி தவலிஷ்விதா.

உக்யவதி-யானவன் பெருமானுடைய பருவத்தில்கிறுமையை
யிட்டு இவருடைய வாண்பிள்ளைத் தனத்திலே சுதிசுந்தெ பண்
ணக்கூடுமென்று ஸங்கித்து, அவருடைய வைமவத்தையும் வரா
கூஜித்தையும் ஸலாகூகிசமாக உவவாடிக்கிறான். விஸ்தாபிதூஜி
ஷி-க. சுஹர்வெஜி. வலிவெஜா விரிவெஜி - யெவெஜி தவலிஷ்விதா.
தெவியெஜி- நப-க. யெவா ம. தாஜிஸ்தா வராகூஜி என்றிவாயோ
ம. தைவைச் சொல்லுகைக்கு நீயொருவனுமே யுள்ளாய், இவர்
யோம. தைவை அறிகைக்கு நாங்க ளித்தனைபேரு முண்டென்
கிறான். சுஹர்வெஜி நவகூகூஷா ம. தூஜிதெ சிநலா த-விச-க. க
நளன்றேனுங் கடக்கண்ணம் காணாத வவ்வுருவை நெஞ்சென்னு
முள் கண்ணேம் காணமுணர்ந்து, என்றும் யொமவாயிச-க. வராக
வுட்கண்ணலே நானறியு மத்தனைபோக்கி, பாராம. தூகூகூஷாலே
காண்கிற வுனக்குத் தெரியாதுகாண். சுஹர்வெஜி- தூந வ்யாஜி
ராஜிஷ் வஹவம் வப-க. வராகூஜிதா. என்று பலவாசாரியர்களை
வித்தநானறியு மத்தனைபோக்கி நாட்டாராலே ஸேவிக்கப்படுகிற
உனக்குத் தெரியுமோ, சுஹர்வெஜி க-ஸகூஷ-பராகூஜி என்று புல்லு
ந்கையுமான நானறியன், வில்லுந்கையுமான நீயறியாய் - சுஹ
ர்வெஜி- தலையுஞ் சடையுமான நானறியு மத்தனைபோக்கித் தலையு

[illegible]

[illegible]

தவ்வஸ்துவை அறிக்கையாவது அது சுவரிலுமித மென்று உள்ளப
டி யறிக்கையிறே. வெடிமொழி-கம் என்கிற வெடிவாகுந்தன்னையிறே
சுமம்வெழி- என்று உபபு ஷ்க்கிறது- அங்குத்தைவெடி என்கிறத்
தை இங்குவெழி என்கிறது- அங்குத்தை சுமம் என்கிறத்தையிறே-
இங்கு சுமம் என்கிறது, வாகம் என்று ஸௌவமரூபவாகுரான வாக
சுமஸ்து-த்தையிறே - இங்கு வாசி மென்று சுவதாரமிகு-பு-
வண்ணுகிறது- அங்குத்தைவாகு-ஷு ஸஸ்தாதலே கிதி-வெரான
ஸௌரூ வீரூரிகளையிறே - இங்கு ஸகரவராகு-மென்கிறது
அங்கு சௌவமென்கிறத்தையிறே - இங்கு சௌவ-தூ-ம மென்கிற
து ஆக வெடிவாகு-ஷு-மென்கிற புருஷர்களோடு வாசியறவ்
விஷயத்தில் பாசரமொன்றையிறே இருப்பது. இப்படி சௌவ-தூ-ம
மென்றுபேசுகிறவஸ்துத்தான்செவ்வாசுத்திலேயாயெட்டவொண்
னாதோவென்னில்-நாசி- விதாரம் ரொவயாரி-வென்னுன்னையிசை
வித்துநாசி-மெனவந்து பிறந்தவிவர்களுவஸ்துத்தான்காரென
ன்கிறான். நாசி- வரவஸ்து-மென்று நீயும் நானுமுட்கூசுதல் தம்
மை அருவருத்தவர் தாமகலறிற்றல் செய்யாதே, எனக்குக் கையா
ளாகவழைக்கலாம் படியாயும் தம்மை யமைத்துத்தாழ் நிற்கையா
லேதெரிகிற தில்லைகாண். நாசி- சௌவ-தூ-ம- ஸவ-ஸு-யாநு வவதி
ஜாயநா-ம் என்றவர் தம்மைத்தாழ்விட்டுபிறந்தபின்புகாண் சௌவ
மொப்பமிட்டது, நீதானே நாசிமென்றுசொன்னாய், இன்னம்வடி
வில் சன்னையிற்றத்திலை, சிரமத்தாலுடலிறுகத்திலை. இவர்வராகு-
சித்துக்கு ஸகரொவென்ன- ஸக-ரவராகு-மென்கிற வடிவுபோலே
வேண்டினபோது கொள்ளவுந் தவிசுவுமாய்ப்படி யல்லகாணிவர்
மண்ண்களிருப்பது - அவை கிதூமாய்க்காணிருப்பது - ஸக-
வராகு-மென்கிற ஸவ-ஸு-யாநு வவதி-மென்கிற ஸக-ரவராகு-
வாயென்றும் தவ்வஸ்து-தூ-ம-காசி- என்றும் வாக-ஸு-யாநு
காசி-வென்கிற ஸவ-ஸு-யாநு வவதி-மென்கிற வாக-ஸு-யாநு
கையாலே, விசு-வென்கிறவாய் மண்ண்கள் கிதூமாய்க்காணிருப்
பது- இதுதன்னே ஸு-வராகு-ஸு-யாநு வவதி-மென்கிற வாக-ஸு-யாநு

[illegible]

நதவத்தனா யிருக்கிறவன் தேஜோஹாமி பிறக்கும்படி கலாசூத்ர
சொல்லுமோ - ஜோகோகோ யித்யம் கூதியவனம் ஸ்ரூஷுமகெ
ஜோஷனம் வனம் என்னும்படி நிரவயிக ஸ்ரூஷுமகெஜ்ஜிபாயிருக்கி
றவன் அப்படி பெரியரா யிருந்தாலும் பசுஷாஷுணஸூ ஸ்ரூஷு
ணஸூபூஸூஸேபாகாம் ஸ்ரூஷுணஸூபாயி ஸ்ரூபாசு என்னும் ஸ்ரூ
ஷுணஸூஸே- மவாஸே-வாவஸி-ஃ ஸ்ரூணாநு வரிகுஜெசு என்
றும் நானும் நீயுமானால் தன்னை யழியமாறியும் ஸ்ரூஷுஷி- பான
வுனக்காக வார்த்தைசொல்லும் அத்தனைபோக்கி கூதியனான பெ
னக்காக சொல்லுமோ வென்ன பெயெகெகவலிலிதாஃ- படை
விரட்டார் தம்பலமதித்து முகத்துக்குத்தக்க வார்த்தைச் சொல்லு
கிறவெங்களைவிட்டுச் சருகிலை தின்னிகளான விவர்களைக் கேட்க
மாட்டாயோவென்றுமாம்- உகெகவலிதாஃஊநஷொஸஸவஷ-ஃ
என்னு அவர்பருவம் நியம்மையைபிட்டு அவர் யொமடுதைக்கு
நீ தட்டிளப் படவேண்டா - தஸுயீராஃ வரிஜாதஜ்யொமிஃ எ
ன்று அவனுடைய ஜந்நாஹவாஜ்ஜாதமுடைய விவர்களைக் கேளா
யென்றுமாம் - உகெகவலிதாஃஊநஷொஸஸவஷ-ஃ வராஸாநு வராஸா
ய-ஃ என்றுப்போலே ப்ரவிகாராய் சூயாய-ஃ வஷ-ஃவஷ-ஃ
அத்திரிகிற விவர்களன்றியிலே இன்னொன்று பேருங்கூடச் சொ
ல்லில்லாதபடி ஒதுங்குலகளாய் பணிநியத் திருக்கிறவர்களானே
யல்ல ஸ்ரீவலிஷு மமவானுமல்ல இவர்களுமறிவார்கள் உகெநாநி
வர்களுக்குச் சிலவை அகணாஸூபாஷிக்க விருந்த கேட்க வேணு
மோ நனாதலையும் முசியும் மோவாயும் ஒட்டின கதப்புந்திரங்கி
னதோலும் உலர்ந்தவடிவும் எண்ணுகிற விரலும் இடுக்கிறவாயம்
வடிகிற கண்ணிருமாறாத மமவஷ-ஃஸாயாதமும் மயிரொறிந்தவுட
ம்புமாயிருக்கிற இருப்பிலே தெரியாதோ சூஷுமசூசு நெதூ-
வ-ஃ வ-ஃஷ-ஃ மாத்ரவாநு வஷாவா ம-ணாவிலஷா ஐஷ-
வ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃ என்னும்படி யிருக்கிறவர்களன்றோ உகெஇவர்
களப்படி உஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃ சொல்லி விரலிட்டுக்காட்டு மத்தனை
யொழியவேறு பாசாமிடும்படி வாஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃ
ஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃ
ஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃஷ-ஃ

மையின் வார்த்தையை மாவலி யிடைச்சென்று கேளென்று டுதி
 ருலுன யிருப்பானொருவன் பக்கலிலே கேட்கவேண்டாதபடி யி
 ங்கேஸுதிவிறாகப் பெற்றோமிதே - உடுகி லொவலியைப்போ
 லெஞ்சுலு பூகூதி யாகையன்றிக்கே வாரலுலுநிலுநானிலி
 களாக பெற்றோமிதே - உடுகி என்னைப்போலே ஸீவலிலு ஹ
 வானைப்போலே ருவ நிருவராகையன்றிக்கே ஹய ஸுலுராக
 வலியலு என்றிவர்கள் பலரானதுவும் முனக்கு விஸூலு ஹது
 விதே இவர்கள் பலரானுல் பூயொனெமன் பொய்சொல்லாதப
 டிபாந யாதிடுக ராகவேணுமே யென்னில் தவலிலுநாஃ - த
 வெசுடாந தபலுதும் தவொபடுகி பூகூதிடுகி - என்கிறபடி
 யெ ஸுலுதும் தவஃ வாராகையாலே வாரலுபாதிடுகொன்கி
 றது - தவலிலுநாஃ - ஹவலியமாய் நிகுரிகாநவா துலுலுவுக்கு
 விறத்தேடி ஸுலுலுரிகாந ஸுரீரத்தை ஒறுத்து போருமவர்கள்
 தவலிலுநாஃ - ஹதிலுலு தலுலுபடுகியாந ஹலுதெ
 ஹ ஹாந பூகூதிவ துலுலு வகுணடுகாரியபடிடுகி - என்றதியி
 களாயும் ஸுலு மதராயமுள்ளவர்களை யுதப்பிக்கையே வாரலுபடு
 மென்றிருக்குமவர்கள் தவலிலுநாஃ - தவலுலுவாவுரிகாநவலுடூய
 த்திலும் நிலையுடையவர்கள் அதாவது தவலுலுதாபெ யென்கிற
 பாதுவிலேயாய் யஜெ தலுதெந தவலுலு என்று கடுயொம ஹ
 பலுலுபடுகாந யஜாடிஸெவநு என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஜா
 நஹதிகளுக்கு ஸுமரிந கடுயொமத்திலே நிலுரானவர்கள் அன்
 றியிலே தவலுலுதெவெ என்கிற பாதுவிலேயாய் குதூகாநகலு
 தெஜாநுஎன்றும் குதூயபா துலு ஜாந படுவடகம் என்றும்
 சொல்லுகிறபடியே குதூஜாந ருபுலிராந ஜாநயொமத்திலே நி
 லுரானவர்க ளென்றாகவுமாம் அன்றியிலே தவலெஸுபெடு எ
 ன்கிற பாதுவிலேயாய் பூயாலிநாந ஸுலெடுஷாஃ என்றும்யே
 வெடுரெணு ருபாநவ உதடுவாலுதே என்றும்வாரலுயொகி
 ஹதலு என்றஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸுலுபூயாலிநாவாய்
 தவலுலுவாவுரிகாந வாரலு துலுயத்திலே ஜாநஹதிகுயொமநிலு
 ளென்றாகவுமாம் அன்றியிலே தவலிலுநாஃ என்றுவா விக தவ

வாழ்ந்தபடியே யுள்ளொன்றாகவுமாம் அன்றியிலே தவலி
 ளுநீதர் என்று வரலாறு வரலாறு வரலாறுகளைப்போன்றாக
 வுமாம் அன்றியிலே தவலிஈநீதர் என்று தவலாநீதர்வென
 தவலாநீதிநீதர்வென என்று தெவாநீதர் தவலாநீதர்வென
 நீதிநீதர் தவலாநீதர் என்று சொல்லுகிறபடியேவெனநீதர்
 யிதவலாநீதர் புவதியிலே திவலாநீதர்வென ஒன்றாகவுமாம் இ
 னொருநீதர்வென உறவெனவெனவென என்று சொல்கிறதற்கு
 உத்தரநீதர் சொல்லுகிறது வரலாறு யென்று மேலெழுந்த கண்ண
 லே நீதர்வென காட்சி யென்றுகாண் பொரு வரலாறுவென வுட்க
 ண்ணலே நான் காண்கிறது காட்சியென்கிறது - சுமாவெனயென
 கையாலேஉறவெனவெனவென என்று பருவத்தையிட் தெனியொ
 ன்நிருக்கவேண்டாங்காண்விரோயி கிரவாநீதர்வெனபுட்பெரிய
 நீதர்வென்கிறது உறவாநீதர் மென்கிறத்தாலே கிரவாநீதர்வெனநீதர்
 ன்ணுடைய நீதர்வெனயென யொருநீதர்வெனவெனவெனவெனவென
 விரவொருமென்று வலவெனவெனவெனவெனவெனவெனவென
 கிறதுவென்றுமெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவென
 முது புருவத்திற்குமுன்னே யுறவெனவென கிரவாநீதர்வென
 க் காளல்லவென்று நினைத் திருக்கவேண்டா, வலவெனவென வர
 தவென என்றவெனக்கந்தான்எதிரிகளை யழிக்கும்படி திவலாநீதர்
 நீதர்வென்கிறது. வலவெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவென
 வெனவென என்றவென ஒருவர் அவர்கள் பலர்வென நீதர்வென
 கள் வரலாறுவென்று நினைத்திருக்கவேண்டா உட்குடைய கிரவாநீதர்
 வொல்லாமுண்டவொருவெனவென்று நினைக்கொள்காரைத் தேயவென
 கின்றான் என்றும் ஒருகொடிப்பெருக்கு ஒருவென யமைந்து கா
 ணிருப்பதென்கிறது இவைத்தில் வலவெனவெனவெனவெனவெனவென
 வெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவென
 மே யிறெயி வரலாறுவெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவென
 யொருவெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவென
 வென்கிறது வலவெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவெனவென
 தால் ஆகவிப்படி அந்த னொருநீதர்வெனவெனவெனவெனவென
 னொருநீதர்வென

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

க கி ஸ்ரோ கராம் டி தீ ய ஸ்ரோ க ப்ரா ரம் ஹஃ.

உளநவொயஸவஷ்டாடு ராடுராஜீவமொயநம்

நயபுலயொமடு தாஃஸடு வஸுராபி ஸஹராஷ்டெஸெஃ-

விஸுரீசு மமஹானவன் யஜு விஷகாஃ ஹதராம் என்கிற பெருமாளுடைய ஸங்குத்தை யடியொத்தின னாகையாலே தன்னுடைய யஜு விஷத்தையு மவனாக்கொண்டு போக்குவோ மென்றுப் பார்த்துப் பெருமானைப் போரவிட வேணுமென்று வசு வத்தியையிரக்க அவனுந் பெருமாள் பக்கல் வாசு ஸமரத்தாலே மதியெல்லாமுள் கலங்கி மயங்குமாலென்று வெரோம்பனாய்க் கலங்கி சுஹாவெலி ஸஹாதாஃ என்று ஃஷிபீடேத்திச் சொன்ன பாகரம் நெஞ்சில் படாதே பருவத்தி விளமையைப் பார்த்து விடாமைக்கு மன்னாடு கிருனிந்த ஸ்ரோகத்தாலே உளநவொயஸவஷ்டஃ இன்னமும்பதினாறுபிராயம் நிறம்பத்தில்லை ஸ்ரீராகாஃஸுராஜீஷ்டஃ யென்கிறபடியேபால்மாறுத பருவத்திலேயு மொருபூசலும்போமோ வென்கிறான் உளநவொயஸவஷ்டஃ வாம ஸ்ரவொயஸவஷ்டாசு வளமண ஸ்ரேகிகீதாடுதெ என்கிற ஸ்வாடி வவநத்தின்படியே பதினாறு பிராயத்துக்குக்கீழ் ஸாஸுராய் ஸவ்ராஜ-வடு வஹாஸுனாகையாலே யொருவன்முது கண்படவேணும் வதாஃமஸாபாஃகூ ஸயாஹஸஹஃ நய என்று என்னையும் வதாஃமவமத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டுபோமத்தனைபோக்கி இவனாத்தனியே கொண்டுபோனால் வுயொஜநமுண்டோ உளநவொயஸவஷ்டஃ வாமொஹடு ஸுதவிடரஸு நவவெதி வவாவவஃ|| நவாஸு வவஸாவநொ நவயபுலவிஸாஸஃ என்கிறபடியே பருவமிதுவா யிருந்தது இன்னமுந் யநாவெட்டி ஸிகாரித்திலர் படையில் மிகுதிக்குறை யறியார் இவர் தாமானபடியாகத் தன்னடையே சுயடுஃ காஃபடியான வஸு நகனிலு முபபெஸமில்லை. பூசலாடியம் படைபொருந்தியும்

பழக்கமில்லை இவரையாம் பூசலுக்குக் கொண்டுபோகத் தேடுகிற
 றது இதென்ன சேராச்சேத்திதான். உறநெஷாபுர வஷ-40- பதி
 னாறுபிராயம் நிறம்புகைக்குச் சிறுநாளாய்த்து வேண்டிவது யின்
 னானித்தனையும் கழியவந்தானாகில் கண்ணழிக்க மொண்ணாது- சுவ
 னையும் சுருக்கென்னவு மொண்ணாது - கொண்டுபோவானிறே-இ
 வ்வளவிலேவந்து பிழைத்தோமிதே - உளநெஷாபுரவஷ-40- உள
 நுஷாபுர அந்த வஸெவெய்யிலே சிறுது குளையாய்த்துக் காட்டுவ
 னது ஆகையாலே பதினஞ்சரை யாதல் பதினஞ்சேழுக்கா லாதலா
 ய்பதினாறும், நொயம்- உதொரு பதினாறும், வஸாபுரவஷ-40- தூமம்
 ராவவஷ-40-வெஸெ-40 - என்று விவாஹம் பண்ணின பின்பு பன்
 னிரொண்டுமாய் இருபத்தெட்டாம் பிராயமாய்த் தோற்றுகின்றது-
 காட்டுக்குப் போகிறபோது, வத்தூரூர் கமலாபுரம் வயலாவம்
 வவிஸாகம்- வஷாபுரவாமி வஷ-40-பாணி கஜநாமி உணருகென்று பி
 ராட்டி பாசரமாயிருந்தது - டுஸவஷ-40-வஷ-40-பாணி தவஜாதவா
 வ-40-பாணி சூலிதாமி பூகாகுஷாபுர கபாபுர-40-வவரிஷாபுர- என்று
 நீபிறந்தவன்று துடங்கி பதினேழாண்டு நீர்முடிசூடின னுள்வனா
 குசுந்திரப் பரத்திருக்கிற தென்று ஸ்ரீ களவெனையார் பாசரூர்
 யிருந்தது - இருபத்தெட்டுக்கு மிருபத்தஞ்சுக்கும் பதினேழுக்
 குஞ்சென்றி பென்னென்னில், பதினேழுக்குச் சிலரிங்கனே வரி
 னாரித்தார்கள் - வனகாபுரவஷ-40-பாணி கஜநாமி உணருகென்று பதினென்றிலே
 உவநயநமாயைகையாலே பாசரூர்க்குக்கு அபிஷேகம் செய்துமொரு கஜ
 ராகையாலே கீழ்பத்தைக் கழித்து பதினேழுமன்று கிவ-40-பிப்பா
 ர்கள் இது வ-40-பூவாஸ கிவ-40-வத்தூரூர் கிவ-40-பிப்பாஸான
 ஸ்ரீ வார்த்தை யாகையாலே படுபாடாக பிறந்தவன்று துடங்கியெ
 ன்று பூ-40-கஜநாமி மத்தனேபோக்கி ஸொகாபுரவெயிலெயொரு
 பெண்டாட்டி சுவஸிதையாய் படுபாடாக கிவ-40-பிப்பாஸ யித்துப் பத்
 துக்கழிந்து, அகியகஜநாமி விலகிக்கை சுநாவித மாகையாலும்,
 இதோராரும் பன்னிரெண்டும் பதினெட்டாய் பதினேழுக்குவிஞ்
 சி யிருக்கையாலுஞ்சேராது- பதினாறும் பன்னிரண்டு மிருபத்தெ
 ட்டாய்ப் பதினென்று துடங்கி ஆறாம் பன்னிரண்டும் கீழ்பத்து

சுவரத்தின் மீது மென்வாலை அல்லவோ என்றும்கூட
 மொழிகூற விரும்புகின்றும் காகவகையானவாறு என்றும்கூட
 விடங்களிலும் சொன்னோ யென்னில் நயவெய்மையுடைய
 மொழி என்னும் பூசலுக்கு யோமரன் நென்கைக்காக வாய்க்கு
 ஷோபனாபுஷ்டி களமெழுதி கீழ்க்கொடுக்க - என்கிற சேனாபதி
 உருத்திரன் பிழைத்த பதிகாரம் பிராயம் நிரம்பினு லாய்த்து,
 பூசலுக்கு உயிரினுடைய கிண்குணென்று பூசணம்பண்
 னினபடியே யறிவதும் இன்னுன்கீழ் பின்னென்று தனித்தொரு
 மூருக்குப் பொருளும் தனித்துப் பூசல்போரவுமாவது பதிகார
 ம் நிறம்பா தொழிந்தால் இன்னுரை முதுகண்ணுக்கவடைய வின்
 னொன்றும் இன்னும்க னின்னொன்றும் முதுகண்படப் பேச
 வேணும் ஆனபின்பு, உதாரண வாய்க்கு சேனாபதி என்றும் யெ
 ன்னை முதுகண்ணுக்கக் கூடக்கொண்டுபோவென்கைக்காக, ஸூகம்
 குவராவாசு சேனாபதி நிறைந்ததில்லையென்கிறான் ஆகையா
 லே யுடைய உளமெழுபுவரவகை இக்கொறு ட்டிலேதெறித்
 தாலக் கொறுட்டிலே பால்தெறிக்கும் பருவமென்கிறான் - இதுத
 ன்னைக் கூறக்கூடுகாண்டே என்று வாயாராயணத்திலுஞ்சொல்
 லுத்திறே, கூறக்கூடுகாண்டே என்றானிறே, சேனாபதிக்காரன்
 உளமெழுபுவரவகை ஆனகளுக்கு யளவநாரண ஸூகங்களை
 மூலமுடையவென என்னமுங் குறித்ததில்லை - மயிர்முடித்திலர்
 காகவகையானவாறு என்றுச் சொல்லுகிறபடியே நீதான் சொன்
 னுப்போலே யலைந்தகுடியியும் சுந்தின பூவுமாயிருக்கிற விவரை
 யோ பூசலுக்குக் கொண்டுபோகத் தேடுகிறது என்றவ் விடத்திலு
 ம், தெஜஸா உயிரவயஸுக்கொடுக்க என்றும் சிறியனென் றென்
 னினுள்ளிங்கத்தை யிகழேல்கண்டாய் என்றுஞ் சொல்லுகிற படி
 யே பருவத்தைக் கொண்டு அவர் கருகரென்ன வேண்டாகாண் டி
 யுதெருப்புச் சுடாதோ, மெல்லுமெழுஷ்டியா மெல்லுமெழுஷ்டி
 மெல்லுமெழுஷ்டி - அவதாரத்தில் மெம்பாட்டாலே ஸூகாவிகார
 தெஜமெல்லு தாமுவிட்டாரே யாகிலும், கருகெழுஷ்டியெனவென
 மெல்லுமெழுஷ்டி மெல்லுமெழுஷ்டி கார்டுக் குறிக்கில் தெஜமெழுஷ்டி

வத்தாலே காசியை மிடுவதில் மூலம் யக்கா ணிருப்பதென்ன,
 செராஜி- கையுங் கோடாலியுமாய் முவ்வே துருப்பதொரு படிசா
 ல் கூகியுமாயிடுவதும் பண்ணித்திரிந்த முரட்டுப் பரகராஜநாகநி
 னைத்தானிறே. செராஜி- யென்னுடைய சிகாராவலியுமியிருக்கும்ப
 டி, செராஜி- பெரிய பசியோடே யுண்ணப் புக்கவனைக் கையைப்
 பிடிப்பாணாப்போலே டிவெனாசு வாழிதனாய் என்றும், நெ
 றிங்க லமுங் கண்ணன் நீன்மலர்ப்பாதம் பரவிப்பெற்ற என்று
 ம் சொல்லுகிறபடியே அறுபதினாயிர மாண்டு கூடிவொருபிள்ளை
 பெற்று ஸுதரீபவ கசுராவலிவாகம். பண்ணிவருகிற வென்பக்க
 டிநின்றுமிவரைப் பிறித்துக்கொண்டு போகை ஃபுரோ செராஜி
 ம் ஃபவலதாம் வுதிவலெசு என்றன்றோ ஃபிவிகளுக்குச்சொல்லு
 மறு ஆனபின்புடன் சிகாரத்தாலே ஃபிவிகதிரை வலு வுனக்கா
 ரிமா ராஜி சூடக்கண்ட கருமுகமாலையைப் பிசுக்கி வெய்யலிலே
 வைப்பாணாப் போலே வனகெவாஜிதும்பு வுதுவாஜி என்
 டி ம் ஃபாஜிவசு ருதுவாஜி தெனன்றும் கண்ணுக்கினிதாக்க
 ண்டிகொண்டிருக்குமத்தனைபோக்கியில்வலு-வைபுசலுக் கிலக்கா
 ருவாருண்டொ குறையில்லைகாண் ருஜீயலுவிசு மெரி என்ற
 டி ராஜிசுதிவா ஃபுரீரணம் என்றும் அவர் பூசல்செய்யும்பொதுதான்
 வியிரில்வைத்த பூவாடாத படியாகவும் முகத்தில்க் குறுவெர்பரம்
 வியிராத படியாகவும்எதிரிகள் கைவாங்கும்படியாகவும் வடிவமுரு
 ண்னுலெயோ ரடியெறிந்து காணவரப் பொருவதென்ன ராஜீவ
 மொவநம் வெய்யில்காணவே வெடித்து மிகழ்விநிந்து அலந்துகிட
 கிற கண்களைக்கொண்டு வெய்யலிலே நிற்கவும் போரவும் வல்ல
 ரா வென்கிறான் ராஜீவமொவநம் என்று நீதானே சொன்னாயே
 வய்யல் காணத்தாமரை விகலிக்குமாப்போலே படைகண்டால்
 பருமாரு முஹிதராய்க் காணு மிருப்பதென்றான் ஃபிவ ராஜீ
 மொவநம் ராஜீவமொவநம் என்றும் செந்தாமரைதான் க
 றிச்சிவக்குங்கா ணென்கிறான் ராஜா அச்சிவப்பொ ருஜோரூதா
 மொவநம் என்றும் கிவலிசு ஃபுரீரணம் மலீவாலாஸுரிதம் என்று
 கட்டிதிடர்பட கடைக்கண்சிவந்து யெதிரிகள் முடியும்படியாக

உருகிய நாய் என்றும் வாயுக்கூட நெருக்கிய என்றும் மீதாவாயிசு
 நெருக்கி விளையாடப் பருவமத்தனைப்பாக்கிப் பூசலுக்குப்பரு
 வமோ நபஸுராசி கவிதிலெயு வஸீகூத வெ தலாம்பாஹுவிபா
 சிவிஸம்ஹதிசுரம் என்று ஸுதாய-பாஸு நுகையாலே யுனக்குத்
 தோற்றது என்கண்ணலே பார்க்கமாட்டாயோ யுலபொமடுதாம்
 நபஸுராசி என்று யுலபொமடுதையை பிடித்து யில்லையென்றுசு
 லதடுஞ்சொல்லா நின்றாய் நாரொவ்விதிஸம்முரம் முராரொசு-
 நமஸுலவா! மகாஸுலிது ஸுலிதொ நாவீதிது கிவதூ-தொ
 என்றும் ஸம்முராராக வந்தாமடு என்றும் அவர்போராதபூசலு
 ண்டோவென்ன ஸுலபாராகுமெலம் விஸுஷ கிஷபம் பண்ணி
 னேனத்தனைப்பாக்கி ஸாராமடுகிஷபம் பண்ணினேனொருசு
 மெலம் சுருடிய-பாஸு நுகையாலே என்கிறபடியெ யவர்கள் கள
 வுபூசலல்லது போராரீகான், இவர் யுலபூசலல்லது போரவறியா
 ர் ஆகையால் கடைப்படா தென்றேனித்தனை ஸுலபாராகுமெலம்
 இவர் மனுஷர் அவர்கள் நாகுலர் இவ்வொருவர் அவர்களினேகர்
 ஆகையாலும் யொமடுதையிலே

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தமிழ்நாடு துணைப்பொருள்.

காளையுராவ் பூஜாராவென்று விஷிசொன்னத்
 உதூஷ நபஸுராசி கவிதிலெயு வஸீகூத வெ தலாம்பாஹுவிபா

உருகிய நாய் என்றும் வாயுக்கூட நெருக்கிய என்றும் மீதாவாயிசு
 நெருக்கி விளையாடப் பருவமத்தனைப்பாக்கிப் பூசலுக்குப்பரு
 வமோ நபஸுராசி கவிதிலெயு வஸீகூத வெ தலாம்பாஹுவிபா
 சிவிஸம்ஹதிசுரம் என்று ஸுதாய-பாஸு நுகையாலே யுனக்குத்
 தோற்றது என்கண்ணலே பார்க்கமாட்டாயோ யுலபொமடுதாம்
 நபஸுராசி என்று யுலபொமடுதையை பிடித்து யில்லையென்றுசு
 லதடுஞ்சொல்லா நின்றாய் நாரொவ்விதிஸம்முரம் முராரொசு-
 நமஸுலவா! மகாஸுலிது ஸுலிதொ நாவீதிது கிவதூ-தொ
 என்றும் ஸம்முராராக வந்தாமடு என்றும் அவர்போராதபூசலு
 ண்டோவென்ன ஸுலபாராகுமெலம் விஸுஷ கிஷபம் பண்ணி
 னேனத்தனைப்பாக்கி ஸாராமடுகிஷபம் பண்ணினேனொருசு
 மெலம் சுருடிய-பாஸு நுகையாலே என்கிறபடியெ யவர்கள் கள
 வுபூசலல்லது போராரீகான், இவர் யுலபூசலல்லது போரவறியா
 ர் ஆகையால் கடைப்படா தென்றேனித்தனை ஸுலபாராகுமெலம்
 இவர் மனுஷர் அவர்கள் நாகுலர் இவ்வொருவர் அவர்களினேகர்
 ஆகையாலும் யொமடுதையிலே

வந்திசுபிகமென்கிற நினைவுகளும் அறுபதினாயிரமாண்டு மலநிறி
ன்று அருமையாகப் பெற்றபிள்ளையை உக வந்தி விழாவிதாஜ
ரதாணாஸ்தமாகவனுப்புவேனெவென்று ஸம்ஸயிக்கிறாதுகூப
யாகு ஸம்ஸயத்தைபிட்டு நிகெயிக்கை யன்றிக்கை தம்முடைய
பின்னே யனுப்பினுளென்கிற உவகாரதாலும் களஸனெறியி
னுடைய நல்லகுமாறனே யென்கிறார் ஸம்ஸஜாஃ ராதாவிதா
கூபவரிவாரும் பண்ணுகையும் அவர்களுக்கு விய வந்திதங்களை
ப்பண்ணுகையும் ஸகபகூப கணமென்று மொகதூ ரறியும்
படி சிவியாவாவிதம் வகூபாஃ என்று தம்முடைய பிள்ளைத்தன
த்தைத்தாமெ கொண்டாடும்படியான பிள்ளைத்தனத்தை யகூபி
த்துக் காட்டுகையாலும் களஸனொ ஸம்ஸமென்கை வென்றும்
தாயைக்குடல் விளக்கஞ்செய்த தாமோதரனை என்றும் இவனைப்
பெற்ற வயிறுடையா னென்றும் முடியப் புகழும்படியான பிள்
ளைத்தனத்தாலே பெற்றதாயானா விளங்கப் பண்ணுகையாலும் ந
ல்லகுமாறனே யென்கிறார் ராதாவிதாவிதா மணவெவந்தி
களாலும், மனத்துக்கினியறாய் ஸவகூபாணிகளையும் வஸகூபி
கிற வடிவழகை யுடையனென்கிற ராதல் கெவொநாவிதாவிதா
வாங் என்றுஆயிரம் திருநாமத்துக்கு ஸகூபாஃ உகூபிதபவ
ரகூபர்களுக்கும் கெவொஃ ஸவகூபித புகமான திருநாமத்
தைச் சொல்லுகிறார், களஸனொ ஸம்ஸஜாஃராதாவிதாவிதா
ஸகூபாஃ வரஸகூபாஃகளை வகூபிதகூபித தாஸகூபிததன்
னுடைய வேள்விக்கார்க்க வல்லஆண்புலி என்கிறார் வகூபிதாஸ
பகூப- அவன் புகூபகூபத்துக்கு யொமாமாய் அவனாலே தன்
விரொயியைப் போக்கிக் கொள்ளவும் யொமாமாய் ஜாக்கொக
வொபகூபான ககூபத்தைச் சொல்லுகிறார் இவராவாபுகூபாநா
னவர் ஸகூபகூபாஃ வகூபகூபிதகளையும் ககூபிதத்தருளவர்புகூ
பகூபிதபுகூபித உவாவியாமல் கண்வளர்ந்தருள லாமோவென்
றுகருத்து புகூபித மிகவும் வகூபித யிராதின்றது இங்கு வ
கூபமானமாகச் சொல்லுகிறது இந்தநல்லகூபித கிகூபாக வே
னுமென்கிறார். ககூபித கெவொஃ ஸகூபித என்கிறாமாலே விய

யாஃப்ரஹீம் யாஃப்ரஹீம் நமஸ்கரிக்கிறேன். பூதங்களின் எந்தவாறும் இவ்வுலகில்
 பிறந்தவன்வள்ளிமருங்குலெந்தன் மடமாநென்றுதாயார் வெவ்
 ஷணுக்கு சொல்லுமாப்போலே பிறவாமைபிலு மேற்றமுண்டி
 றப்பிலு மேற்றமுண்டு ஒருபகள் தன்னை யுடையேனாலகம் நிறை
 நீதபுகழால்நிருமகன்போல் வளர்த்தேனென்கிறான் இமகாநாக
 வெகித்திராஹஸிஷுதி செலுநகா என்றவாநெ பெருமா ளிப்படி
 வெவ்ஷணுத்தில்குறையிலையா னாலுமதுவன்றேநமக்குதேட்ட
 ம்நாமதிகரித்தகாரியத்துக்குவஹகாரியாகவேணுமே யென்னவவ
 யிடு வரீதவ அதிலும் சுநாஷாநத்திலு முற்பாடையென்கிற
 ன் நகுஜெபம் வந்தது பூதநினை என்றிறே செவர் பூதம் சுதிலும்
 ஹவெயம் ஸாணம்ஹிவம் சுஹிஷாந கழிநா பராகுதிக்காணி
 வாலிகின்றும்மிலும் முற்பாடையென்கிறான் இவர்ஸீ மஹிமா
 வர் திருமகனைபோ லன்னிதேநாமிதுக்குக் கடவோமொ ஐய்நு
 மாச்சியரும் வலிஷாடிகளு மன்றோவென்ன பூதீஷு வென்கிற
 ன் நின்தாள் நயந்த விவளையுன் மனத்தாலேன் நினைத்திருந்தாயெ
 ன்கிறான் பூதாஷாஸம்மா க வெணுமே துஷுஸீவயொ பூத்
 தையானாலும் பூயொஜநமில்லையெ பூதீஷுஎன்றுவரிற் பொக
 டென்கெழல்தேடேனென்றிருதெகொள்ளீர்இவளிறையுமகல கில்
 லேனென்று நஜீவெயக்ஷண சிவிஎன் நிருக்குமாப்பொலெ யிருக்
 கவேணும் காணுமென்கிறான் வநமா வருந்திருவைக் காலாலேத
 ள்ளாதே கொள்ளீர் பெருமா ளய்யராகை யொவாதி இசைந்துதி
 ன்றார் இவனுக்கவ்வளவு டொறாதே நாடுநகாமறிய நல்லபெருப்
 பெருத்த கண்ணாலஞ் செய்து தக்கவாகை பற்றவாசைப் படுகிற
 ன் பாணிம் பூதீஷு வென்றிவளைக் கைப்பற்றச்சொல்லுகிறான்
 பாதுகாவல் வைக்கவும் பரிசறவாமுத் தேடுகிறான் மூலீஷுஜீர்
 பூயொஜநத்துக்கார்த்திருக்கிறார்வநமாநாணிம்மூலீஷு இவ்வே
 ப்பங்குடி நீராயிநெ நானும்மைக் குடிக்கச் சொல்லுகிறபால்
 குடிக்கக்கால் பிடிக்கவேண்டிவதே பால்மொழியாளிறே இவள்தா
 ன் பூதாஷாஸம்மெசேர்க்கைதான்கண்டவாநே மங்களாசாஸநம்
 பண்ணுகிறான் இவ்விஷயத்துக்குப் பெண்பெற்றுக்கொடுத்தா

ல்லார்க்குந் திருப்பல்லாண்டு பாடவேண்டும் போலே காணும் த
ன்று தன்று மறையூர்க்கெ இப்போது செய்யவேண்டிவ தென்னெ
ன்ன வாணிமுண்டிஷுவாணி காகையாலே கையைப் பிடிச்சு
புண்பா வரையத்திலே தலையாலே காலநெருக்குகிரி இப்போது
கையாலே கையைப்பிடிச்சு ஓன்கிறான் சுழாரொவண வரையது
லெகையாலே காலப்பிடிக்கிரி ரிப்போது கையாலேக்கையை
ப்பிடிச்சுர் கைத்தலம்பற்றின வநகரம் வகைப்பற்றி வலஞ்செய்
யுப்போதினே திருக்கையாலே தான்பற்றி அம்மி மிதிப்பது பா
ணிநாவாணி மென்ற தொழிந்தது செம்மையுடைய திருக்கைக்
கிமேலே என்னைவைத்த தென்றும்படி ஹொமரூதை கைவிஞ்சியி
ருக்கையாலே உமபலிஹு சியு மொருமுலையிலே யடங்கும்படி
பெருத்த வாகுஹுயை யுடைய தயரதன் பெற்றமரதக. மணிந்
தடமும் மேல்லியள் தோள்தோய்த்தா யென்கிறபடிபே ஸூஹு
ராகதவமாணிக்கும்படி நீர்மையும் ஹொமரூதையும் விஞ்சியிநெயி
ருப்பது ஸூஹுஹொரம் வரிஷஹிஜெ என்றுவாஸாநியாலு
ண்டாற வெம்மையுந் தணிந்து ஹமவச ஸூகாஹுரூபமான
வெம்மையுந் தணிந்து இப்படி வெதகெ ஸூ ரிருவருக்குர் ஒது
ங்க நிழலாயிநெ வேய்பொலு மெழிற்றோளே யுடைய தோளமுது
விஞ்சியிருப்பது வாணிமுண்டிஷுவாணி நா திருக்கையால்கை
த்தலம்பற்ற கனக்கண் டிருக்குமே இவளும்.

பெரிய வாச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

த நி ஸ்ரீ க்ஷுப ன ன்ரீ ஸ்ரீ க்ஷுப ன ன்ரீ

ഇന്ത്യയിലെ മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട സംസ്കാരമാണ് തമിഴ്നാട്.

மஜேநகிஹதாயானாஜிஹதாபுதாநநம்.

உகூவதிடதான் வசிணகவயலு னுக்கையாலும், எதிரிகளேநோக்கி எடுத்து விரிகைக்கு சுழலுக்கையாலும் தானிருக்கிறபோதே பெருமானைத் திருமுடிசூட்டி, பாஜலுத்தோடே பொருந்தும்படி பண்ணவேண்டுமென்றும் நினைவையுடைய னுக்கையாலும், மனம்

வயலா திவ்யானந்தன் வந்தவருடைய என்ற சொல்லுகிறபடி
 பேடித்தகுலத்திற் பிறந்தாற்குப் பிள்ளைகள் பருவம் திரும்பினால்
 வர்களை முடிசூட்டி தாங்களுவரையாப் போருவதே முறை
 மையுண்டாகையாலும் பெருமானைத் திருமுடி சூட்டி ராஜ்யம்
 ரம்பராகப் பண்ணவேண்டுமென்று கருதியது செய்யு மிடத்தில்,
 வாய்வாலா தய சுவர ஹ்யாயாஜிரிக் சியா என்று நாம் பப
 ணத்தின்மேலே பணியித் திரிகையாலே நாமும் ரகித்தோ மாய்
 நாட்டாரும் ரகிதர னார்கள் ரகணத்திலுந் குறையுண்டாமா
 கி லப்போது ஒருவாண் கையிலே காட்டிக்குமித்து, எங்களை உ
 வெகித்தா னிவனென்ன ராஜ்யம் பண்ணித்தென்று நாட்டார் கு
 றை சொல்லுவார்கள் எவர்களை யு மிசைவித்துக் கொள்ளுவோமென்
 று பார்த்து வளராத டுங்களைத் திரட்டி மகரஞ்சொலவிஷ்டா
 திவ்யஞ்செவ்விநு ஸந்திவெஸு வெவ என்றும் ஸொஹா விசு திஜி
 திவ்யஞ்சுரகா வுஜா ஹிதெ என்று நெடுங்கால முண்டி நாமுங்க
 னை ரகித்தும் போருகிறது, நம்மையிப்போது வாங்கும் வந்து
 கைகொண்டுது யினியுங்களுடைய ரகணம் நம்மால் டுஞ்சுமா
 யிருந்துது ஆனபின்பு சூதூவெவயுத் தாசிலி என்கிறபடி
 பேயென்னோடே கிவியெவரான வென்பிள்ளையை முடிசூட்
 டி உங்களுடைய ரகணத்திலே நியோயித் தினைப் பாறுவதாகப்
 பாரியானின்றோம் ஹவொ செ துசுநுநா என் னிதுக்குதீங்களு
 மிசைய வேண்டுமென்று சொல்ல அவர்களு மிதுகேட்டவியத்தா
 லேவிசாமம் கூவயுதீவ என்று மாளிகை கொப்புக்குலையும்படிபெ
 றிய ஸாஸூர்த்தை பண்ணி ஹவயுக்குக்குப்போக்குவிட்டு கெந
 கவவுடலாஹவஸுர வுஜாஸூலி வாசுதிடுவ. ஸாசூயவ ராஜா
 கஞ்சலிஷிஷுல வுசூதிடுவ என்று ஹவயுநுமாமாய் நன்குகவெ
 ங்களை ரகிப்பதுஞ் செயிதா யினிப்பெருமானைத் திருவலிஷெக
 ம்பண்ணவென்றிசைந்து அவன்கேட்ட வார்த்தைக்கி உத்தரஞ்
 சொன்னார்க ளாகையன்றிக்கே தங்கள் நினைவுகளையும் வெளிபிட்
 டிபெருமாடைய ராஜ்யவரண யொறுகெயையுஞ்சொல்லிதலை
 க்கட்டிசுரர்கள் ஹவூரீ இட்டமாலையுந் கவித்த ஹிஷெகமுமா

பெயர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. பின்னர்
கணக்குகளும் உட்காணும் எக்ஸ்சுட்டன்ட்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர் கணக்குகளையும்
தேர்வுகோலி சம்பந்தம் விலாதி என்று இப்போதெனக்குக் குறிப்பிட்டு
புதுகிறதோ- உட்காணும் கிடைப்பது கிடைப்பதொழிவது நல்ல
தகன்தா லாசைப்படக் கட்டவதிதே- உட்காணும்- கிரபாயகாவெங்
களை ரகித்த உனக்குக் குறையாகிறதொவென்று வாயிட்டுச் சொ
ல்லத்திலோம், ஆனால் லிப்போததான் சொல்லலாமோ வென்றில்
வாங்க வஜாயவலம் என்றவனுடைய நினைவறிந்துசொல்லுகி
றவர்க ளாகையாலெ யிப்போதும், உட்காணும்- என்றத்தட்டில்லை, இ
ந்தவாசைக் கிலர்க்குண்டாய் கிலர்க்கில்லைபா யிருக்குமோ வென்
றில், உட்காணும் நாங்கள் யிருந்துதே குடியாக விதுதலைக்கட்டவை
த்தொமென் றும்மை யிருக்குறும் உங்கள்நெஞ்சில் கிடந்ததநா
மறியும்படி என்றென்ன, ஹி-பிறர்சொல்ல வேண்டியிருந்துதோ
விதெல்லாற்கு மொக்கு மென்று மிடம் ஜதவொவொ ரகமாந
வொக என்றும் விராமகவையநிவ என்றும், நாட்டார் பண்ணின
ஆறவார்த்திலே கொப்புக்குலைந்த உன்மாளிகையிலேயும் விமாதந்
களிலேயும் கண்டுகொள்ளு மித்தனையன்றோ- ஹி- ககாரியதெதி
நீ- என்றுநீயும் கிவடாமகனாயிருக்க வகுநி தானெல்லையவரித்து
மாலையிட்டபோதே யறிந்திலையோ ககாரியத- நீகாமு ஹணம் ப
ண்ணிப் போருகச்செய்தேயும் முராமசக்கி மாலையிட்டித் தில்லை
யோ காமுகருக்கு முரைதெரியாதிறே மொகவாமொவரம் நாய
ககாரியத தெதிநீ- மொகவாமொவரம் விலை-நாலடியும் என்றுவல
வெட்யூனைப்போலே யிருக்கையாலே மேல்விழுந்து ஸ்ரெஷ்ப
ண்ணினாள். அதுக் கடிடென்னென்னில் தெதிநீ- தெதிநியாகையா
லே எங்கனெயென்றால், கிவடகெடமர்களுடைய வஸாவிலும
யத்தாலே உவஹகெபா யிருக்கிறதன்னை வவடமம் என்றி
வனுடைய வஸமம்யுத்தாலே வாலிதை யாக்குகைக்காக வாலித
மாக்கவேணு மத்தை புறம்பேயுஞ் சொன்னார்களிறே கிவடகெட
வொக வொக தெதிநீ- வவவிஸா ரிஷி தெதிநீயிழ-கயிவாலுதி

வும் பூர்வோசாரி மரீயல் என்று பிராட்டியொருதலையாக
 வுமழியமாறி ரகிக்குமவரிற் இப்படி இவர் ரகிக்கு மிடத்தில்,
 வலிதா வலிதாமென்று விலக்குவாருண்டானு லவர்கள்வழியே
 போ யினனெஞ்சாய்மீளுவரொவென்னில் சிவாபுரம் மதுபுதி
 ஜாம்ஸாஸு கர பூர்வோசாரி விசேஷம் என்றும் வந்தது
 பூர்வோசாரி என்றும் மதுபுதி கயலாக என்றும்வர்கள் தங்களைக்
 கைவிட்டிமா ஸ்ரீதரை ரகிக்கும்படியான வலிவலாய முடை
 யவர் வலிசென்றித் திவ்விடத்தில் சிவாபுரத்தை நாயிராசாபுர
 வுமெ நமலுரம் என்கிறபடியே துடங்கின காயுடத்தில் சுயவல
 ராயிருக்கு மிருப்புக்குபெயெடுண ஹிவாசிவ என்றக்கடவதி
 நே உங்களுக்கேற ராஜிவரணத்துக்கு ஸத்தாராகில் நீங்கள் சொன்
 னபடியேசெய்கிறோம் இப்போது நானிருந்தவிடத்திலே யிருக்க
 நாட்டுக்குவேண்டி வெதல்லாமாராய்ந்து நடத்தாநின்றாராகிலமை
 யாதோவென்ன உன்பு யொஜநந் தலைக்கட்டித்தேயென்ன அவ்
 வளவிலே விடலாமோ எங்களுடையபு யொஜநமும் பெறவேண்
 டாவோவென்கிறார்கள் மேல் ஆகில் நீங்கள்சொல்லுகிற தென்னெ
 ன்ன மெஜநசிவகாயாகும் நீயிசைந்தமையும்முடி குட்டினமையு
 ந்தோற்றமுடையது கழுத்திலேயிட்டமாலையும்கவித்தமுடியு மா
 யெங்கள் கண்முகப்பேதோற்றவேணும் அதுசெய்யுமிடத்தில் தே
 ரையலங்கரித்து அதிலே வரவமை யாதோவென்ன மெஜந அங்க
 றெண்ணுது சிவாபுரம்மாரிநா என்று அவருடைய நடைக்குச்
 சேர்ந்தவாஹநமாகவேணும் அதுசெய்யுமிடத்தில் எதேனு மொரு
 ஆணையாகவொண்ணுதோ மெஜநசிவகாவலுடையகண்ணா வெகரோ
 ப்பட்டத்துக்குரிய வானையாகவேணும் சிவகா வலுடையதெய வ
 ஹிக்கவைத்தாகவேணுமிற் உங்களுக்கிப்படி பல்வடமாகில் முடி
 யையும்வைத்து சிவாயிராசாபுரம்படிபண்ணி விடுகிறெமென்ன
 யாகும் அவ்வளவுப்போராதானைக்கழுத்திலேயேறி நெடுந்தெருவே
 நடக்கவேணும்அதுவேவேண்டும்பொதடையவிங்கேதிரண்டுகோ
 ளாகில்முடிசூட்டித்தா யானைகழுத்திலே ஏற்றினவளவேயமையா
 சோவென்னபுதயதுன்பார் தனியுன்பார்களோவென்கிறார்கள்

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தமிழ்நாட்டார் ஸ்வாமிநாதர்-

கிண்காரி நகுத வெவெடிஹம் விதாசெரியிதாயிவம்

நாஜிபாதம் ப்ராவ்ஸ்தியம்வாஷவியூஹம்

வித்யா உத வரிவா மநாஸ்யுமக வதவாலொ சிவொடியம் என்ற ஸுளசுவருத்தோடே வதவாலஸு சுவரென்று நாட்டார்சுவ ராசிருநாமம் சாத்தும்படி வதவால ஸுசுவராய் அப்போது உ லகுடைய நாச்சியாரான ஸ்ரீஜமகராஜனு திருமகளுடைய ஸுசு ராமான திருமேனியில் மேன்மையை திருவள்ளம்பற்றி பிராட் டியைத் திருவயோபெய்யிலே நாம் மீண்டுவருமளவும் ஸுசுரூப ஸுசுவராடி வரிவா மந பண்ணிக்கொண்டு யிருமென்று பெரு மாள் வேண்டிக்கொள்ள அவ்வார்த்தை வுணக்காரம்போலே பிரா ட்டிக்கி ஸவஹுராயி புணயாமி ராநங்கள் வுசுக்ரபிராகையா லே பெருமானை குறித்து கெடுபாதி பண்ணுகிறாள் ஸ்ரீகந்தா லே, கிளன்கிறவிது கூசலாவாரான ஸவ்யம். அப்போது கிவ ஸுரூபி என்று கூசலாவாமாகச் சொல்லுவரென்னபடி- அன்றி க்கேகி என்று புரூமானபோது யென்சொல்லுவரென்றுபொரு ள் கூறாதவென்று வாமானபோது கூசலாவிஷயமாக நினைத் திருப்பபொன்றுமாம் என்றினைத் திருப்பரென்றும் இரண்டிசையு- கூா. உளுத்தவில்லை முறித்து லோகத்தை உளமத்தங்காய நீத்தின வும்மை, கூா- வலிஷாநு வதமந பண்ணிப் போருகையாலே என்றோபாதி ஸுசுரூபி ஸில்லெயன்று பொய்யேயிருமாந்தி ருக்கிறவும்மை-கூா- எழிலிலே தொழையான வும்மைகிகூாசுரு- த. கிவஸுரூபி- ராஜாவன்னென்ன வொண்ணாதே - ராஜபரிமறி யிரொன்ன வொண்ணாதே - மரூகுவாலம் பண்ணி அறியிரொ ன்னவொண்ணாதே - கூசுரூபாயாதமான வாலா மறியிரொன்ன

வொண்ணுதே கிங்ஷாபுதி கூவுலீ சருக்கு ஊது-ஸஹவாஸரிவ
வஸூகமென்று மிடமறிசொன்ன வொண்ணுதே-கிங்ஷாபுதி-கூ
வுலீ யை உவெக்ஷியாமெக்கு ப்யபரிபரிசாரின வனகராபாய
கணம் உமக்கில்லை யென்னவொண்ணுதே- கிங்ஷாபுதி-கூவுலீ
கூவுலீ நங்கண்டால் உம்மை கனக்கதப்பதமென் நிருக்கு மித்த
னையிறே கிங்ஷாபுதி க வெவெடிஹம். உம்மை அய்யொன்னநினை
த்திருப்பர் திருமாமனார் டிராயபுகு வகிடு கையிலாதல் திருமாமி
யார் ஸ்ரீகள ஸபெயார் கையிலாதல் அன்னே யென்னகாட்டிக்
குடுத்தது. உய்வீதாவென்று உம்முடைய கையில்ன்றோ யென்
னைகாட்டிக் குடுத்தது. ஸ்ரீ கைத்தில் கொற்றையற்ற்பெண்களுக்கு
ஊதுவிவஹத்தில் வஸூநாஸம் பிறக்குமென்றும் சொல்லுகுமித்
தானோலுவள் சுதரணாலி ராகிநீயஎன்றுசொல்லிக்குமித்தானோ, கு
துகாபெ துதுகாபெதஹுஷாபெயா விகெதுகாபெநாக்யுஸா- புகெது
பெதபாவதௌ ஸாஸ்ரீ ஜெயா வதிவதா என்றிகுதுகாபெநாக
களாலே கியாபிலுந்தாக்கள் பாதிவதாத்துக்கு வாயொலையிட்ட
பெண்டாட்டியன்று கிடரிவளென்று சொன்னாரோ- அந்த ஊண்
ங்கள்சொல்லலாவது ஊதுவுக்கும் தங்களுக்கும்பிறிந்து உடலு
முயிருமுள்ளாம் கன்னே யிவளுக்குடலு முயிரும் டெவரீஒன்
றுஅறதியிட்டிக் குடுத்தாரோ உய்நிழலோடே மறபொருவா ரில்
லைகிடொன்னாரோ உய் இவள் தலையாலே யேதேனுங் குறைவினை
ந்த துண்டாகிலும் டெவரீரிதுகிடொன்றாரோ- வீதாபெண்களுக்கு
த்தாய்க்குறு மிக்கிருக்கு மாகையாலே வேறுமணங்கிடர் பெயித்து
விறியோகங்கொள்ளுமத்தனைகிடிரென்றுசொன்னாரே வீதா-பிறக்
கிறபோதுதீத்துதப்பாமல்பிறந்தாளென்றாரே-பரிஸா-கா-இவளைப்
பாறுதேயென்னப்பார்க்க வேணுமென்றாரே- ஸஹபரி-புரீ-டெ
வரூ-டெரூமத்துக்குக்கூட எழுந்தருளி யிருக்கு பிவளென்றாரே-
தவ- ஸஹபரி-புரீயா மிடத்திலும் செஷகா கைவிடாளென்
ன்றாரே புகீஷுஅத்தலைக்கி ஸஹபரி-புரீ திருவள்ளம் புற்றவேணு
மென்றாரே உ- ஸஹபரி-புரீயா மிடத்திலும் செஷகா கைவிடாளென்
ன்றாரே-பரிஸா-கா-இவளைப்

மாண்புமிகு நேற்றுப்பிறந்தவனை ஸ்ரீமதே - நேற்றுப்பிறந்த
 என்னகிறேனத்தனை போக்கிப்பேறு செவிரிதுகாணுமென்றே
 மொழி பிடித்ததையும் மொழிவுக்குப் பொறுமித்தனையிதெவா
 ன் "புத்திர" - கைநீட்ட வறியாள்காணும் நீரேபிடியி ரென்னுரே
 கையெப் பிடிப்பது கையாலே யாயிருக்க மொகமெல்லா மொ
 திங்கிருளும் நிழல்விஞ்சி பொஷுஞ்சிறுக்கும் படியான வீரப்
 பாட்டையுடைத்தான் செவிரி திருத்தோள்ளே கண்ணைத் துத்தகு
 தியாகத்தொழில் செய்யவல்ல கையாலே பிடியிரென்றுவிசேஷி
 த்தாரே வானித. என்றுகையை விசேஷித்து கவிபாடுகிறது யி
 ங்கினுத்த ஸ்ரீமதியிலே யெடுத்திக்கொண்டு போமென்னுரே இ
 வ்வாகாபுங்க ளொன்றும் செவிரி திருவள்ளம் பத்திலிரே - உம்மு
 டைய ஸ்ரீமதியி ஸ்ரீமதியிமே மயம் என்று என்னுடைய ஸ்ரீமதி
 யுஞ் சொல்லுகிறுரென் நிருந்திரீ விகாஎன்று என்னுடைய ரீ
 துக் ஸ்ரீமதி சொல்லுகிறுரென் நிருந்திரீ ரீமதிவென்று எ
 ன்னுடைய பிதாசுக் ஸ்ரீமதிசொல்லுகிறுரென் நிருந்திரீ ஸ்ரீ
 மதி என்று யென்றுடைய ஸ்ரீமதி ஸ்ரீமதி சொல்லுகிறுரென்
 நிருந்திரீ தவஎன்று வும்மைக் கொண்டாடுகிறுரென் நிருந்திரீ
 கீழ்என்றுவரில் பெருகடென் கெடில் தேடேனென்றிராதெ கொ
 ள்ளிரென் நிருந்திரீ வகாபத்தாலே கண்ணுக்கு தச்சதோ வென்று
 கெட்டா ரென் நிருந்திரீ வகாஎன்றுஎன்தகப்பனாகையாலேஸு
 டய-ரீமதி கண்ணிலே பட்டு வாழ்வுத்தாலே சொல்லுகிறுரெ
 ன் நிருந்திரீ, ஸ்ரீமதி என்பக்கல் பெருமத்தில் ஸ்ரீமதி
 மாம் உம்முடைய பக்கலிலே விளைந்து புஷ்பிஷாஷம் வருகிறதெ
 ன்றஞ்சி உமக்குக்காப்பிட்டாரென் நிருந்திரீ வானிமூண்டுவா
 னிமா யென்று சியாககாவத்துக்குச் சடங்கும் சொல்லுகிறுரெ
 ன் நிருந்திரீ அப்படி ஸ்ரீமதி அய்யர் சொன்னவார்த்தையை
 நேராகதிருவுள்ளம் பற்றாதே இன்றென்னை வைத்துப் போனொ
 ள்ளால் கிண்கிண்த உம்மை அய்யமொன்ன நினைதிருப்பர் வெ
 டெஹ் கிண்கிணவணி ஸ்ரீமதி ரீமதிதாஜகாடியம் என்றுசியா
 காவாடிகளைக் கைவிடாதே ரீமதிவிலக்கி யெத்தினிக்கும் அவ

ராகையாலே ஒருநாள் - ஹைட்ரோவாசுலாயிடுத் துபழக்கமில்லாத
வர்க்கெல்லாம் என்னு மவர்ப்புத்தவென்னுமவர் வெல்லெல்லாம்
புலுக்கிசொகங்கண்டறியாதவர் என்னெப்பெறுகையாலேயெல்
லாங்காணவேண்டா நின்றதேவிதாசெபிள்ளைகள் ஸரிசு-ர்களை
ல்கல் நெஞ்சராய் காட்டுக்குவிட வல்லாருமுண்டு நானேதேனு
ம் ஸரிசெய்யாக்கிலும் அமவருக்குவயரு பிடியேயிறே வுள்ள
து- தனியிருக்கவும் பொருக்கவும் வல்லபிள்ளையைப் பெறுதே வ
குத்தவன் நிழல்பெரில் பிழைத்திழக்கில் ஸதாநாஸம் பிறக்கும்ப
டியானவென்னெப்பெற்றுக் கெட்டாரோ திபியாயிவஃ. அப்பர் தி
ருவுள்ளத்திலே நோவ ஸுரமில்லாத்தோமெ - திபியாயிவஃ. ஒ
ருவெழுத்தைத் தோள்நிழல்கீழிட்டுக்கொண் டிருக்கிறவர்க்கு ஒரு
வனொருத்தியைத் தோள்நிழல் கீழோதுக்கமாட்டுத்தி லென்றால்பு
ண்ணியிருக்குமே. ராசி- அப்போ வடிவம் பசைபோலேயிருந்து
தாக்கிலுன்னகவாயும்- ராசி- அகவாய்கண்டு ஸகு-ஹென்னென்றுபேரி
ட்டதன்றே அதுகடைக்குட்டியான தம்பியார்க்காயித்தே- ராசி
சுரமிராசெனவ வுஷா தஸ ருஷாதிதம் - நாசெய்யம் மஹாஸு
கெஜமசு பூயசெம்மம் - என்று உம்முடைய வழகுமாதுத்துக்
கன்னோ வலிஷு நு பேரிட்டது - சுஜீரத்தோடு மெனக்குவறவை
த்ததிதே - ராசி ஸீ ஸஹஸு நாசி சுஹஸு - என்று ஆயிரம்பெறு
டைய ஸதீக்கிலுநாநாய்த் தனித்தனியே யெழுந்திரா நின்றதாயித்
து-நாம்பிங்கனே யாகவேணுமோ. ஜாசிதாஸ் வங்கனையருக்கு மூ
த்தபிள்ளை யாளுப்போலே எங்கனையருக்கும் மணவாள பிள்ளையா
னாரோ ஜாசிதாஸ்- ஜாசிதாஸுதாஸ் - என்றுபெண்பிள்ளை பெ
ற்றுக்கொடுத்தார்க்கு மூஹப்பத்தாயிறே யிருப்பது. பூவர-தா
மேயுக்குத் செய்ததாகையாலே ஒருவர் முகம்பார்த்து வெறுக்கவி
ரகில்லையே-பூயம் வஹஸுயிதாஸ் - உம்முடையமுடியுமுடை
யும் வெடித்தபெண்டாட்டியானாரோ வஹஸுவிதாஸ் - அதுதன
க்கு நிலையுண்டாமாகில் காட்டிலுந் துணையாயிறே - வஹஸுவி
தாஸ் - பொறம்பூச்சான ஆன்தோலிறே படைவடித்தது- வஹ
ஸுவிதாஸ் - உடம்பெரிக்குத்தாதே நாப்புபயிருக்கு மெறள்ச

ட்டிநுப்போலே பேர்சுமந்தி ரித்தனையிறே - வர்ஷாஷ்விமுஹம்-
அகவாய் ஸ்ரீ யும்புறவாய் வர்ஷாஷ்விமுமானஸ்ரீ வர்ஷாஷக் கலப்
பைத்ரதீயபுக்ருதி யென்பார்கள்நாட்டார் சுதீயபுக்ருதியை
நாமிசொல்லும்பேரை நான்சொல்லவஞ்சினேன் நாமிதானும்சொ
ல்லாதிதே- ஆண்பிள்ளைச் செற்றாழ்வி என்று மித்தனையிறே.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தகிஸ்ரோகரா சுஷுஸிஸ்ரோகபுராணம்.

ஸஸ்ராத-ஸ்ரணள மால்கிவீயுரவ-ந-உ-
வீதாசிவா மாதிரி யாரா வவ-உ-ம-
தம்.

வக்ருவதித்திருமகன் வறவாலோ து-வ-னா டிசெயிலேதிரு
வயொடுகெடுயி லுள்ளார்க்கும் ரக்ஷஸாகவும் ஸ்ரீ மாதாழ்வானு
க்குத்தனையாகவும்நிலென்றினைய பெருமானே யருளிசெய்யகா
ட்டிலுங்கூடப்போய் அடிமை செய்கிலுண்டான ரு-வியாலேய
ருளிச்செய்தவார்த்தை சுலபமாய் கூடப்போக வேணுமென்று
பிராட்டி முன்னிலாகப் பெருமாள் திருவடிகளிலே ஸரணம் புகிரு
கிறார் ஸம் சுபகரித்து விடத்தும் அடிமை செய்ய வேணுமென்று
பாசியவத்தில் நின்று துடர்ந்துபேர்ந்து கூடத்திருவவதரித்த பி
ன்புறையாசு பூவுகி ஸ-ஸி-ஃ என்கிறபடியே யெல்லாவவ
மெல்லுகளிலும் பிரியாதெபோந்து ஜகாந்நகஸரா விவொகூசுள
னந்தயத்தில் யசுத்து வகுதிநகத்தில் முடியும்படியான வினைய
பெருமான் ஹ-ச-ஃ இவருடைய வந-புத்தியைக் கொண்டு அவ்
வழியிலே யவனைஹித்துக் கொண்டு போந்தவர் ஹ-ச-ஃ ஹ-தா
வினுடைய நாராயணனுடைய வென்றபடி சி-கா-வி-கா ஹ-தா-மி
வாஸஸுரண-ஸ-ஹ-சு மதிந-கா-ராயணம் என்றக்கடவதிரோப-
வ-வா-க-த்தில் பூ-பி-வ-ஃ வ-வ-ஃ-மென்று மிடந்தோற்றநா
ராயணஸுர-என்றிறெயிருப்பது மரண-கா-ராயணஸு-மரண-
என்றபடி மரண-என்றவிவநத்துக்கு பூ-யொ-ஜ-ம-வ-ம-தி-
ஹ-சு-ண-ம-ய-ம் என்கிறபா-த-வி-வ-ஃ பூ-வ-ஃ-மாய் பூ-வ-க-மு-மாயி

த்தில் அடிமையைப் பூண்டிண்டாதோ வாதி அங்குள்ளாரு மடி
மைசெய்யநானும் விழுக்காட்டிலே யடிமைசெய்யப் பொந்தவெ
ன்னைவநவாஸத்துக்குக் கூடப்பேவேனாக விசைந்த உபகாரஸூ
தியாலேகாட்டிலும் வைபவவிடுவியிலும் வைபவவிடுவியிலும்
ம் பண்ணக் கடவன் பெண்ணக்கொண் டெழுந்தளிர்கொண்குற
ன்றுமாம் - ஹவாஸுஹ - அடிமைசெய்யப் பெறு தொழிந்த
வென்னைப்போ லன்றியிலே புகுண்குணையாலே உமக்கடிமை
கொள்ளா விடிவருஞ்செல்லும் ஆகிலும் விசெஷமுண்டிறே - ஆன
லுமென்னுடைய ஸுபகாவிவ வியுபகாவிவ அடிமைகொண்டருள
வேணும்அடிமைசெய்யுமிடத்திலு மஹாஸுஹமாகப் போமிடத்தி
லே ஸஹிக்கும தொழிய பிராட்டியும் டெவருங்கு டெவருந்தருளி
யிருக்கு மிருப்பிலே அடிமைசெய்யக்கடவேன் - ஹவாஸுஹ
ஹவாஸுஹ - அவனோடேகூட அடிமைசெய்யு மிடத்திலும் வ
ண்குணையிலே எழுந்தருளியிருக்க வடிமைசெய்யு மளவன்றிக்
கே. ஜெகதீபெய பண்ணிமலைத்தாழ்வணிகளிலே - ஒருவருக்கொ
ருவர் வெற்றிகொண்டாடி ஸஹிக்குமளவிலும் அடிமைசெய்யக்க
டவேன் - ஹவாஸுஹ. ஹவாஸுஹங்களில் யானொருவனா யடிமைசெய்ய
வேணும் - அவ்வவெல்லுங்களில் அதுவே ஸுபகாவிவமாக உடையநா
னெனான்-ஹவாஸுஹவிஷயம் - ஹவாஸுஹமாகப் போமிடத்தில்கை
யும்விலுமா யடிமைசெய்து காயுங்கிழங்கும் கெல்லு மிடத்தில்
வகிசூவிடகாயாரு யடிமைசெய்தும் உடுவெயுரிஷ ஹவாஸுஹ
ன்றுமிடத்தில் ஹவாஸுஹம் பண்ணியும் வண்குணையா கிடுகாணத்
தில்கியதாதி ஹவாஸுஹ என்று அவ்வடிமைசெய்தும் மலைத்தாழ்வ
ணிகளிலே ஜெகதீபெய பண்ணுமிடத்தில் வகிசூவிழிந்து உலர்த்தி
யும் ஸாக்ஷஸர் வேட்டையாடு மிடத்தில் காவலாயிருந்தும் ஹவா
ஸுஷவூத்திகளும் பண்ணக்கடவேன் - ஜாதுதஸுவதஸுஹதெ. டெ
வரும் பிராட்டியுங் கண்ணளர்ந்தருளும்போது காட்டில்உஷஸ
ஸங்களும் ஹவாஸுஹதியான ஸாக்ஷஸாதிபுங் கிட்டாதபடிசெய்
யும் விலுமாய் தோக்கியும் உணர்ந்தருளின போதெல்லா மடிமை
செய்தும் பெரக்கடவே னென்றபடி.

பெரிய வாச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

[illegible]

ஒன்று நினைத்துப்போம் சிவனிடமிருந்து அந்த சிவ பாதையிலே மதி
 வியானா என்னோபாதி தாயாராக நினைத்துப்போம் சுயபாஷாதி
 கராஷிகாடென்று நினைத்திராதே பெருமாள் விரும்பும் றுகையா
 லே அந்தையும்சுயோகெடுயோபாதியாக ஸ்ரீநித்துப் போம்-உ-
 அன்றியிலே ராஜிதராஷி, கஷாயவாஹம்போலே ஸாஷு வஸுர
 ப்வதி-கக்கை யன்றிக்கே பாலே மருந்தாமாப்போலே ராஜ தாவ
 ரரான பெருமா ள் றுகையாலே அதற்கடியான மணவெடுதலில்
 வந்தால் உடுவெண் டிஸாஸாபாஷி என்று உங்களையரோடொப்
 பொன்று நினைத்திரும் சிவனிடமிருந்து நானுங்க ளையர்க்கு சுமம்
 லெனைய யிருக்குமாப்போலே இவ்ளும் உனக்கேர்க்குங் கோலம்
 லர்பாவைஎன்றுத் தகவஸுலையோ டு துன்னுந் சொல்லுகிற
 படியேபெருமானுக் கம் ஸாஷிஸையானவா காரத்தாலேயுமெ
 யுக்கிக்குமென்று நினைத்திரும் சுயபாஷாதி கராஷி ராஜாஷிஷ
 ஸாயாஷி என்றுபடைவிடாக சும க்குஷி யிருக்குமாப்போ
 லே-ம உகிப்யாஷி-ம-என்று அக்காடுநானும்சும-க-ஷுஷா
 யிருக்குமென்று நினைத்திருமென்றாகவுமாய்-உ- அன்றியிலேராஜி
 கராஷி உங்களைப்பிரித்த அப்பிரிதி உளராக மட்டி ருனிமேலெ
 ல்லாவறவு முறைம் பெருமாளைன்று நினைத்திரும் சிவனிடமிருந்து
 சுலகஸலாவிபலா என்கிற சிவ பாதையிலே நானுமென்றொருத்தி
 யுண்டாக நினைத்திருக்கவேண்டா அந்தவறவும் பிராட்டியென்று
 நினைத்திரும் சுயபாஷாதி கராஷிவிப்படைவிடு என்றுமொன்று
 ண்டாகநினைத்திருக்கவேண்டாபுல் லென்றெழுந்தென்கொலென்று
 படைவிடு மின்றேகாடுமுந்த தென்று நினைத்திரும்-உ- அன்றியி
 லே ராஜிதராஷி உங்கள்தமயனான உங்களப்பரோ பாஷிஷ் வ
 து-உ-ஒன்று நினைத்திரும் அதாவது கெடுகையி வார்த்தையைக்
 கேட்டு அவருங்களைக்காடேறப்போகவிடுகிறப்போலேபிராட்டி
 வார்த்தையைக்கேட்டு சிவாஷு மத்தபின்னே போகத் துடங்குவர்
 கிடர் ராஜிதராஷி நானுமெயிப்போது போகவிடுகிறப்போலே
 அவளும் அப்போது தியங்கின உம்மையுங்கூட சிவபாதியித்துப்

போகவிடக் கூடுங்கிறார் சுயோகூடாதிதூஷி இப்படைவிட்டில் நி
ர்க்கப்பெறுதே காடேறப்போகிறாப்போலே அக்காடுதன்னிலும்
நிற்கப்பெறுதே கடற்கக்கனாயிலே போகக்கூடுங்கிறார். அவையு
பண்ணிக்கொள்ளு மென்றாகவுமாம் இ அங்கனன்றியிலே ராஜி
கூடாதிதூஷி வடிவ வடிவென்று யிராதே ராஜ்யவென்கூடேவினை
யொத்தகாலத்தில் உங்க ளையொப்போலே தனிநிரஞ்செய்யவல்
ல ஆண்பிள்ளை கிடொன்று நினைத்திரும். ராஜகூடா அப்பூசல் நி
மித்தமாக ஊயப்படுகையன்றியிலே மஹாபாபுரம் அத்திய
ங்களையருடையவிரப்பாடுகண்டால் நாங்களுக்கேது மாப்போலே
அவ்வாண்பிள்ளைத் தனங்கண்டால் மஹாபாபுரம் வரவெல்லா ஜ
என்றுமதித்து வாரிதொவ் கொடுப்பாடுளாருவா அத்தியன்று
நினைத்திரு. சுயோகூடாதிதூஷி அப்போதுவளைப் பெண்கைக்
சுமதிருஞ் சிவையுமா யிருப்பாநாரு படைநி டில்லையென்று நி
னைத்திருதே காட்டோடு நாட்டோடு வாடிபில்லை புலிநின்றதுமெ
ன்றுமாப்போலே அக்கிரவன்பக்கல் மதிப்பாலே அக்காடுதானே
பொருவாலும் மேலிட வெண்ணுமென்று நினைத்திரு மென்ற
கவுமாம். ச அங்கனன்றியிலே ராஜி கூடாதி உங்களையுங்களைவி
நெருங்குதற் பாடாநீத மாட்டாநாப்போலே கிடார் உங்கள்தமைய
ருருந் தக்கையாக்கனவே விடாது விடிக் கடினா என்ரும் சு
வெடிவாங்கு மடிவாடுகிலு மென த மதாமதானென்றுங்கள் விசு
ஷத்திற் பாடாநீத மாட்டாதபடியும் ராஜிகூடா தானிப்போது உ
ங்களைப் போகவிட்டு ஏற்றுக்கொண் டென்னையப் போக்கினென
ல்லே பாவமெயன்று சுதந்தவிக்கப் போகிறாப்போலேகிடாதி
வருந் உங்களைப்பிரிந்தால் கணுரிக்கு ம்படியும் சுயோகூடாதிதூ
டி உங்களைப்பிரிந்து அவையுவுந் மஹாபாபுரம் நாமதாமதாமதா சூ
தகூடாபாபுரம் என்து இத்தருவையோடுகிலு யிப்போது பட
ப்போதுராப் போலேகிடார் உங்களைப் பிரிவுண்டானுல்வாபுரம்
வவவாபுரம் என்தும் சுவிஷக்கூடாபுரம் என்தும் அக்காடு
தானும் படுப்படி யென்றாகவுமாம் ச- அங்கனன்றியிலே ராஜி
கூடாதி பெருமாடுளென்று மிப்படி அவையுதூராஜுராய்த்திரியு ம

க்குமுறகோலி நிர்த்திர இனையபெருமாள் நிலக்கிச்சேராது இது
சேரும்போது இங்ஙனே பொருளாகவேணும் ராஜிதராஜி கஹ
னாவந்நவாராஜேவித்யுதா தொவகத்யே என்றுங்ளப்பரளவி
ஸ்தீர்தெகிழ்ந்து நிர்த்திர தொன்றுண்டு அத்தைவிட்டு பெருமானே
ப்பெற்றுமென்று மாகாரத்தாலே யாபிலும் அவரொபாதி யிவரு
மொருதருண்டென்று நினைத்திருக்கவேணும் ராஜிதராஜியென்னை
யும் அவர்கை பிடித்தாரென்கிற வாகாரத்தாலே நெகிழ்த்திருந்தே
பெருமா ளோட்டை ஸ்வஸ்தத்தாலே பிராட்டியை பூதிபதி
பண்ணியிருக்கிறமாத்திரம் அவரோட்டை சூடற்றுவக்காலேநானு
மொருத்தி யுண்டென்று நினைத்திரும் சுயசகராஜி தராஜிவநாதம
ராஜேவாஸ்த்யேந மஹாசிராவஸ்தேன்றுபெருமாள் விரும்பினகாட்
டையே படைவிடாகநினைத்து இவ்வூரை நெகிழ்ந்திருக்கிறதொ
ன்றுண்டு அத்தைவிட்டு அவர்தங்க ளப்பர்சொல் மாராமைக்காகக்
காட்டைவிரும்பினுப்போலே தம்பிசொல் மாராமைக்காக இப்ப
டைவிட்டையும் விரும்புவர் ஆகையாலே யித்தையும் அவரொபா
திவெழுமென்று நினைத்திருக்கவேணும் இப்படி யினையபெரு
மாள் நினைவிதுவையானாலும் ராஜிவாஸ்த்யேந்தாலே கலங்கிச்சொ
ல்லுகிற னாகையாலே முன்பு சொன்னவையும் சுயசுமாகக்குறை
யில்லை ஆகையாலங்குள்ள குறைகளை நினைத்து நெஞ்சாறற்பட்டி
ராதே அவ்வோ விடங்களுக்குத் தக்கபடியே பேணிக் கொண்டு
போகப்பாரும் மஹாதயயோஸ்த்யேந யெநயெந யாதாமஹாதி
தெநதெநஸஹமஹாதி என்றும் காரிசுருவந்த ஸ்வஸ்த்யே
நும் ஸ்ராயாவாஸ்த்யேந தநமஹேஸ்த்யே என்றும் நிழலுமடிதாறுமானே
மென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே துடர்ந்துகுற்றேவல் செய்யப்பார்
மஹாஸ்த்யேந ஸாரிமாயம் நாவேஸ்த்யேந அந்தயில்பெரின்பத்தடி
யரோடிருந்தமை என்றும் இருந்த விடத்தேயிருந்து வெண்குபு
பண்ணவேணு மென்று நிவஸ்த்யேந பின்சென்றவில்லியென்
றுபேர்படைக்கப்பாரிர் தாதவமலலிஷயத்திலே போராடி ஓரடி
புகிரதின்மவர்களை மளரவித்து வார்த்தைசொல்லக் கட்டுவதென்கிற
யெவாஜெயாலே அப்பொன்று சொல்லுகிறுள் அன்றியிலேதாத

ஷமாநபத்யைச்சொல்லுகிறது ராஜ்யநாடுமதாடிஷ்டிராஷ்டிர
நதிவதத்தெ கடல்கொண்ட வலுமீளப்புகுகிறதோ வென்கிற
ன்வரிடது உவமாண்டியென்பதும் வரிவலுக்கொண்டமணா டிரெக
டியின்பதும் மணா நாடுகொடுக்கொதுவதும் மவர்தம்மைக் கட
லாகச்சொல்லக் கடவதுதே ராஜ்யநாடுமதாடிஷ்டிர ராஜ்யநாடு
ய நாடுவரீ என்பதபடியே உவத நாடுவதத விவரமறத்து வடிக்
குகிற வவரிமினு மினுக்கைக்கொடுப்போக்கியது குற்றமோராஜ்யநாடு
சுநாமதாடிஷ்டிர வகூட்டிப் பந்தான் ராஜ்யவரான்களை மூவிக்
குமதொழிய ராஜ்யவரான்கள் வகூட்டுவது மூவிக் கொண்டு
போம்படியாவதே ராஜ்யவரான்கள் ராஜ்யவெகூட்டு வரிவெகூட்டு
வரியாயிதே வகூட்டுருப்பது சுநாமதா டிரெகூட்டு டிரெகூட்டுத்
தே கண்டகரணம் வாடிக்கூட்டுமான மரிதத்தை சுநாமூட்டிப்பதே
ராஜ்ய சுநாம டிரெகூட்டு பெருமையாகா மல்கி பென்றும் கா
ராஜ்யநாடு வலுநாடு என்பதும் அவ்வலுநாடு பின்செல்லுகை
பொருள்வதத கூறுகியிருக்க அவதநமான உலியரிநாடு
ப்பதே ராஜ்ய சுநாமதா அதுதான் செய்யுமிடத்தி லொரு
சுவியெஷத்திலே பெருவ டிரெகூட்டுநாடு பக்கல் பண்ண
ம்சுநாமவரத்தை இங்கேகாண விப்பிறப்பே மகிழ்வ லென்கிற
டியே இலுண்டாத்திலே ராஜ்யவரித்திலே பண்ணப் பெறுவதே
டிஷ்டிராஜ்யநாடுமதா வகூட்டுவதத ராஜ்யநாடுமதா என்பதும்
ண்ணாவென்றும் மண்ணை வண்ணைக்கென்றும் மண
ய நாடும காண முன்னேபோகத் துடங்கினவாதே நீக்கி நின்ற
ண்ணம்அதின் பின்னே போகத்துடங்கித் துஷ்டிராஷ்டிர
கூடுவதென்கிற வகூட்டுத்தின்படியே லாராஸார விவகூடு
ண்ணின் வியெஷமு மண சகூமாகையிதே யதக்கடி பென்கிற
ன் டிரெகூட்டு தமக்ககப்பட தன்மைதிமைகளை யறிவிக்குமதுதனக்க
றியாதிராதிதே டிரெகூட்டு எனக்குவெஷமாய் வைத்தன்றோ தன்
கூட்டுச்செய்கிறது வெஷமாவார்க்கு வராமதாதி லாராஸாநாடு
ண்ண வெண்டாவோடுடிஷ்டிர அழகியதாக தெடுங்காலம் பழகிப்

போந்தோம். செடிஷி ராஜி நம்தாவின வரிவிதகாந நானிரு
க்கவங்கே யிதொருகண்ணே நாட்ட மிருந்தபடியென் செடிஷி
இததான் ஸ்ரீமாயத்தாகிலும் யிப்படிச்செய்யலாமிதேசெடி
ஷி கெகெயி சம்பகாருடைய கண்ணகி விப்படி செய்யாதி
தே. கந்தாசிபுரநாதி ஸ்ரீமாயநா என்று யிதுக்கு வழிகாட்டிக்
கொடுத்தேன் நானேகிடர்செடிஷி கண்டகிலேகால்தாமும்படிவ
வண்ணவென்னுடையடிஷியாகையிறேயிப்படி செய்கிறதெரி
டிஷி அவ்விஷயத்திலே புவனமானபடியாலே அதுதான்விட்
டுப் போகச்செய்தேயும் இவனத்தோடே தனக்கு ஸம்பந்தத்தை
யெடுத்திக் காட்டுகிறான் பெற்றதாயான விட்டகன்று என்றும்
பெண்பிள்ளைதான்விட்டுப்போகச் செய்தேயிறே திருத்தாயார்யெ
ந்தன் மடமானென்று ஸம்பந்தம்சொல்லுகிறது செடிஷி ராஜி
நம்தா என்னுடைய ஸ்ரீமாயன லென்னெஞ்சை பின்செல்
லுமத்தனைபொக்கி ராஜினை பின்செல்லுவதே அதுக்குஉறுவதென்
தனக்குவிஷயமானவளவும் பின்செல்லுகிறது சுதந்தரம்மீளாதோ
வென்னில் சுதந்தரநிவதகடெ சுதந்தரநெவி ராவவெ என்
றுஅவர்ஸு விஷயத்தைக்கழிந்த யிப்போதும் மீளக்காண்கிரிலோ
ம்செடிஷி ராஜி நம்தா யிங்கேவரி விண்ணமும் கெகேயி
சம்பத்திலேவிழிக்கவேண்டில் செய்வதென்னென்கிற உயத்தாலே
யின்னமுய்வருகிறதில்லை செடிஷி ராஜி நம்தா ஒருவ
னுக்கொரு ஸ்ரீமாயந்தால் வரிசுரமாயுதரானவர்க ளடையவ
ந்துதவக் கடவதாயிறே யிருப்பது ஆகவித்தனைநான் ராஜிவினவத்
தாலே ஸ்ரீமாயன விவ்வளவிலும் வந்துதவகிற தில்லை செடிஷி
ராஜி நம்தா யிங்கேவரி நெடுங்காலம் பண்ணினவாஸனையெல்லா
ங்கிடக்கெனாவதும் ஸ்ரீமாயநா என்கிறபடியே நம்மை நே
ராகமறந்து வாராதொழிவதே செடிஷி ராஜி நம்தா யிங்கேவரி போ
னபெருமானை மீட்கமாட்டா தாகிலும் தான் மீளத்தட்டுடென்ன.
ராஜி நம்தா செடிஷி நம்தா யிங்கேவரி யெதேனுமாக அவ்வஸு
வெப் பின்சென்றார்க்கு நவநாமராவதகடெ என்கிறபடியே

மீட்சியில்லையாயிருந்ததே மீட்சியில்லையாவது பென் அது வ
 ம்மைவிட்டு பொயித்தோ மீளுகைக் கென்ன நகூவஸுரூபி கெ
 மிவாய்தோற்றுகிற மொல்கெ யன்றுகான் உகூர்நிஞ் யமாவ
 து சுதீந் யமாகையாலே காய்கூரூபி நபின்பு வுரொவதிடு
 மியானவுண்ணைக் காணுமையாலே போயித்தென்கிறான் நகூவ
 ஸுரூபி உண்ணைக்காணாதபோது கண்தோற்றதெயும் உண்ணைக்கண்
 டபோது கண்விழித்தும் போகக்கடவனுன நான்நீயுமன்னே நிற்
 கச்செய்தே காணுதொழிகிறேன் கூாயெண்ணைகலந்திவிறெதெயாக
 ச்சொல்லா நிற்கச்செய்தே நகூவஸுரூபியென்கிறபடி பென்னெ
 ன்னில் நகூவஸுரூபி சுவிதூயுணைநி வவலாஜா தம் ஸுரெ
 ணைகூர் என்றுவார்த்தை சொல்லுகையாலே வந்திவிறெதெ பென்
 று சுதூபித்தே னத்தனை உகூர்நிஞ் யந் குடிப்போகையாலே
 புகுகூர்க்கப் பெற்றிலென்கிறான் நகூவஸுரூபி அவர்மு
 கத்திலே விழிக்கபெறுதொழிந்தால் அவரைப்பெற்ற வுன்முக்கதி
 லேயாகிலும் விழிக்கலாமென் றிருந்தேன் அதுவுந் கிடையாதொ
 ழிவதேரூபி மெதூமதாடிஷ்டி நகூவஸுரூபி பூபாநவசிகா
 ரான கண்தானே அவர்பின்னேபோகையாலே சுவிதூபிதமாயித்
 தூவந்திவிறெதையான வுண்ணையோகாணப் பெறுகிறிலென் நானெ
 ன்செய்வென்கிறான் ரூபிமெ சுதூமதாடிஷ்டி நகூவஸுரூ
 பி அண்டர்கோ னணியரங்கெனன் னமுதனைக்கண்ட கண்கள்மற்
 றென்றினைக்காணவே என்றுமாப்போலே அவ்விஷயத்திலேஆழ
 ங்கால் பட்டுதுயினி வேறென்றைக்காண வைத்தே னென்கிறான்
 இப்படி உகூர்நிஞ் யந் தனக்குதவாமையாலே வாயிஞ் யத்தை
 க் கொண்டாகிலும் சூலூலிப்போ மென்றுபார்த்து அவள்பேரை
 ச்சொல்லிஆறுகிறுன்களவெடு வனஷெஜீவிதஸுரோகோ ராரோ
 படிஷிஷிஷுரெதெ என்றுதென்றல் பகையாய் பெருமாளுடைய சு
 ற்பத்தில் முடியத்தேடுகிற கைகேயியுமொருத்தி கிபூகூபெரூ
 விதெதாதேஜூவம் ருணெவெஜீ என்று அவர்வருகிறெதத்தில்முடி
 யத்தெடுகிற நீயுமொருத்தி களவெடு களவெடு ரொகலகடூ
 ருலவெடுவெயும்மெலிதீ, நீநாடுவாழ்மொருபித்தூப்பிள்ளைபெ

நிற்படியும் அநெல்லாங் கிடக்கநாடோடு என்னொடுவாகியறக்கெடு
ம்படியாவதே களவெடு கூடாதுபொது அநெல்லாங் கிடக்கநாடோடு
கேயியை யித்தனைபோது கண்டகண்கள் ஆபாசவகையான வுன்
னைக்காணு தொழிவதே, இவனிப்படி தன்தளர்த்தி தோற்ற களவ
ெடுஎன்றழைத்தவாறே தியங்கின விவனையுமிழக்கலாகாதே, புரு
கெடுமென்று அணுகுகோடே கிட்டவந்து செய்யவேண்டிவ தெ
ன்னென்று கேட்க, ஸாபாசா வாணிகாடிசை என்னுடையதெ
சுமெல்லாம் போம்படி உன்னுடைய யிரக்கையாலேதடவி கூ
லிப்பிய்யா யென்கிறான் வாணிகாடிசை வாராபாதித்தியான
வுன்னைக் காணுமையாலே அகலாதிப்பாடு குடிப்போயித்தென்
றறிந்தோம் உன்னுடைய வகையான பண்ணினபடியாலே எ
வெண்ணி யங்கிடந்து தென்றறிந்தோம், (களவெடு) என்றஉன்
னுடைய அகலாதிப்பாடு பண்ணின படியாலே வாமின்றி யங்கிடந்
துதென்றறிந்தோம் மாயாபாணம் பண்ணுமையாலே அவரையு
ச்சிமொந்த வாணென்றிப்போயித்தென் றறிந்தோம் ஸுபாசா
இருந்தபடியென்னென்னில் அநெல்லாம்படி யென்னை
யணைத்துக்காணு கள்ளர் புருந்துபோன வகத்திலே கிடந்ததும்
கிடவாததும் ஆராய் வாராப்போலே வந்துபோனவர் தாம்வஞ்ச
க்கள்வனிறே என்னையும்புலனு மெழிலுங் கொண்டங்கே நெருன
லெழுந்தருளிப்போன புனிதொன்றிறே ஸாபாசாடிசை இத்தனை
போதுங் கைகேயியோடே யொருமிடராய் அவனைக் காடேறப்
போக விட்டு இப்போதாநின்று ஆரோதம்மடியா நின்றெனன்
றுநினைத்திருதே கவிசாடிசைத்தாலே யிக்கலக்க மிவனுக்குவந்
தெறியிப்பாவி யென்செய்வானென்று நெஞ்சிர்க்கத்தோடே தொ
டவேணும்வாணிகாடிசை அன்றுகூலிவாணிகமாசம்மலகாபா
கத்திலே ஸகலாசகமாகப் பிடித்தவகையாலே யந்தினை வோ
டேதொடவேணும் வாணிகாடிசை ஸவாங்கங்கள்ளும் என்
னையணைத்து லெள்ளக்கேடாகாமே ஸாதிக்கும்படி வணிகாயவத்
தாலே ஸுபாசாக்கவேணும் ஸாபாசாவாணிகா ஸுபாசாபெருமானை
யெடுப்ப தொப்பிப்பதாய் அவருடைய வங்கலாசத்தாலே வரி

மினிதமானவக் கையாலேதொடவேணும் சீவ்யஸாஸீவ்யஸாஃபெ
 றிலுஜீவித்தும் பெருதபோது முடியும்படியாயிருக்கிற சென்னை
 அங்காப்பெற்ற வன்னுடைய வக்கையாலே பணக்கவேணும் ஊ
 மவசஸ்யஸாஃ நேர்கொடு நேர்கிடையா தொழிந்தால் அவருடைய
 லவ வாய் ஸ்வயிகளுடைய ஸ்யஸாஃகொண்டு உஜீவிக்கக்கடவ
 தாயிதே யிருப்பது தாஸ்யஸ்யஸாஃசீவியஸ்யஸா என்றவர் தாமுமயி
 த்தலையைப்பெறுதபோது யிப்படிப்பட்டாரிதே வாணிதாஸ்யஸா
 அணிமிது தாமரைக்கைய் பைந்தோ வடிச்சியொந் தலையிசைநீய
 ணியாயென்று அவ்விஷயத்திற் சொல்லக்கடவ பாசுரத்தைஅதுகி
 டையாமையாலே தஜீபடுவிஷயத்திலே செரல்லுகிறானிதே அண்
 டர்கோன் உதரவிஷயங்களிற் போகாதபடினால் தாழப்பண்ணுகி
 றவிஷயத்தில் வெவகண்ணு யிருக்கிறபடிக அண்டர்கோன்ய
 வடுபடிவா கடுபடிவாதிஷகாஃ என்றும் விண்ணோர் பரவுந் தலை
 மகனென்றும் அயர்வறு மமரர்களதிபதிஎன்றும் சொல்லுகிறபடி
 பே சுய்யஸ்ய ஸ்வஸாஸா மபரான கிதஸுருநிகளுக்குகிரவா
 யிகிவடாஹகளுன மேன்மையை யுடையவன், ௨ - அண்டர்கோ
 ன்தனித்தனியே முடியுடையாறவராய் கிரவெகமான பெருந்திர
 ளுக்கு கிரபிகளுனவன் ௩ - அண்டர்கோன் மனிசர்க்குத் தேவர்
 பொலதேவர்க்குந் தேவாவோவென்றும்பாஃ வராணாமென்றுஞ்
 சொல்லுகிறபடியே சீநாஷாஷிகளில், சுதாஹவிகண்ணான கி
 துஸாருநிகளுக்கு மேலானவன், ௪ - இப்படிநெட்டேணி யிட்
 டேறவேண்டும்படி விசைகொம்பா யெட்டாநிலத்தையா யிருக்கு
 மோவென்னில், அணியரங்கன் அக்குறைதீரத் தன்னைக் கொண்டு
 வந்து லவஹாக்கினவன் அணியரங்கன் அரங்கத்தரவண்ப்பன்
 ளியானென்று மாப்போலே போக்குவரத்தற லாவாபுதிஷெ
 யாகவந்து சாய்ந்தவர், சொஷெடுவாஸாஸா ஸாஸாயாஃ யாவந்ந
 லுஷ்டிகி, என்று அவர்பக்கல்நாம்பண்ணுமத்தைத்தாயிங்கே வந்
 துவளைப்புக் கிடக்கிறவர் பயிர்த்தலையிலே குடிநகட்டிக் கிடப்பா
 னாப்போலே கீவஸாஸாணாஸாஃமக வந்துபடுகாடு கிடக்கிறவர்
 அணியரங்கன் அண்டர்கோனென்கிற விடத்தில் அவர்களுக்கு ம

இவ்வாறு தபடி பெரிய மதிப்போடே டிவ்வவ்வென்று தியாமகனாய் அது திரிவகமாகும்படியிருந்தான் இவ்விடத்தில்டே ஸிகரில் தானுமொருவனாய்க்கலந்து பரிமாறிபுன லாங்க மூரென்றடையாளஞ் சொல்லிப்போயித்து அணியரங்கன். அபுர காதமான தேசத்தெவிட்டு பற்றவேண்டும்படி ஸம்ஸாரத்துக்கு குஹணமான கோயிலையுக்கந்தவர் அண்டர்கோ னமருஞ் சொலையிறே அணியரங்கன் தாள்தோரும் ஸேஷவஸூவைப் பெறுகையாலே திவதர ஸ்வமாய் விதூராவலயங்கு ஸார்பு கீணடகரெஹுதூரனன்றும் வதகாபுஜிதாலிதீ னன்றும் திட்டகாடி மதிள்குழ்திருவரங்கத்தா யென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே திதரங்குதமா னகோயிலிலே வாழுகிறவன் அணியரங்கன் டெஸொயம் ஸவடகாரிபுசு ன்னிறபடியே வரபுராவரிராநவவணையகப்ப டவிங்கேயழைத்துதன்பக்கல் வாகராதுவாஸத்தாலே இஸ்ஸாலாரிகளுடையபுதி வஸகங்கனையும் போக்கிசேர்த்து ரகூிக்கக்கடவோ மென்று அதிலே யொருப்பட்டிருக்கிற கோயிலிலே யிருக்கிறவர் அணியரங்கன் ரங்கலாசு நகடநஸூரம் னன்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அவர் டெகாரபுரவத்தாலே யுக்கந்து வர்த்திக்கிற டெஸாந்திதரவிவாதிதிலே யிருக்கும்போது அங்கு குறைவாளரில்லாதபடியினாலே தான் குறைவானாய்த் திருப்பது இங்கேவந்தபின்பாயித்து ரகூரவமடம் பெற்று வரிவருணடராய்த் திருவரங்கச்செல்வராயித்து நமக்குவரபுரவட டெஜூரமாமாப்போலே யாயித்து அவருக்குக் கோயிலுடெஜூரமா யிருக்கும்படி ஸம்ஸாரான வித்தாலும் உமக்குப் பேற்றென்னில் னன்னமுக்கண னனக்கு யாருகனனன்ன முதனை டெவர்கள் ஸுதத்தில் வராவுதி அதாவதுதான் உப்புநீராய் அவைததமாயுடம்புறோவுக்கடையவேண்டி ஸரீரத்தை ப்புண்கட்டக் கடவதாய் இத்தனைபட்டாலும் மாளும்படியாயிருக்கும், இது ஸவடரஸமுமாய் வரபுரவதநமுமாய் பபத வரிசமுமாய் குதூரெவெ பூண்கட்டக்கடவதாய் திதரமுமாயிருப்பது அமுதனை ஸஸளவாசூகிகெராதெவ டெபு-னன்றும் குதூரெவெபுரவஸூர டெபு-னன்றும் ரெஸாரெவெஸம் ஸவடரஸம் னன்றும்

பருகிக்களித்தனவாயித்திவை கண்கள் சுமெந்நாந்நுலுடி மென்று
மாப்போலே ஒன்றுக்கொன்றொப்பாமித்தனைபோக்கிவெறுஉவனா
நமில்லாதவை மற்றொன்றினைக் காணுவே. பாதியுதல் பதித்தி
லே நீகித்தாய்த்திருப்பது மற்றொன்று எடுத்துக்கழிக்கெழுப்பா
த்தம்போராதே யிருக்கிறபடி, காணாவே, வஸுஞ்சிலுஞ்சுயம் என்
றும் ஸுபாபஸுஞ்சினன்றும் திருநாதி ஹுதியாகயிமைக்கொட்டு
வதும்செய்யாதே சுமலவிக்ஹ வடிவழகுயிதொன்றமே சுமல
ஹவிக்கப்புக்கால்வேறொன்றில் புகறலாயோ விருப்பது அனையர
ங்கனைக்கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணுவே, ஸாஸுநாசெய்தி
நாடிநம். என்றும் ஸாஸு டுபெஷ்டவதூதாநாவென்றுஞ் சொல்லு
கிறபடியேவோலைப் புரத்தேகண்டுப் போகையன்றிக்கே யிக்கண்
னாலே யிங்கே காணப்பெற்றது வேறொன்று காணலவத்தோஎன்
னமுதனைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணுவே கண்டபோ
தேமுதகத்தை மாறவைக்க வேண்டுமீப்படி செத்தியா யெறிந்நிதி
கையன்றிக்கேகண்கள் குளிர்ந்திருக்குமீப்படி நிரதிசயவொழி
னால் அதைவிட்டிப் புறம்புகால் வாங்கப்போயோ விருப்பது க
ண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணுவே காணாதபடி அடியிலேவி
லக்கிஞ்ஞமாகில் மீட்கலா மத்தனைபோக்கி கண்டபின்பு மீட்கலா
மோ அண்டர்கோ னனையரங்க னென்னமுதனைக் கண்டகண்கள்
மற்றொன்றினைக்காணுவே, உலயவிலுதிவிலிஷ்டனாய் ஸவடா தூ
நான விவனைக் கண்டால் சூதூநிவபுரெ டுபெஷ்டஹம் ஸவடா டு
ஷ்டஹவதி என்றும் நாநடுசு வஸுநதி நாநடுஷ்டுணாகி என்று
மாப்போலே ஸவடமும் சுபாதுகமாய்த் தோற்றமத்தனை யொழி
யததுநிரிசுமரக வொன்றும் தோற்றாதென் றுகவுமாம், மற்றொ
ன்றினைக்காணுவே என்று அவனையே புருவக் காணுமென்றுமீப்படி
யாயித்து அதாவது வுகந்தருளின திருமேனியில் ஸாக்ஷாதுகாம் க
லியிடு டுபெஷ்ட வஸாவஸுஎன்றும் சூதூவாஸுஷ்ட வடவரீ என்னெ
உவாபடிஸெயில் ஸாக்ஷாதுகாம் தூதத்தைக் கொண்டுபோய் மூட்ட
அது ஸுபாபஸுஞ்சியென்கிற ஹுடிஸெயில் ஸாக்ஷாதுகாம் தூதத்தோ

தேமுட்ட அதுயாவதாது மாலியாகையாலே யுருவவிப்படிதடக் குமென்று கருத்து அத்தையிறே ராஜம் செகமகா டுஷி மகா வஸுரஜி என்று விசொல்லுகிறது.

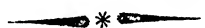
பெரியவாச்சாம்பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

தமிழொகாசம் உரையொகாசப்பாடம்.

விஷயபெத சிவாராஜ ராஜிவர ஸகஸரிதாம்||

சுவிஷ்ணுக்காவரிஜாமம் ஸவ ஸ்ராமகாரகொருகாம்||

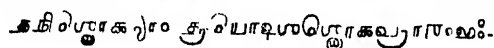
மமாவரிவாத்திலே பெருமானே விட்டுத் தேருங்கொண்டு மீ ண்ட ஸாஜி குரு வசுவதிதியைக் கிட்டிப் பெருமானுடைய வி ளையத்தில் பிறந்த விசொஷங்கள் பலவுஞ்சொல்லி உன்னெல்லை க்குள்ளுண்டான ஸாவாங்க ளகப்பபட்ட பாடிதுகாணென் கிறான், விஷயபெத நாட்டாருடைய ராஜித்துக்கு முன்னுடைய ராஜித்துக்கும் உள்ளவாசிகேளாய், விஷயபெத டுகிணிகொலைய மும் உத்தரகொலையமுமா யுன்னுடைய ரகணத்திலே பெருநா ங்கியெல்லைத்தோரணத்துக்குட்பட்ட நாட்டங்கவிஷயபெதகூர கருணாபிம் ஹரிஜி ஸெவ்வநகாநா என்று விளைநிலத்தோ டும் மலைநிலத்தோடும் மரநிலையோடும் வாசிபறயென்னுதென்றவி லாந்தது இருக்குப்படி உன்னலினை விஷயான விப்பரப்பில் வி ஷயேநாடு நகரமுமென்கிறபடியே கவிசேஷஜாராயும் கஷகராபு ம் ஹகொகாசுக்களாயுமாயுள்ளநாடு யிருந்துதேகுடியாகஆருடைய துடென்னில், தெ, பூஜாமம் விநயபாநகாசுரகணாகுமாரா டுகிவலிதா என்றும் ஸவிகாயஸூக வொஷகம் என்றுஞ்சொல் லுகிறபடியே பெற்றபிதா பூஜெகளை ரகிக்குமாப்போலே உ ன்வயற்றிலே வைத்து ரகிக்கிற உன்னுடையபெத ஸாவாங்க ளக ப்பட கூதஜூராய் வகுவாதம் பண்ணும்மடி வுணர்வா க்குற உன்னுடையபெத ஹரிவாஹுஜூக வாலிகம் என்றும் ஹ மவலிசூக வோம்படியான பாவபெத சன்றியிலே ஹவலிசூகவ மாம்படியான இடிசூததை யுடைய யுன்னுடைய என்னுடைய

விஷயமாங்காட்டி லிப்படியாகைக்கடி. யென்னென்னில் கீமாநா
ஜ, ராஜிவ் ராஜிவ் தொவா என்றும் கூட வந்தியுமாதல் ஸாதின
ராத்தல் கூதியுமாதல் வைச்சப்பெட்டைக் குடியாத லாசையன்
றியிலே தவிரயம் வுயிவீ ஸவகா என்றும் வசகாதல்தும் கிம
தில்பு ஸகா என்றும் வாயுடாஸகா வாயுடாஸகா கீமாநா
கீ என்றும் ஒருமுன்குத்த நிலமாளுமாப்போலே இப்பாப் பட
ங்க விரக்கையாலே தடவி யடக்கியாளுகிறவுன்மதிப்பான பெரு
மையாலே என்கிறது கீமாநாஜ ராஜிவ் ராஜிவ் என்றும் கூட
கூட வுஜிவியு வுஜிவியு வுஜிவியு வுஜிவியு என்றும் நா
தே குடியாகவமக்கு தல்பரிம்படி நீர்தான் தல்வீறும் இப்படி உ
மயாதலு மமுமுண்டாம்படி தடத்துகிறவரல்லோ ஆகையாலே
யென்கிறது அதென்பக்கல் துதலுதையாலே யாய்ப்பெருமாள் ப
க்கலொரு குகாமில்லையோ வென்னில் ராஜிவ் ஸகா கலிபுதா
மகாநாஜி ராஜிவ் என்றும் வல்வினையுர்கின்ற மகாநாஜி
டையவராய் என்று சொல்லுகிறபடியே பெருமாள் தங்களுடைய
மகாநாஜி பட்டாலேயென்கிறது, ராஜிவ் ஸகா கலிபுதா
என்று யெல்லாரோடும் வரையாதே பெருந்தம்படியான பெரு
மாளுக்கு உபவாஸம் வறுவதெயென்று கீசரித்தார்கள். (ராஜிவ்
ஸகா கலிபுதா) எல்லாராயும் வாழ்விக்குற பெருமாளுக்குயிதொ
றுவாஸம் வறுவதெயென்று கீசுத்தால் கீசுந்ர்களாகின நின்று
வற்றிமாசின ராஜிவ் ஸகா கலிபுதா இப்படி கீசரித்தவர்கள் தா
ளுள்ளில் கலிவகாஸ் அறிவுடைய வெததரல்ல அறிவில்லாத
மரங்கடகப்பட கலிவகாஸ் வகா கலி, வகா கலி என்கிறது உ
ம்மகாரத்தாலே டெவத்யுடிக் கலிவகாஸ்களையல்ல வகா வகா மகப்
படகீசரித்தனவென்கிறது அவர்கள்தான் கீசரித்தபடியுண்டோ
வென்னில் வகா கலிவகா டெவதாஸ் என்று வறடுவதைகள்
ப்பிட்டன கலிவகா கலிவகா நாமாக் என்றும் கீசரித்தவகா
கலிவகா கலிவகா என்றும் ஆகைகளும் கீசரித்தவகா கலிவகா
ல்லுக்கடவாய் சோரநின்றன வென்று சொல்லித்திறே உமெவகா
கலிவகா கலிவகா வகா கலிவகா, ராஜிவ் ஸகா கலிவகா கலிவகா

சுருஷிவிக்ஷிதம் என்றுகூறும்படியாகத் தெரிந்தார்கள் அவ்வளவு
வேயல்ல மரங்களும் தெரிந்தன வென்கிறது ஆகா கூடைகட்
டியுலருதல் பாறிலே தட்டியுலருதல் செய்தமாங்களன்றியிலேதனி
ருமுறிபுமான பசுமரங்க ளகப்பட உலர்ந்தனவோவென்னில் ஆ
காசுவிவரிஜாநாஃ வுஷஸெவமெயிறே ஆகையாலே விதங்களா
ய் பாத்தியிலே நிறம்ப நீர்நிற்கச்செய்தே யுலர்ந்தன வரிஜாநாஃ
தறிகை யிட்டி வெட்டுண்ட மரங்களடியற்றால் வாமிமாப்போலே
வாடித்தின வரிஜாநாஃ இப்போதிவ்விஸெஷ தெரித்தாலேசெரு
க்குவாடித் தித்தனைபோக்கிவந்தினைகோகொடாநாஃ வுஷஸுதா
டிவி என்று உசிர்கிடந்தால் என்று கூடியுயும் நன்மைவருமென்கி
றபுவிவியாலே பெருமாள் பதினாண்டு கழிந்தால் வருவொன்
றும்தசையாலே கறுகித்தினவில்லை வரிஜாநாஃ ஸாஹெவகளில் சு
ருஷிவிக்ஷிதம் யிளசாங்கெழுத்துகள் வாமிகை யன்றியிலே வ
ரிஜாநாஃ மரங்களி லடிப்பணையோடு தலைப்பணையோடுகொ
ம்புகளிலடியோடுதலையோடு முத்தலையோடு இளவிலையோடுவா
சிறவெங்குமுலர்ந்தன வெறுமிலைகளையோ வாடித்தன வென்னில்
ஸவஸூரம் கூறகோசகாஃ பூக்களோடு குருத்துக்களோடு அரு
ம்புகளோடுவாசியற வெல்லாஞ்சொர்ந்தன ஸவஸூரம் கூறகோ
சகாஃ வுஷமாதிறது மலர்ந்தபூ கூறமாதிறது முகிழ்க்காசு
மாதிறது கடுமொட்டி இவையைய உலர்ந்தன ஸவஸூரம் கூற
கோசகாஃ வுஷாசுவி ராஜிவஸுதகஸிடிதாஃ வரிஜாநாஃ ஸவஸூ
சுவள சூரான மனிதருடம்பு மெலிந்துமுகம் வாடினாப்போலே
மரங்களும் பூக்களோடு செருத்துகளோடு ஸாஹெவகளோடு ஸா
விகளோடு வாசியற கொழுவிய வாய்ப்பெருத்துச் செயலிசுமான
மரங்களையதோகி யுலருவதுஞ் செய்தன விஷயெவ்வுகாஃ வரி
ஜாநாஃ உன்னெல்லைக்குள் பூசுவமொடொடாநா ராஜிவஸுதமாயி
றைச்ச வளர்ந்த படைவீடுகூழ்ந்த மரங்களோடு பரட்டைகளா
ய்காட்டிலேதானே முளைத்து வளர்ந்தஎல்லைநிலத்தில் மரங்களோ
டுவாசியற வெங்கு முலர்ந்தன வென்றுகவுமாம்.

பெரிய வாச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஸுஹமரி சுகநிடொலுள மிரி ராஜா வறோ மி பி
யவநிநு வஸதி க'கூசூலு கௌபா உவ நூழ்'ந

[illegible]

நின்றுகொண்டிருப்பதால் பெருமானும் பிராட்டியும் சேர்வெழுந்த
ருளியிருக்கையாலே திருமாவு நஞ்சோலை மலையென்று அழகரும்
நாச்சியாரு மெழுந்தருளியிருக்கிற தருமையோ டொப்புச் சொ
ல்லலாபிருந்தது இப்படிக்கீழ்மலைக்கேற்ற மென்னென்ன யலிநு
வலகுகாசுசுழை பிறந்துபடைத்துப் பொகட்டுப்போன திருவ
யோடுபொலு மன்றியிலே பிறந்தபோதே பொகட்டுப்போ
ன மதுரைபோலு மன்றியிலே யாதொரு மலையிலே நங்களுக்குள்
மைகவிடா னென்கிறபடியே விட தேளழுந்தருளியிருக்கிறார். இ
ப்படியிருக்கிறவர் தாமாநன்றில், காசுசுழை இக்குலமாக உலரி
க்கும் படியான பெருமையையுடைய பெருமா னென்கிறது. கா
சுசுழையிலு வலகுகாசுசுழை கூடித்திலே பிறந்து, திருவ
யோடுபொலு யிலே எழுந்தருளியிருக்கிற பெருமாள் யாதொருமலை
யிலே பெழுந்தருளியிருக்கிறார். காசுசுழையிலு வலகுகாசு
மலையின்மேலேஎழுந்தருளியிருக்கிறபோதே யிக்குலத்துக்குகா
சுசுழை நாயிருப்பதொரு மலையானவன் உடைய ஸ்ரீமதையிருக்க வ
தின்கழுத்திலே நின்றப்போலே யிருந்தது காசுசுழையிலு வ
லகுகாசுசுழை பிறந்துசேர் திருவேங்கட மென்கிறபடியே வலகுகா
சுசுழை இனிதமர்ந்தருள்கிற ஸ்ரீமதியே இப்படியிம்மலையிலேயே
ழுந்தருளியிருக்கிற வலகுகாசுசுழையிலு வலகுகாசுசுழை
யிருக்குமோவென்னில் காசுசுழை உவந்தோடு யாவதானவெ
ழுந்தருளியிருக்காலே வலகுகாசுசுழையிலே உவந்தோடு
மான தமதுவந்திலே யிருந்தாப்போலே யிருந்தது- காசுசுழை
னுடைய தோப்பு வெறுதாயினு மந்தவனத்தைச்சொல்லு
வானென்னென்னில், சுயோகா வலகுகாசுசுழை தோப்புக்களைவிட்
டு யிருக்காது வலகுகாசுசுழை மனமும் பொழிந்ததெனவே
ந்தருளியிருந்தபோது, வெறுதாயினு வலகுகாசுசுழை மனமெறு
தாயத்தைவிட்டு உவந்தோடு மான தமது வனத்திலே யிருந்தாப்
போலேயிருந்தது. இத்தால் வலகுகாசுசுழை வலகுகாசுசுழை
வலகுகாசுசுழைக்குள் அவன் உசந்தருளின வலகுகாசுசுழை உவந்தோடு
மென்கிறது.

பெரிய வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

கதிஸுராகுரம் உதக-சுரபுர கபூரம்:-

கருணை ரகுப ஸம்பந்ந ஸக-பாரன சிவாவ

அள பவாயீகவிசாராகுள மீரக்யண கிநாம்பரன

—>103<—

வஹிதெவெ ருதீண்டெ ராவணவரு வபாசுதி-வி:|சுசுதி-
தொராந-வெஷ தொகெஜெஜெ விஷ-ஸூநாதம் - என்கிறபடியே
உசகூண்ட-ரிதசுதிசுளானதெவர்கள்ராசுசுவர்களுடையரஜி-வெஷ
ப்போக்கும்படிபுஜொப-ருவாரிந வடிவுகளும் ராசுசுவலீ கரு
டைய சோமயுங்கள் வாங்கும்படி கழுத்திலே கட்டின கப்படங்க
ளும் ராவணவந்தீ க்ருதெசுளான தங்கள் ஸ்ரீ கருடைய விறித்த
தலை-விசு-கெமெரா உ-வாத-ம் என்று ராசுசுவிகள் தலையி
லேயாம்படி தாங்கள் விறித்த தலைமயிரும். மாவ-தெ, திவவாடி
தெரா மாவாபெதிவ ஸவ-சம் என்கிறபடியே அவர்கள் சுவந்
களிலே விவாசுசுரங்களாம்படி தங்கள் சுவந்களிலேஷு-சரிக்கி
றசுரணாகுரங்களும் - உபு-சுரவ ம-சுளகா விசு என்கிறபடியே
அவர்கள் கைகளையெடுத்து கூப்பிடுப்படி தாங்கள்தொடுத்த சுஜ
விவடிங்களும் ஸூ-பயதி சுவ-வா-வெஷ ஸூ-வா-வெஷ ரிவவ
கஜென்கிறபடியே அவர்கள் கண்களிலே கண்ணீர் பாயும்படி தா
ங்கள் கண்ணுங்கண்ணீருமாய் - ஸூ-பா-வூ-சுதி-பா-பூ-மர் என்றும் உ
கொராஜவசீ தா-ச-வாதகா ஐவதொயடி- சுபநா-வவதா-தா-
தெவாஜி-ம-ஜி-தா-ச-மர் என்று சொல்லுகிறபடியே சுஜ-சு-
ரா-தவர்கள் ஸூ-பா-வூ-சுத்தைச் சென்று சேருமாப்போலையும் உ
கொரங்களானவை ஸூ-வூ-ஜை யணுகுமாப்போலையும் வா-தக
ங்களானவை வஷ-ச-க வூ-மகங்களைச்சென்று கிட்டிமாப்போ
லையும் டாரிடி ரா-னவர்கள் டீ-தாவைச் சென்று கிட்டிமாப்போ
லையும் ஸ்ரீ-ய-வதியைச் சென்று கிட்டி-க-சு-வ-வ-வ ஸ-ரா-
வெ-ஸ-விஷ-சு-ய ஸ-ந-த-என்று ஸூ-வ-ய-ரு-ன-வ-னை ஸூ-த-
பண்ணுவார்களாகத் துடங்கி ஸ-ச-தெ-ச-சு-ப-ச-சு-வ-ய என்று
விகு-த-நான் தெவந்தாட்டித் திறந்து படாதனபட்டு மனிசற்காய்
என்கிறபடியே அழிவுக்கிட்டு திவா-தி-வ-தி-யிலே யிருக்கக் கட

[illegible]

[illegible]

யாலும், கூத்தாரொல்லி மவச்சீமாபெய்யம் உயிதாசீஎன்றுமீயு
பூதகூத்தாராறுகூணொ நாடீய-வாநு, கூவ-டுவ-லாப-டாபூ
கூடீவதாசுண்ணீயு, படிஸ-டீ, னம-ஹலிஸாநாகூதகூதாசுஎன்
றுநான்கூதவிவாஹத-கூயிஹிஸூய-டீ, க-மாயைலேஉனக்கு
யொ ம-னல்லன்இவன்சுகூதவிவாஹத-கூய் விவாகம்பண்ணவே
ணுமென்கிற வாசையையு முடையன யிருக்கிறான் பின்பு இவனை
மக-டாவாகவரியென்று பெருமாள் திருவுள்ளமாக அவ்வழியாலே
இனையபெருமாள் பக்கலிலே இவன் வலவாடுவெயாக கய-டாஸ
ஸ-டுகோவீ ஹப-டாஹித-கூஹ-லி - சூய-டீஸ-டுகூ - விஸ-லா
கூதீமாப-டா ஹப-லீயல் என்றவர் அடிமையான வெனக்குறியீ யா
னல் நீயுமடிமையா யித்தனை அதுவணங்கலி லரக்கரானவங்களு
க்குச்சேராது, நாச்சியாரகவாமுலாம்படி அவர்தமக்குஇனையநங்கை
யாராகப்பாராயென்று யினையபெருமாள் சொல்லபெருமாள்பக்க
லிலே - துவக்குண்டுமாக விருவர்பக்கலிலுந் துவக்குண்டு இப்படி
வலவாடுவெ யாகெயா லும் வெஸ-டு-பு-காணத்திலும் வி-டு-
பயித-கூ ஹ-லிஎன்று பூ-யொஜக கூ-டாவாயும் உஜூ-கூவலும்
விஜூககூ-டாவா ஹ-லிவலும் என்றினைய பெருமாள் தியாக
க-டாவாயுமாக விப்படி யிருக்கையாலே காஹ-டு-கூஹ-லும் ஸ-
ஹ-டு-யூ-கூ-கூயிசூ-கூதா-ஹ-லிவலும் காஹ-லும் என்றிருவனா
யுங்கூட்டாகச் சொல்லுகிறவ ளாகையாலும் இங்கிருவனாயுமொக்
கச் சொல்லுகிறான், தா-சுண ன இருவராய் வந்தாரொன்முன்றின்ற
ொன்று மாப்போலே ஒருவரிருவராய் வந்தன்றோயென்னையுடழி
த்தது - தா-சுண - தம்பிதமயனனால் பருவத்திலேயுஞ்சிறிது வே
றுபாடுகாணலாயிதே அப்படியன்றியிலே யொருபடியாய் காணி
ருக்கிறது புனர்பூசம் பூசமாய் பின்னாலும் - முன்னாலுமான் அ
த்தனைவாசி தெறியாதிறே இப்படி பருவத்தையிட்டி மயக்குமித்த
னையாய் வடிவு தன்னைப்பார்த்தால் போலியாயிருக்குமோ வென்
னில்-ஸ-டுவ ஸ-வநு-ஸ-டுவத்தைப்பார்த்தால் அழகுவேண்டியி
ருப்பார்க்கு அவர்கள் பக்கலிலே இரந்துக்கொண்டு போகவேண்
டுப்படியாய் காண்குடுபிறித்து கிடந்தபடி - ஸ-டுவஸ-வநுகா-டு

ஞாந்தாதை என்றத்த காமனகப்பட சுடாடிமா துஹவலி என்றிவ
 ர்திருமெனியிலேகெடிசுதிலே உதுநுனுகையன்னோ அவ்வழகுதா
 னுண்டாயித்து, ருடுவ ஸவநுள - உசுவநு ஓர வடுக்கண மி
 மடுகண திஷகி என்கிறபடியே முற்படவாஸு முண்டாய் பின்
 புஅவ்வாஸுத்திலே மகணங்க னுண்டாலக என்றிக்க ருடுவ
 டாகுதிசுடுஸவநு ஸுஸகுதீ என்கிறபடியே ருடுவகடாஸுய
 ங்கள்ஸவநு சுவநுங்களாய்க் காணவர்கள் பக்கலிருக்கிறது- ருடு
 வஸவநுள - வடுவுடைவாடுநர் தலைவனே யென்றும் அச்சோ
 வொருவழகிய வாவென்றும் என் டுலையாள ஒருநாளுன்னுலகத்தா
 லாள யென்றும் காரார்திருமேனிக் கண்டதுவேகாரணமாப்பேரா
 ப்பிதத்தாத் திருநருவனென்றும் ராடுகிராடுகி ஸவெடிவ வு
 லுடுவிலிவினடுவாஸு ஸவகி என்றும்பெண் பிறந்தாரை பிச்சேத்
 துவாய்வெருவப்பண்ணும்வடுவு காணவருவது அவர் தம்பியா ரன்
 னோ மற்றயாவர் யிவர்க்ளிருவருடையவும் வடுவழகுலேகாண தா
 னுழலுகிறது இவ்வழகேயா யணத்தப் பார்த்தாலுறைத் திருக்கு
 மோ வென்னில், ஸககாராஸு முரட்டு ரககலாஸுன வுங்களைப்
 பேலே யன்றுகாணவர்கள் ஓடிவயிருக்கிறபடி- பூவிலே அணை
 த்தாப்போலேகாணிருப்பது ஓடிவாணுஞ் சொல்லுமவர்களும் சு
 தவீ ஸவஸுஸகாஸுென்றும் ராடுகிராடுவாஸுடுஎன்றும் பூவை
 ப்பூவண்ணு வென்றும் கூயாம்பூ வண்ணுவென்றும் ஸவஸுத்தை
 யிட்டிறே சொல்லித்து, ஸககாராஸு வடுவினையிலா மலர்மக
 ள்மற்றைநிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடியென்றும் பூவிற் பரிமளத்
 தையும் மண்ணிற் பரிமளத்தையும் உலாடாநடுக வுடைய பிராட்
 டுமாரு மகப்பட அணைக்கையன்றிக்கே அடுத்திடுத்து பார்க்கவும்
 போராதபடியாய் க்காணவர்கள் ஓடிவயிருக்கும்படி- ஸககாரா
 ஸு- நடந்த கால்கள் நொத்தவோவென்றும் அடியாரல்லத் தவிர்த்
 தவசைவோவென்றி லிப்படிதான் நீண்டதாவிய வசைவோ வென்
 றும் தாளா லுலகமளந்த வசைவே கொலென்றும் ஸாஸாவிசுடு
 வடுவாஸுமகப்படத் திருமேனிக்குப் பொராதென்றுகககடுவர்
 வயிறுபிடிக்கும்படியாய்க் காணவர்கள் ஓடிவயிருக்கும்படி- ஸக

கூடாருள் - டிவருளுகாசி நெருவனிறே இவர்கள் இளைமையைப்
 பாரீரண்டு காமராய்க்காண் தோற்றுகிறது ருடுவலாவது ஸு-
 கூடாருள் அவனநங்களுயிறே யிருப்பதுகூடவட ஹ்ருதி-கூடாரு
 என்கிறபடியே ருடுவலவர்களாய்க் காணீந்த காமர்க ளிருப்பது
 ராஜிநய ஸுருணதாவிதா டு-ஹ்ருதெநஹ்ருதியே கிசாஹ் என்
 றுகாமனாகவே வரிமுஹித்துச் சொன்னாளுிறே இப்படி யெழிலு
 மழகுமாய் டு-ருரத்திலே யகப்படுத்து மளவெயாய் கிட்டியனுபவி
 க்கப்பாரீந்தா லுடம் குடுக்கமாட்டாதபடி டு-வடவாருயொ விரு
 ப்பதென்றில் கஹ்ருவாரு - வெயாகுத்தில் வந்தால்தோற்றும்
 மடநெஞ்சமெம்பெருமான் றாணற்கென்றும் வரையெடுத்துபெ
 ருமானுக் கிழந்தேனென் வரிவினை யென்றும் பெண்பிறந்தார்தோ
 த்து எழுதுகுடுக்கும்படியாய்க்காணிருப்பது கஹ்ருவாரு-ராஜிநய
 லீகயாஸாஹ்ரு விஜஹ்ருவஹ்ரு நுதக-ரு என்றும் மைந்தனை
 மலராள் மணவாளனை என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸு-ம-ருத்தில்
 வந்தால் சுருகைத்துக்களை ஒருபடிப்பட நடத்தாநின்றாலும் எதிர்
 த்தலை சுருயாநாய் தாமே ஸுயாநாய்ப்படி காணவர்கள் ஸு-
 வஹ்ருயிருக்கும்படி பன்றிக்கே - கஹ்ருவாரு, காதற்கடல் புரைய
 விளைவித்த காமர்மெனி நங்கண்ண நென்கிறபடி பருவத்தையும்
 வடிவழகையும் சிவப்பையுமிட்டு பிறரைப்படுகுலைப்படுத்தித் து
 டுக்கும்படிபண்ணிப் பின்னையவர்கள் நினைவிலோரடியும் புகுற
 தபடியாய்காண் அவர்கள் சுருடுவலாய ஸு-வஹ்ரு யிருக்கும்படி
 பென்னவுமாம் - ஆகவிப்படி ஸு-காய ஸு-மெயிலும் சுபவ
 ஸு-மெ மட்டமா யிருக்குமோவென்றில் - ஸு-வரீகவிசாஹ்ரு
 கூள - அதுகண்ணழகைத் தப்பினுலன்றோ வேறொரு அவயவத்தி
 லிழியவொட்டுவது - ஸு-வரீகவிசாஹ்ருகூள - அவையெல்லாங்கி
 ட்டினால் அழிக்குமவை இனியிது அங்கனன்றிக்கே தூதுசெய்யக்
 கண்கள் கொண்டொன்று பேசியென்றும் தாமரைக்கண்கள் கொ
 ண்டறியதியாலோ வென்றும் தூதிலேதோற்றினபோதே யழிக்கு
 ம்படியாய் காண்கண்களிருப்பது ஸு-வரீகவிசாஹ்ருகூள ஸு-வ
 ரீகவிசாஹ்ரு ஹ்ருமிதேஸுருநயநாடு வொருா என்ருங்களைப்

போலே எரிவிழிபா யிருக்கையன்றிக்கே ஸுபுலபவஸோத வ
 க்கண்க ளிருந்தபடி காண். வஃபரீக விஸாஅாக்கள் - ரகூணொவ
 பொயிபான கருவிழியுஞ் செவ்விழியுந் கண்பரப்பும் அரோம-
 ணொடெ கத்தாலே மிதூகஷாயிதமாதல் ரகோம-ணொடெ க
 த்தாலேகொவஸாநுதமாதலன்றிக்கே ஸுபு வ ஸு ராகையாலே
 அவர்களுடைய டிபுலிபு ஸாடிருந்தபடி காண் வஃபரீகவிஸா
 அாக்கள் அவர்தாம் ரூதூமம் ரீந-ஷூரிநெ) என்று தம்மைமற்ற
 தாராகிலும் யலாகவரூ ஸ்வஃபரீகவெகிணி என்கிறபடி அக
 வாயித்திடந்தவரகூத்தை கோட்சொல்லித் தாரா நினைநாயித்துக்
 கண்கள்தான் வஃபரீக விஸாஅாக்கள் - பாற்கடல்போலேயக்கண்
 களுக்குள்ளவகலம் ஒருவரால்கணாகாண் வெண்ணுதபடியாய் கா
 ண்கண்களிருப்பது. வஃபரீகவிஸாஅாக்கள் - கண்ணிலுண்டான
 தெளிவுக்கு வஃபரீகத்தைபொருட்போலிசொன்னோயித்தனைபோ
 க்கி அகலத்தைப்பார்த்தால் கடலிற்புக்கார்க்கணாகாணமாட்டாதே
 மயங்குமாப்போலேபுடைபரந்துயினிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்
 டவப்பேரியவாய் கண்களென்று மித்தனைபோக்கிவேறொரு பாசா
 யிடவெண்ணுதுகாண். வஃபரீகஸாஅாக்கள், உயிர் கெல்லாந்தா
 யாய் அளிக்கின்ற தண்டாமரைக் கண்ணென்றும் தண்டாமரை
 க்கண்ணென்றும் மீதடங்கொள் தாமரைக்கண்விழித்து, இடங்கோ
 ள்முவுலகுந்தொழி விருந்தருளா பென்றுஞ் சொல்லுகிற படியே
 வலகூகூகூகூ சூகூகூய் சூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூகூ
 கொடெராமத்திலே கூடாக்கிவைத்தாய்க் காண்கண்களிருப்பது.
 ஷமாவன வஃபரீக விஸாஅாக்கள் - வஜித்தைக்காட்டி அவர்க
 ளைத்தோர்பித்து அவர்களை ஜிகந்தெ வஃபரீகாக்களன்றும் தாம
 ரைக்கண்ணனை விண்ணொர்பரவும்தலைமகனென்றும் எழுதிக்கொ
 ள்வது கண்ணழகை யிட்டிதே - ஷமாவன வஃபரீக விஸாஅா
 க்கள் அவர்களளவிலே யுடுபட்டவர்கள் நேராகவைவாங்கமாட்டா
 தேவைவொகதராமெநவகுயொகாவாஅவவென்றும் வஃபரீகா
 க்கூ
 கூ
 யதசைபண்ணி கால்கட்டிப்படி பண்ணுவது இக்கண்களிற் தண்

குழைச்சரக்காவிருப்பாளொரு பெண்டாட்டியையும் முதுகிலே
கொண்டுதிருகிறவர்களோபூசலாடப்புகுகிறார்கள் பூசலாடமாட்டா
ர்களென்றும்அறிந்தபடியென்னென்னில் பூசலாடவியலாஅகாஷள்.
வினாவ தறிபாமைபாலே இவளுக்கு. வெவருபுபு. வினாதோ
ம் மேலென்னாகப் புகுகிறதோவென்று அவர்களவெளுக்கவெளுக்
கவிழிக்கிறவிழியிலே கண்டேன்காண்-பூசலாட வியலாஅகாஷஜி
தே. பூசலாட வியலாஅகாஷள் - நீரிற்றுமரையை வறளிலே யிழுப்
பாணாப்போலே தன்னிலமான நாட்டிக் கவர்களாளித் தனைபோக்
கி வெற்று நிலமானகாட்டிக் காளல்லரென்று மிடம் அவர்கள்கண்
கள்தானே சொல்லித் தருகிறன்காண் அவர் தாங்கள் ஸகூராநால்
வெஸ்யுபுத்தாலே படையாண்டு போரத்தட்டென்னென் றிருக்க
வேண்டா- வீரகூலா ஜிதாம்பாள் - உடுக்கைக்கொருபுடைவைய
கப்பட யன்றியிலே காட்டில் மரத்தோலையும் மான்தே லையுமுதி
துத்திரிகிறவர்களோ காசுநேர்ந்து படையாளப் புகுகிறார்கள்- வீ
ரகூலாஜிதாம்பாள் - உடுக்கை புடவையிரண்டு மேக ஜாதியமாக
ப்பெற்றதோ- உள்ளுடை யொன்றும் மேலுடையொன்றுமாயன்
றோயிருக்கிறது- வீரகூலா ஜிதாம்பாள் ஸாவாஸொன்று குடுக்
கஜம்மொன்று குடுக்க இப்படிபலர் பக்கலாக விரந்தன்னோ வி
துதானுமுடுக்கிறதுவளாஸுஷோவ வாடிநயாஜிநெயில் தா
ணள் - உளகஷோபஸவஷ-ஃ என்றும்படி யானபிள்ளைப்பருவமு
மன்றியிலே சுநெகவஷ-ஃ ஸாஹஸ்யோவூஜஸ்ஸிவாஸீ-ஃவன்
றும்படி முதிர்ந்த பருவமுமன்றியிலே பூசலென்றால் காட்டிக்காட்
டென்று வரும்படியான நல்லபருவங்காண்- தாஸுணள் பளவக
விஷயெஷிணாஃ என்றும் ராஜ்யகாலிஷயாவிகெஜிநெயில்-வவவிஷ
யவாலிஃ என்றும் விஷயஸஸு ராஜ்யவாலியாகையாலே இன்ன
ம்ராஜ்யம் கொள்ளவேணுமென்று மேலே விஷயெஷ-ஃகளாம்ப
ருவங்காண்- தாஸுணள் - இப்பருவ முடையாரொருவ ரமைத்திரு
க்கிருவர்கூடனால் இயலாததுண்டோ- இப்பருவமுட்பொறுதை
யுமறியவடிவுபார்த்தால்இருவர்களென்ன பூசல்போருவதென்றும்ப
டி சூலாவா யிருக்குமோவென்னில் ருவஸஸு-ஃ வியலெ

முலவர்கள் பக்கவிலே - ஒரு உளவத்தைப் பண்ணி சிறுத்தல் பெறு
த்தல் செய்கை யன்றிக்கே கூலிகூ சமாய்க் காண் கண்களிருப்
பது வாய்நீர்வாய்க்குள் வீதிவீதியாகக் காண் என்று எதி
ரிக்கக்கண்டா லுராவை யன்றிக்கே மேனாணிப்பாலே ஒருக்கா
லைக்கொருக்கால் விசுவநாதனாய்க் காண்கண்களிருப்பது - வாய்
நீர்வாய்க்குள்ளதிரிகளென்று லிப்படி முகமலருகைக்கடியெ
ன்ன - பூசலுக்கென்று கட்டியுமித்து ஸநூலரானுன்றோ அப்படி
யேபிருக்கலாவது கூதவஸுத்திலேயந்தோற்றினுண்டாகில்செ
ய்யுமென்னென்றில் லீரகூலா ஜிநாம்பாள் - ஸநூலர் விவசி
ஷுமஃ என்கிறபடியே உள்ளுடைய யிறுக்கிடம்புக்கிமிட்டு
ஸநூலர் காணவர்க்கிருப்பது - லீரகூலா ஜிநாம்பாள் காட்
டிலே ஸவடிப ஸகங்கையும் வேட்டையாடித் திறிகிறவர்களா
கையாலே உடைத்தோலும் மரச்சடையுமாய்க் காணவர்க்கிருப்ப
து ஆகவிப்படி ஸமெதநொகாநு ஜயதி ஜீநாநாநெத ராவ
வஃ மஃநாநு சிஸுநாநா வீரொயநாநா யஸாநாநா
என்கிறபடியே ஸமெதநொகாநு யழகாலே யழித்தும் அரிகளை யம்பா
லேயழித்தும் சும சிகளை கூராளாலே யளித்தும் தக்கார்க்குத் தக்க
ருவிகளை யுடையாராய்க்காணவர்க்கிருப்பது ஆனபுலல்லாளன்
தோளும் வாளரக்கன்முடியும் தங்கை பொல்லாததூக்கும்போக்கி
வித்தா னென்கிறபடியே நான் மூக்கறப் புண்டாப்போலே நியும்
முடியறப்புண்டு போயித்தனைபோக்கி அவர்களோடு புக்கால் ம
யியாதுகாணென்று வரிவிலித்துச் சொல்லுகிறாள்.

பெரிய வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி.

கூலிகூ சமாய்க் காண் கண்களிருப்
பது வாய்நீர்வாய்க்குள் வீதிவீதியாகக் காண் என்று எதி
ரிக்கக்கண்டா லுராவை யன்றிக்கே மேனாணிப்பாலே ஒருக்கா
லைக்கொருக்கால் விசுவநாதனாய்க் காண்கண்களிருப்பது - வாய்
நீர்வாய்க்குள்ளதிரிகளென்று லிப்படி முகமலருகைக்கடியெ
ன்ன - பூசலுக்கென்று கட்டியுமித்து ஸநூலரானுன்றோ அப்படி
யேபிருக்கலாவது கூதவஸுத்திலேயந்தோற்றினுண்டாகில்செ
ய்யுமென்னென்றில் லீரகூலா ஜிநாம்பாள் - ஸநூலர் விவசி
ஷுமஃ என்கிறபடியே உள்ளுடைய யிறுக்கிடம்புக்கிமிட்டு
ஸநூலர் காணவர்க்கிருப்பது - லீரகூலா ஜிநாம்பாள் காட்
டிலே ஸவடிப ஸகங்கையும் வேட்டையாடித் திறிகிறவர்களா
கையாலே உடைத்தோலும் மரச்சடையுமாய்க் காணவர்க்கிருப்ப
து ஆகவிப்படி ஸமெதநொகாநு ஜயதி ஜீநாநாநெத ராவ
வஃ மஃநாநு சிஸுநாநா வீரொயநாநா யஸாநாநா
என்கிறபடியே ஸமெதநொகாநு யழகாலே யழித்தும் அரிகளை யம்பா
லேயழித்தும் சும சிகளை கூராளாலே யளித்தும் தக்கார்க்குத் தக்க
ருவிகளை யுடையாராய்க்காணவர்க்கிருப்பது ஆனபுலல்லாளன்
தோளும் வாளரக்கன்முடியும் தங்கை பொல்லாததூக்கும்போக்கி
வித்தா னென்கிறபடியே நான் மூக்கறப் புண்டாப்போலே நியும்
முடியறப்புண்டு போயித்தனைபோக்கி அவர்களோடு புக்கால் ம
யியாதுகாணென்று வரிவிலித்துச் சொல்லுகிறாள்.

வதகூலா வஸுநாநா ஜிநாநாநெத ராவ
வஃ மஃநாநு சிஸுநாநா வீரொயநாநா யஸாநாநா
என்கிறபடியே ஸமெதநொகாநு யழகாலே யழித்தும் அரிகளை யம்பா
லேயழித்தும் சும சிகளை கூராளாலே யளித்தும் தக்கார்க்குத் தக்க
ருவிகளை யுடையாராய்க்காணவர்க்கிருப்பது ஆனபுலல்லாளன்
தோளும் வாளரக்கன்முடியும் தங்கை பொல்லாததூக்கும்போக்கி
வித்தா னென்கிறபடியே நான் மூக்கறப் புண்டாப்போலே நியும்
முடியறப்புண்டு போயித்தனைபோக்கி அவர்களோடு புக்கால் ம
யியாதுகாணென்று வரிவிலித்துச் சொல்லுகிறாள்.

மேனியில் ராஜகூலராஜா பூதபுராணரொவண லிவரூஷ ஷயமா
 ன மாலா விமலாத்தைப் பண்ணிப்பிராட்டிஸத்தை பெற்றுள்ளேன்
 கிறது. தா ஸ்ரீ யாவாஸாஷ வித்ர ஹமென்று விண்ணப்பஞ் செ
 ய்யவேண்டியபடி ராஜகூலா ஹமியி டு மான டெஸத்தி லொன்னைக்
 கொண்டிடோக அஞ்சவேனென்றவரை தா- ஸ்ரீ யாவாஸாஷவித்ர
 ஹமென்று பிராட்டிவாயாலே கூற கச்சி தகாக அன்று துடங்கித் தி
 ருவுள்ளத்திலே கறுயிருந்து பதினாலாயிரம் ராஜகூலரை முடியும்
 உடலுமாகத் தெறித்து வுதிரவெள்ளத்திலே முதக்க விட்டு பிராட்
 டியைக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு காட்டினவரை. தா- ஸ்ரீ கரு
 ஹவெகஜஸ்ரீ உகராஜப்படியே வீரப்பாட்டுக்குச் சிறுவிரல் முட
 க்துர்ப்படிசுவதீனா-கரானவரை-தா- படுக்கைதலையில்விட்டுபூவிழு
 ந்த திருமேனிசிவக்குய், ஸளகூரீ யடாதி ஸபத்தையுடையவரை.
 தா- உகப்பாலே அறித்துபார்க்கில் நயமானதெஜஸ்ரீக்கும் ஸ்ரீந
 மான திருமேனியுடையவரை தா- ஸ்ரீகருக்குப்பண்ணின பூ
 கஜ டெய்கடலோசையாகாதபடி தலைக்கட்டுகையாலே பவாண-
 ரானவரை- தா- ராஜகூலிதமான பொன்னரிமாலையோலே ஸத்ரா
 ஸாபூத பூணாங்கி சமான லிவரூஷ வித்ர ஹத்தை யுடையவ
 ராயுள்ளவரைகருமுகமாலையைப்பண்ணிலேதோய்த்தெடுப்பானா
 ப்போலே யாவாயால வாரிஷ்விதான திருமேனியைதன் பார்வை
 யானப்பண்ணிராலே வழிபவார்த்து- டுஜஸ்ரீ - ஸ்ரீவாஹிஹிதரு
 டையஸீ தகடாக பூவெஸாபோலே ராஜகூலா ஸநிகரானி ஹ
 தமான திருமேனியை தன்பார்வையாகிற பவாண-கடாகத்திலே
 தோய்த்தெடுத்த- ஸத்ராஹஸாரா- பூதிவகூ கிரஸநத்தாலேவ
 ந்த புகருடமை - ஸரோஹ ஸவ-ஹிதெஷா- யென்கிற பெரு
 மாளுக்குஸத்ருக்க ஞண்டோவென்றில்- ஜாநீகாவெதலேபூ
 ணா ஹி உகராஜிகளாலே ஸ்ரீதி தவிரொயிகள் தனக்கு விரொயி
 களாயித்தனையிறேகிஹஷ்-டணா ஸவாவஹா - யவபூராஹா
 டங்கி கிஹவிஷ்-கி என்றவயிறுபிடித்து டாஹி தராயிருந்த கிஹ
 ஷி-கருடைய ஹபந்தீற ஸத்ருக்க ளடங்கக்கொன்று அவர்களுக்கு
 ஸவாவஹா யுள்ளவரை- கிஹஷ்-டணா ஸவாவஹா- தம்மு

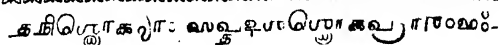
டையபெயர்வுக்கு கூடும்பத்துக்கு வுலத்தைப் பண்ணி தம்மு
டையஸத்தைக்கு சுவாசுக ரானவரை - வம்வசு - மாலைபும்மண
மும்போலே சுதந்திரம் வுலகாரோம வித ஹத்தையும் வுலாவ
த்தைய முடையபெருமாள் கிதமா சூலுவாவரான முறட்டு ரா
கூலசொடே யுலவாரம் வித்தபோது துடங்கிவெ ராதிரய
த்தாலே ஸத்தைமாண்டுகிடந்த பிராட்டி திருமேனியிலொரு தீங்க
ன்றியிலேநின்ற பெருமானைக்கண்டு ஸத்தைபெற்று ளென்கிறது -
ஹுஷி - யதி யுண்டானால் யதி-பிறக்கக் கடவந்தே ராஸஸம்
ய-தத்தை முழுக்கக்கண்டு திருவுள்ள மீடுபட்டபடி - வெவெஹ் -
அய்யர்வயத்திலே பிறந்திலேனாகில் யெனக்கு யிப்பேறில்லையே -
வெவெஹ் இக்குடியிற் பிறந்திலேனாகில் பெருமானென்னை கை
ப்பிடியாரோ - வெவெஹ் - இந்நிலத்திற் பிறந்திலே னாகில் இவ்வில்
லோட்டை ஸளவாசூங் கிடையாதே - அவ்வில்லோட்டை ஸள
வாசூ மில்லையாகில் வீய ருடைய வெவெஹ் யிவ்விவாகங் கூடாதே
வெவெஹ் - யதவம்வசு ராசூத்திலே என்னையும்தம்முடைய வ
ஸத்தையும் பெருமானுக்கு அடிமையாக வெழுதிக்கொடுத்த அய்
யரித்தை யாகாரங்கண்டா லென்னபடுகிறாரோ - வெவெஹ் - வ
ஸம்வசுஷி தாவஹாரிண என்கிறபடியே - வவ-வெஹ் காகஷ-
கமான விந்நிலையை அய்யரையொழிய நான் காண்பதென்று வி
சூலுசூ பண்ணுகிறாள் - வ காரம் - வாணிசூ வண வேளை துடங்
கி வதிசூவசூவதி பண்ணிப் போந்தாள் இப்போதிறே யாகு
சூ-ம் ஜீவித்தது வரிஷஹுஜசூலி-மகம் பண்ணினாள் - வரிஷஹு
ஜெவரிவசூ-மகத்தழுவினாள்-வரிஷஹுஜெ - வய ருடையமாக
த்தழுவினாள் - தழும்புமாறுமளவுந் தழுவினாள் வுணங்களாலே வ
ந்ததழும்பெல்லா மாறுமளவுந் திருமுலைத்தடத்தாலே வேதுகொ
ண்டாள் தான் கைகண்டமருந்திறே ஸரவணங்களுக் காலிங்கன
மாமிடத்தி லைந்தோடைந்நூரேடு வாசியில்லையே அந்தரங்கருள்
னாறவெய்த புண்ணுக்கு மருந்தா னவிது தோல்புனையெய்த புண்
னுக்குமருந்தாகச் சொல்லவேணுமே என்றிருந்தாள் ஒருகொடி
யாகிறதுகொழுக்கார்பைத் தழுவிவல்லது நில்லாதிதே வக-ரா

ஐக்கெஸா ஸாஸ்யஷ்டி: பாஷாஸந்த-ஐக்கெஸாஸந்த: என்பது அவள்
 தனக்குமகப்பட வாயகமானது நமக்குவாயகமாகச் சொல்லவே
 ஸ்டாவிதேவஐக்கெஸா ஸாஸ்யஷ்டி: இதிலுடைய ஸாஸ்யஸ்திரிக்கு
 ம்படியேன் நம்மையும்மதிக்கிறதில்லைபே. வஐக்கெஸா ஸாஸ்யஷ்டி:
 இதுக்கடி கூடக்கிளொட்டை ஸாஸ்யஸ்திரிதே- வஐக்கெஸா ஸாஸ்ய
 ஷ்டி: இதைக்காற்றென் றிருந்தோமிது கெஸாஸ்திரியிருந்ததி- வ
 ஐக்கெஸா ஸாஸ்யஷ்டி: தனக்குமேலே கூட்டுப்படைமுத்தேடிவா
 ராநின்றது, ருபபவாஸு களிதே ஸாஸ்யஸ்திரி: ருபபாஸு யிருப்பார்
 இது ருபபவாஸு நரகையாலே துணைதேடிமிதே இப்படி வாயக
 மாய்வந்ததாகி வந்திருக்கவே வாயகஸ்திரிக்குத் தட்டென்னைன்ன-
 வுக்காணா விநிஸ்யுத: - ஐக்கெஸாஸ்திரிக்கு வாயகஸ்திரிக்கு வாயக
 ஸாஸ்யஸ்திரிக்கு பொழில் துழைந்தேனைக்கிறபடியே மரங்க
 ளிலேவந்து பதிகிடைந்து நடுவே புறப்படக் கண்டதித்தனை ஐ
 க்காணாவிநிஸ்யுத: - செல்வப்பிள்ளைகள் வெய்யில்பொருமல்நிழ
 லிலே வருமாப்போலே யிதையும் மரத்திநிழலிலே வாயகஸ்திரி: வ
 வுக்காணா விநிஸ்யுத: கீழே வஐக்கெஸா ஸாஸ்யஷ்டி: என்றுஸா
 ராஸ்திரிசொல்லித்து- மரத்திலேதேங்கி யிடைவெளியாலே யொழு
 கப்புறப்படுகையாலே ஐக்கெஸாஸ்திரிசொல்லித்து மரத்திநிழலிலேவரு
 கையாலும் தாமனாயிலுள்ள தேனியளாவி வருகையாலும் வெ
 சுரூசொல்லித்து ஆக ஸாஸ்யஸ்திரிமும் ஐக்கெஸாஸ்திரிமும் ஐக்கெஸாஸ்திரி
 ம்சொல்லித்து- வுக்காணா விநிஸ்யுத: விடாய்த்தம்மை மரத்த
 டியிலேயொதுங்க வாட்டிகிறதில்லை இப்படி வாயகமாய் வந்தா
 ல் நம்மைக்கொண்டகலு மித்தனையன்ருவென்ன கிஸ்தாஸாஸ்யஸ்திரி
 தாயா: முகம்பழகிடைப்போலே யிருக்கையாலே யதையும் செய்ய
 ப்போகிறதில்லை கிஸ்தாஸாஸ்யஸ்திரிதாயா: செவிய்யுடையமுச்சுக்கா
 ற்ப்போலே யிருக்கையாலே யவள்தான் மரத்தடியிலே யொளி
 ந்துநின்று வருகிறாளாவென்கிற நசையாலே போகப்போகிற
 ல்லை கிஸ்தாஸாஸ்யஸ்திரிதாயா: குரோடி ஐக்கெஸாஸ்திரி: கிஸ்தாஸா
 ஸாஸ்யஸ்திரி: கிஸ்தாஸாஸ்திரிக்கு வாயகஸ்திரி: சொல்லக்கடவ
 திதே- கிஸ்தாஸாஸ்யஸ்திரிதாயா: ஸாஸ்யஸ்திரி: நலிகிறத்துக்குமேல்ஸா

நாடு யும் நெய்தலின் து இப்படிக்கொற்ற காற்றைத் தோல்
 ளவோடுள்ள நிலை- வாதி காடுதன்பரப்பிற்கு அமைப்படி யுலாவாதி
 தது அன்றியிலே வாதிஎன்றுவாய்க்கொண்டு கொண்டுபோகொ
 ண்ணாக படிதான் ஸாபாடி க மப்பதாலே துவக்கி நின்றது- இ
 துதான் மப்பாஹமிதே இப்படி வாய்க்கொண்டது தோற்றியுலா
 வுகிறதுதான்மென்றில் வாய-ல் ஸாபாடி க மெத-லான்தா
 ற்றுக்கொடிர்ப்படி வாய்க்கொண்டது- மாய-ல் ஸாபாடி க மெத-லான்தா
 தெ என்று புவருக்கஞ்சித் திறிசிறகாற்றிதேஜ்வார்த்மெய் யஞ்சுப்ப
 ண்ணாகத் திறிசிறகா இப்படியஞ்சுப் பண்ணுகிறபடி யென்னென்
 ளில்லாததான்- மேலெழுந்த தன்றியிலே உள்ளுள்ள வாய்க்கொ
 கப்பட வாய்க்கொண்டது கெதாஹம்- இனியாரைப்போலையி
 ற்றாப்படிச் செய்வாதின்றது இது- மாய்க்கொண்டது மாய்க்கொண்டது
 ஸாபாடியாய் நடக்கிறது - வாய்க்கொண்டது ஸாபாடியாய் - என்னையா
 லேதவர்களை யின்னொன்று அரியமைக்குங் கண்டால் மயப்படு
 கைக்காகவு மவர்களுங் யாரும்தம் பண்ணி வருகிறாப்போலே யி
 ருக்கிறது வாய்க்கொண்டது விமலாடி க- என்னையாலே- வாய்க்கொண்டது
 போகிறவர்களை- வருந்தினையும் மரத்தடிசுளிலே பதிகிட்டு அவர்
 கள் அனுகூலத்தவாதே புறப்படுமாப்போலே யிருக்கிறது கிணா
 ஸாபாடியாய் என்னையாலே மவர்கள் கைகழிப்போகாமெது
 வக்கும்படி பண்டிகண்டறியு மாப்போலே யிருந்து உரமுடைய
 ஊர்சொல்லார் பேர்சொல்லார் என்னாப்போலே முசமறிவு சொல்
 லி யுகப்பிக்குமாப்போலே யிருக்கிறது- வாதி- என்னையாலே கா
 ய-ல் கைப்புகுருந்தனையு மவர்களின்ற விடத்திலே நிலாநேபர
 குபரகென் றுலாவாதிக்குமாப்போலே யிருக்கிறது வாய்க்கொண்டது
 யாலே யானோனுந்துடர்ந்து பிடிக்கப்பட்டால் உடம்போடுபுதா
 க்கா திறக்கச்செய்தேயும் கைக்குபிடி குடாதே யிருக்கும்படியைச்
 சொல்லுகிறது கெதாஹம் என்னையாலே மேலெழுந்ததெழுச்சி
 யன்றியிலேயுள்ளுள்ள தடைய கைகொண்டதுமயக்கொல்லுகிறது.

பெரியவாச்சான் பின்னை திருவடிகளே சரணம்.

சுவிஸ் செபஸ் டிராஸ்டிஸ் ஜெர்மனி யெரூதரி யாதிசுஸ்
சுவிஸ் செபஸ் டிராஸ்டிஸ் ஜெர்மனி யெரூதரி யாதிசுஸ்

ததஸுரெணா விஹமதாராபெண ரணசுகுபம்- வ வா தஸ
ஹஸா வாஜீ திகுது ஜவவாடிவம்- என்ஹபடியே பெருமாள் திரு
க்கை யிலம்பாலே நினைவன்றியிலே மறுபாடுருவவே வுன்றிதறை
ப்பட்ட வாலியானவன் கூவி சூரம் - ஜாமெவாவலுசோவாராந்து
ரெணெஃ கூடுவரிவாவுதம்- ஸதாம் வெஷுபரவாவம் பூஷுத சீவ
வாவகம் என்று கிட்டினுரை விழப்பண்ணுக்கக்கு புல்லுமி கிண
ருயிருந்தீர் அணுகினுரை முடிக்கைக்கு பொடிமூமி தணலாயிருந்
தீர் இப்படி பூஷுதவாபரான தீர்வரகி வாவநமாய் டிபாவலு
ராவகான விதூபஸ வெஷுத்தை யென்செய்யக்கட்டியுதித்தொ
ன்று துடங்கி- விஷபெவா வுரெவாதெ யஜாநாவகரெடிஹுமௌ
ன்றும்மோடெங்களுக்குக் காணித்தாயம் பூமித்தாயமில்லை எல்லை
மபக்கமில்லை மந்திர வழக்காட்டியில்லை வான்பகை வழிப்பகையி
ல்லை ஜாதிப்பகை குடிப்பகை யில்லைபசுமறித்தல் நிறைசாய்த்தல்
செய்ததில்லை ஊர்ப்பிணக்கு தீர்பிணக்கில்லைபெண்ணிணக்கு மண்
பிணக்குமில்லை நயகூரம் பூசுஜாமெஹம் கலாநாடஹுஜுகிவிஷம்
என்று நான்தானும்மை யின்னொன்றறியேன் இப்படியிருக்க கி
ரவராயரான நாங்களிருக்கிற விடத்திலே தீர்தாமே யிடரிக்கொ
ன்றிவந்து யென்செய்யக்கொன்றிர் சோலிஹாபு தியபுகுஜகெநெடு
நயஸகாமதம்- யகேஷம் ம பூசுஜாமெஹம் கலாநாடஹுஜுகிவிஷம் எ
ன்றும்மோடே போரவந்தவனல்ல வேறொருவனோடே போருகி
றவன் இப்படியிருக்கிற வென்னைச் சபுதியிலே புகுந்து கொன்று
கொடுத்தொழில் செய்தீர்வயம்வநயரா ராஜிமா சிஞயஹாஸநாம்.
வனஷாபு கரீதி ரஸூகா வுரவாஷுஷுத ரெஸூரம் என்று நாங்கள்
காடர் நீங்கள்நாடர் நாங்கள் டிமங்கள் நீங்கள் கெஷுஜர்நாங்கள்

முயிஸிடிருந்து ஸவதஸாயா: சுத்யதெ லாஸுகுதா ணி னன்று
 மமவசஸாகாசகார: பிறந்தால் பு திவ்யகம்போய்தகாந
 மவபண்ணக்குறைவிலையிறே ஸ்ரிவா ள்கிமவாந அல்லாதவி
 களையும் வெடிங்களையும் போலே சூதொலுஸவதஸாஸா ணிவிவா
 யதவபநம் வதநம் ஐதெகஸவதஸுதெயெயொ மாநாயண
 ஸாஸா என்றும் லெடிஸாஸா ஸவரமாவாதி ததெடிவ கெஸவாசவர
 ன்ளும் மாஸிமாநயண ஸதொந மருதொந ஸவிடிநி என்று
 மநகஸஸதொஸுருமயிகு கதொநதம் என்றும் சுழிவெடிதெ
 வாநாதிவதொ விஷு: வாரி: என்றும் ததகஸதொஸு மயிகுஸுதெயுஸு
 தெளன்றும் யஸாசவரமநா வரதெயிகிவிசுளன்றும் ததஸெடுஸெ
 சுருதளன்று ஐதொதிசுளாலே தாந்தாம் மமவச வரகாபவா
 தநவபண்ணத்துடங்கி ததொவிரணு மவதாயவரயெ ஸகர
 யவ ன்ளும் ஸுதாணா: ஸகரஸாஸாதி ன்ளும் ஸஸு ஸா ஸ
 சிவெஸு: என்றும் வவநா ணிங்களாலே ஸாதிஸுதெ பண்
 ணும்படியாவது விஸாயிகு ஸுதாஸுதெ ஸகரண காரண ன்ள
 ம்விஸாயிகொருதெயாதிவதொ: என்றும் தகரீ: ஸுதா ததொ
 ததொயா ததொ வுதெயுதெ சூதாஸெவதெயாதிதொயா து சூதாஸ
 வராயண: சிவ வதெயுதெ: சிவகா: ன்ளும் ஐதொதிசுளாலே தெ
 வதாணாங்களி னுடைய வாயிகுஸுதெ பண்ணும்படியாவது
 தக்கு வதெயுதெவரங்களும் யதிதொயுதெ ஸுதாணந் கொண்டு
 ஸாதிமாநயணு வாகுங்களுக்கும் சுதாதிவதொ: தாநவஸ
 யாதத்தாலே ன்ளும் அவ்வோதெவதெதகைச் சொல்லுகிறதெ
 ஸங்கள்தானும். சுதெயுதெயுதெ வதெயுதெ ராஸாதிவ ன்ள
 ஸப்பகஸவப் போரப்பொலிசு சொல்லுமாப்போலே தகவர
 மென்றும் புஸாஸா வரமென்றும் சூதாஸுதெயாதி தெவெ
 து புஸாஸாதிதெருக்குவரகா: வறியலாயித்து ஸுதாதிதெருக்குவ
 ரகா: வருவதென்கிற துதொ ததாயத்தாலும் உவவாதிக்க வேண்
 டிதெஸ ஸுதெயுதெ மாயிராதபடி சூதெயுதெ ஸுதெயுதெ தெவவா
 பெருமாளென் தறிவிக்கைக்காக தாநாமாதி: ன்ளயிட்டு தகாதி
 ண: தபண்ணுகிறான் இதில் ஸுதெயுதெயுதெ வாதாதிதெருதெ

[illegible]

[illegible]

யாக்கவொண்ணுது மகியாய்நின்றவிடத்திலும் கடக்கவடிக்கவென்
றுபார்த்தால் விஷ்ணு என்றும் எங்கும்பறந்துளனாகையாலே கடக்க
வடிக்கப்போகாது கவலாடிமாய் முடிக்கவென்று பார்த்தால் மி
தமுமென்றும் ஸவ்ஸுரம் ஸத்தாகையாலே காஷாவித்யானநாசம்
பண்ணவொண்ணுது - ஆக, மிதமுவிஷ்ணு ஸவ்ஸுரம் ஸவ்ஸு
ரம் என்றிருக்கையாலே இவை மூன்றுஞ்செய்ய முடியா தென்று
மாம். காஷிவயகூவித்யானவர்களும் வந்தடர்ந்து புகி சிறைய
பண்ணலாமோவென்றிருந்தோம்-கூர்ஸாஸடி அப்படிவருவார்க்கு
அணுகவும் கூடவொண்ணாதபடியா யிருந்தோன்றுமாம் வாஹு
கூடிபுத்திரருடைய கூடகூடங்களாலே டிவிக்கலாமோ வென்றி
ல் கூர்ஸாஸடி. ககேசுர புகிஷ்ணு கதேய விவிதா மகாநய
ஷெடிஸூதந்நிஷிஷ படுஸுரகண்கிவிதம்மகாபா என்
கிறபடியே. உளன்சுடர்மிசுருகியுள்ளனும் வெடிமெஹியிலே
ஸாஸகிதமாகையாலே ககேசுர ஸங்களாலேயாதல் ஒருத்தலைமா
ற்றமானது புகிஷ்ணு களாலேயாதல் கவிவாஸுராயிருந்தி னொன்று
மாம்இப்படிசுபுரேயகூடிபுஷ்ணங்களாலே புஷ்ணாயிவாஸு
ராயிருங்களைப் பறித்தாளுவதாகக் கொன்றோன் றிருந்தோம் ஜி
கெஷி யஸு-அப்படி அன்றியிலே மகாபாஜர்க்குக்குடித்தபடியாலே
விஷயவவொன்றியிலே யிருந்திர் கிகெஷி யம்- ஹ்யயங்களும
டங்காதே கண்டவிஷயங்களிலே வவங்க ளாகையன்றிக்கே அ
வையும்முடைய கீழேயடங்கும்படி யமுக்கியாளவல்லிராயிருந்திர்
ஜிகெஷி யம்- ஆனும் ஒருவாஸுஷினும் யேந்தனும் ஒருவூ
யைக்கிட்டினு லேறிட்டி பார்க்கக்கடவதாய்த் திருப்பது அப்படி
யிருக்க மகாபாஸுராயு வகூடிஸூர டிவிவஸுரகிள்கிறபடி.
யே யித்தனைபோது நான்நிற்பிறவிடத்தில் முகமெறித்துபாராதே
நிற்பதே - யென்ன விரகூரொ விவொன்றிற்றுள். ஜிகெஷி யஸு வ
ஸுரகூடிபுஷ்ணுருகண்கூடு என்றும் கவாணுவாஷொ
ஜவகோஷுஷி என்றும் ஸவெஷி யெயாவி விதாஸவ்ஸு
வ்ஸுரவஸுரகி என்றும் நாட்டோ வாதிக்கவைபடைத்தீரத்தனை
போக்கி நாட்டாரைப்போலே ஹி யாய்நயவயுதியன்றியிலே

யான காய) - இங்கிலிமுன்னடிபார்த்து செய்தும்படியான திருவி
பகாசுரி யிருந்தீர்- விவக்ஷணஸு- யஸுவ-ஜஸுவ-விசு ஸாஸாவிகீ
ஜாத வயகியாய என்றும் ஸஹஜ ஸாவ-ஜஸுவான உமக்கிது ஒரு
யேற்றமோ- விவக்ஷணஸு- நீர்சொன்ன வைத்துக்கு நாங்கள் குற்ற
ஞ்சொன்னால் உதரொதரயுட்குள் வவதூவாய ஸுதிய-பா என்கி
றபடியே அவையழிய மேலேமேலே வார்த்தை சொல்லும்படியா
னபொறிவாளரா யிருந்தீர்- விவக்ஷண- ஸஹஜஸா டுஸுந்தாலே
இலக்குமாறாடி சூழி தவயம் பிறவாதபடிக்குத்திலே மாலை கட்டி
விடுவதே யிதென்ன கூர்மைதான்- விவக்ஷணநீர்தாம் அபுரெயரா
ய் அறியவொண்ணாதபடியா யிருந்தீராகிலும் நீர்தாமெல்லாமறிவி
ராயிருந்தீர்- விவக்ஷண- வகாஸிடுகிது யாகையாலே கிஹாஸாஜர்
றமக்கு துணையாவொன்றும் ராவணடுகிதுயாலே வாலி துணையா
கானென்றும்கிதுபித் இவரைக்கூட்டி அவனை அழித்தபடியினு
லேறல்லாரறிவிர் தியாரறிவிர்விலகத் தெல்லாம்அறி விராயிருந்
தீர்இப்படி விவக்ஷணரானால் ஸகொசுஸுஷம் உஸஷயெசு என்று
ம்ஸவ-சுரவனசு ஸாஸா கரு ஸகிதுஜா கிவாஸயம் ஹஸாவன்
றுசொல்லுகிறபடியே வவநாஸு ரொயநம்பண்ணி ஓட்டினசும்
காடிகளையும் கிரகயமாக முடிப்பிக்கிறீரேவென் றிருந்தோம்-கி
திக்கோவாநு பொறுமையிலும் ஹுபியாயிருந்தீர் வாலியைக் கொ
ன்றதென்றம் மாறாதேறிக்கிறதிலையிலே நானும் சுமடனும்தெற்றியி
ற்பேன்போலே முன்னே வந்து நின்றால் குடிக்குலையாக வறுக்க
பூரவமாயிருக்க எங்களைப் பொறுப்பதே கிதிக்கோவாநு கி
யாபூயிஸிஸுரி என்கிறபடியே உஸாஸசு கொடிவிசுடுவென-பா
னஹிபிப் பரப்பிலுள்ள பொறையத்தனையும் உம்மொருவர்பக்க
விலுமாயிருந்தது - கிதிக்கோவாநு முற்படதெஞ்சிலே குற்றங்கி
டந்தபின்பு பொறுத்ததாகை யன்றிக்கே யிருந்தபடிமுதலிலேகுற்
றத்திலறிவன்றிக்கே பொறுமையே கிரகிவகெயானஹிபியின்
பொறையாயிருந்தது கிதிக்கோவாநு - ஹிபிப் பரப்புக்காகப் ப
ண்ணக்கடவ பொறுமையை என்னுந்தியளவிலும் பண்ணுவதே
யென்றுமாம் கிதிக்கோவாநு ஹிபிஸு-பத்திலே மதுப்பாய் என்

தொருத்தியளவிலே பண்ணின பொறுமை ஊழிக்காகப் பொரு
மாயிருந்து தென்றாகவுமாம் என்னளவிலிப்படி பொறுமைப் ப
ண்ணுகைக்கடி. என்னென்றிருந்தோம்-கூதல்ஜி வரிக்ஷு உயிரிக்கெ
ல்லாம் தாயாயளிகின்ற தண்டாமரைக் கண்ணென்றுப் ஸவர
கூககூ ஸவரகமான இக்கண்ணின் வெவ்வுகூண்டுமிருமிருந்தப
டியென்றாள் கூதல்ஜிவரிக்ஷு - வாய்யைக் கொன்றபோது சீற்ற
த்தால்பிறந்தசிவப்பயின்னமும்மாறுதேயிருக்க என்னமுனியாநீத
பொறுப்பதேஎன்கிறாள் - ஸவரகென்கெத- வாய்யையார்ப்பா
லெகொன்றொன்றுகேட்டோம் - அங்கனன்றிபிலே ஸவர ரகூ
கெவொய்மம் கடக்கண் சிவந்த தித்தனையாயிருந்தீர் கூதல்ஜி வரிக்
கூம் ரகூவரிகெத வாய்யை என்றும் சீதலி என்றும் கண்ணி
ல் சிவப்பும் ஸவரகூக ககூணமுமா யிருந்தபடியா என்னமுன்
மேல் ஸவரகூளிரா யாளுவி ஒன்று தோற்றி யிராதின்றது- கூ
தல்ஜிவரிக்ஷு கூதத்தாலே பிறந்ததிறே கூதஜமாகிறது அப்படி
யெய்யாகவரூவாஸவரகூகெவரிகூகிண் என்றுஸவர ஸவரகூவ
மான வும்முடைய கண்ணுக்குச்சிவப்பு ஸவரகூவிகுமல்ல கோபத்
தாலே வந்தேறியென்று தோற்றியிருந்த தென்றுமாம் - கூதல்ஜி
வரிக்ஷு- இக்கண்பிராட்டி பிரிவாலேவந்த ஸவரகூவரூ வதாத்
தாலேசிவந்ததோ- வாலிபக்கல் சீற்றத்தாலே சிவந்ததோ- கிணாரா
ஜிப்பக்கல் வரூவரூத்தாலே சிவந்ததோ இத்தனையாலும் சிவந்ததோ
தெரிகிற தில்லை யிதிலே- ஸவரகூவரூவரூ ஸவரகூகெதலி யரூ
என்றுதுடங்கி வரூத்தோறும் வகாரமிட்டாள் அத்தென்னென்னில்
இவற்றிலோரொரு மண்ணங்களே - யிவருடைய பெருமைக்குப்
போற்றிருக்கவந்தன மண்ணங்களும் சேர்த்திருந்தால் சொல்லவே
ணுமோவென்னைக்காக அன்றிக்கேயீதுகாரங்களால்புறம்போரொ
ருமண்ண மோரூவரூயந்தனக்குக் கிடையாதேயிருக்க யித்தனைம
ண்ணங்களுமீவ்வரூயத்திலே சேரக் கிடப்பதே பென்கிறாளாகவுமா
ம்- ஆனால் பருக வரூங்களிலே வகாரமிட்டாள் கூதல்ஜிவரிகூ வரூ
கூதல்ஜிவரிக்ஷு என்கிறவரூங்களிலும் வகார மிடவேண்டாவோஇ
டாதபோது ரீகிணமென்று குற்றமாகாதோ வென்றில் ஆகாது

தமிழ்நாட்டார். வடவழிமுறைகள்

[illegible]

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

சுதிரியோகர சிவாடிபஸ்யோக பூரணம்.

சு-ஹஸம் சு-சுவாநுராஃ ஹ் நொயடி நயாபு, ஹம்.

யாபயத ரு தநொ டெஹம் நஸொகெநா வவீடி தி-

சு-கருது ஹீஷாஹாம் ம யாடி நருது வஹ தருதி கம் - ஹரி
 னீ வஸ சாடுதுண ஹி ரணா ரொஹிதம் கிமஸ என்று ஹீஷ
 னோ டொக்க மாள்கு ளப்படியோ டொத்தவீ யின் அவயவ வி
 ஸெஷ்டை கெப்படாதே சு-கருண ரிசநுண திருவடி யகப்ப
 ட பிராட்டியைத் திருவடி தொருது பிராட்டி மெவ வுஷணுத்
 தையு மிவ ளெழுந்தருளி யிருக்கிற டெடி நடுத்தையு கண்டு இ
 வளையிப்படி யிருத்தவதே யென்று பெருமானே ஸிஷ்ட மஹேஸ்
 ப்பண்ணுகுறன் சு-ஹஸம் சு-சுவாநுராஃ நாம் பெரியதலைக்கட
 த்ந அருந்தொழில் செய்தோமாக நினைத்திருந்தோம் - பெருமாள்
 தம்மிலும் அருந்தொழில் செய்தாராயிருந்தது ஸாரி-வணகராபு
 தராய் பிராட்டியை யொழிய வதியாத பெருமாளுக்கு சு-ஹ
 ஸம்-புணயிதிகளாய்ப் பிறந்தாராகச்செய்ய வரிதொன்றைச்செய்
 தார் சு-ஹஸம்- காட்டுக்குப்போகிறபோதகப்படக் கூடக்கொண்
 டிபோன பெருமாள் தமக்கு யிதக்கு முன்புசெய்யவரிது இஹ்
 ஸாரத்தைச் செய்யக்கோலி தவிர்ந்தாரோவென்றில். சு-சுவாநு ப
 த்தும் பத்தாக அனு த்திலரோ - இப்படி யிவர் செய்ததானே
 தென்னில்- ஸாரி- பிராட்டியைப்பிரித்திருந்தபின்மலிருந்தார்
 ஸாரி-பிராட்டியைப்பிரிந்தாக் புராதிந்தெழில் குலைந்துமுகம் வெ
 ளுத்துஉடம்பினைத்து இட்டகா விட்டகையா யிருக்க வேண்டா
 வோஇத்தைப்பற்றவிதேபிராட்டியும் கூழிநுதலெஃ ஸாரி-நவண-40
 தலுராகநம் வடிவாரி-நமாயி என்றும் முகத்திலொளியும் மணமு
 ம்மாறாதே செல்லாநின்றதே யென்றுகேட்டது- ஸாரி- பொடிமூ
 டிதணலாயிந்தார்- வடிவில் பச்சையைக்காட்டித் துவக்கிக் கொண்
 டிபோந்து நடுக்காட்டிலே தள்ளுவதே கைத்தாலெகவஹுமெ
 யாளுளல்லது இவர்தள்ளினாரோ வென்ன- இவனைக்கண்டிவைத்தா
 லவர் தாமகலப்பெயுவரோ- ஹ்நொயடிநயா, இவரிவனை விட்டுமா
 ன்பின்னே போகப்பட்டன்றோ இவ்வவஹாஸம்-தாநு பிறந்தது

நபாஹீம் இறைபு மகலக் கல்லென்கிற விவனையோபிரிவது. சு
நபாஹீம் கிருப்பினுடைய கிருப்பொத்தையும் குழைத் தில
ரோ. சுநபாஹீம் - சுநநுமாவா கிருப்பதென்கிற. சுநபாஹீ
நா கிருணாயகிழி கா என்று சொன்ன விவனையன்றோ பிரிவது.
சுநபாஹீம் - ஸுநயா செவ்வென்கிற கிருப்பதென்கிற. என்றும் சுந
பெய்மறி த தென்கையலு லாஜககாஜகா - என்றும் என்றும் சுந
நுநாநாவவென்கிற மாவலென வுமாயபா என்றும் எல்லாப்
படியாலும் தமக்குமினுக்கு முண்டாயிருக்கிற விவனையோ பிரிவ
து ஸுஹீ - ஒன்றும் அறியாராயிருந்தார். ஸுஹீ - காமாவது அறி
யாத்தனமிதே ஸுஹீ மேன்மையுண் டித்தனையோக்கி நீர்மையி
ல்லையாயிருந்தது. ஸுஹீ - ஆனகுதிரை கட்டவும் படையாள
வும்கணக்குக் கேழ்க்கவுங் கற்று நித்தனையோக்கி ஸுணயிசுத்தில்
புதியதுண்டலரா யிருந்தது. ஸுஹீ - பெண்ணின்வருந்த மறியா
தான் - வஹீ - பா விஜாயகெ என்றும் வஹீ - கிருவென்கிற கிரு
நாகியென்றும்பலபிறவிப் பெருமானென்றும் பிறக்கிற பிறவிலெ
ள்ளத்திலே யொருபெண்பிறவி பிறந்தானாகிலிறே பிவ்வினையாள
னாய் பெண்பிறந்தாரே யதும்பெருந்தய ரறிவது இப்படி
ஹீ - கருணாயிவாச்செய்ததென்னென்னில் பாசுரத்தா கிருநாடென்கிற.
பிராட்டியைப்பிரித்தபெருமாள் கடலிலேபுக்காராய்முடிந்தானென்
றுபெர்படைக்க வேண்டாவோ பாசுரத்தி பரித்திருப்பதே யிதத
னையோது ஸத்தை யழியவேண்டாவோ கிருமான் லுநாவத்
தையழிக்கப்போமோ வென்னன கிருநாடென்கிற கிருநாடென்கிற
நாவபிருக்க ஹீ - கருமான் ஸுநீரத்தைச் சொன்னேனோ
ஆதியுஞ் சோதியுருவை யங்குவைத் திங்குபிறந்த படியை விட்
டாலாகாதோ கிருநாடென்கிற தாமொரு பிராட்டியாய் வராய்
காலி யல்லவாம் என்றும் மாயும் வகையறியென் வ்வினையென்
பெண்பிறத் தேனெனென்றும் வரவென்கிற மாய் நோக்கி யிருக்கிற

[illegible]

[illegible]

யிரோடே விடுவரோ அவர்தாம்பேணுமோ அவருடைய வில்லில்
 சிறுநானேசையைக்கேட்டுப்பொறுத்தாலன்றோ திருநாமஞ்சாத்
 தினவம்புகளன்றோ காட்டு காட்டென்று சொல்லுகிறவென்று
 உதூர்சொல்லியும் இப்படியிவனை மீட்சலாமோவென்று பார்க்கி
 ருள்ளுமத்தாலே மூதல் மீட்டாகத்திலே கொடியனான பையல்வா
 ர்த்தையைக்கேட்டுத்தான் சிலவார்த்தை சொன்னு மென்கிறது இ
 ரண்டாம் மீட்டாகத்தாலே யவள்சொன்ன வார்த்தையா சிறு வதி
 ரெகொமதி ஸ்ரீராமன் கதியென்றுத் தாளுவானென்றும் எல்
 ல: வ: மெல்லியிலும் ரகுகர் பெருமாளாகையாலே நீதிப்படிப் ப
 டாதபடி ரகுகித்துக் கொள்ளீரென்றாள் மீட்டாகத்தாலே அவர்தா
 ர்ஸூர்வந்து ரகுகிக்குத் தனையுமியனுக்கு விகிஞ்சொல்லிமீட்சலா
 மோவென்கிற நினைவாலே கிடந்த துரும்பை முன்னேபொகட்டு
 என்பக்கல் நின்று உன்னெஞ்சை மீட்டு வகுத்தவுன் பெண்க
 ளோடெ பொருந்தி வந்தகூப்பாசென்கிறாள் - துணைநாசுக் கு
 க்ஷாபுதர-வா வார்த்தை சொல்லுகிற விடத்தில் துரும்பைமு
 ன்னேபுகட்டுச் சொன்னாள்- வார்த்தை 'ம'சால்லுவார்க்கெல்லாம் அ
 ழுமன்றே துரும்புபோடுகை நுகுக்குவாஸனை யென்னென்னிங்கு
 லு நம் சுந்தர-கூக் டெயரிதி என்று ராஜாக்களுக்கு சூலநமிடுகை
 விவரிதமாகையாலும் உவவரித்தால்தான் பூலநநாயமிருமோ
 வென்கிறஸாகெயாலும், கூலாவை மருதி ரகுகு துணை என்கி
 ர்போடெடெ யாகையாலே யாஸநமிட்டா ளாகவுமாம் - துணை
 ரகுகுக்கூ என்று துணைபுணை பியமெயவகநீ பூதர-கூடுகி
 ளுஎன்றும் நெஞ்சி லிருக்கிறத்துக்கு சுநர-கூடு-வவரித்தாலிவள்
 விரகெகூயென்று கிராமகாமோ வென்கிற நினைவாலேயாகிலுமா
 ம், அன்னியிலே துணைநாசுக் குக்கூ என்று ஸூரீவ-கூடு-வ
 கூலாகம் என்றனுகவிடாதெ ராவணநாஸநுமாகப் புகுந்தபடியா
 லே வர-கூடு-வ வேண்டி ஸாஸநஸூயிடுகை நவாவதி துணை
 விரியமென்கிற நராயத்தாலே துரும்பை நடுவேபுகட்டாளா
 கவுமாம்- அன்றியிலே - துணைநாசுக் குக்கூ என்று நவாசு-வ
 ரகுகுக்கூ என்று ஸாஸநஸூயிடுகை என்று ஸூரீ, கருக்கு வர வ-கூடு-வ

ശിശുസംരക്ഷണസംഘം

[illegible]

என்று விவிதாணிவ ரிஷாமி உட்காருமாறு மூன்று விவிதாநீய
வாலாம்பி லிஷாமி ராமணாநிவ. என்றும் பாதிவெழுபெண்களும்
மூன்றுதாநிவ யநாநிவ என்றும் நீயடிக்கினவைத்தை உதுபுணத்
தோ பாதிபாகக்கான் நினைத்திருப்பதென்று பொகட்டாளாகவு
மாம்-அன்றியிலே துணைநோகும் கூகா என்றுயாபயத ராஜ்ஜெமா
மேலும் ததுராமகி காங்குனி என்றவர் வருவதொலென்றே நனையா
லேயிருந்தே னத்தனை உலுபுவெண்குண்டி யபெருமரீபுரேயும்
மரிஷாரியிலுள்ளும என்று துணைநோகுவதென்றே என்று
துணைநோக வாதிபுயிரில் சரக்கில்லைகான் முடியக்காணப் புகுகி
நேனென்றுபொகட்டாளாகவுமாம்- அன்றியிலே துணைநோகும்
கூகா என்று மூகாருதள வலங்குமூகா காராயாது வெவகவாருந
விராஜிபுரிஷுடுதி என்று உன்குற்றத்தாலே மூகாபுரிக்கப்ப
புகுகி அப்போதைக்கு இத்தராலத்திரட்டி யொருகுடிபைப் ப
ண்ணிக்கொள்ள வல்லியென்று பொகட்டாளாகவுமாம்- அன்றியி
லே துணைநோகும் கூகா என்று துணைநோகுவதென்றே யந்தாலே
லாரிஷாமி விசேஷ ருபுபான காயடுங்களை யுபுபுசரிக்கிறே
ன்காணென் றுகிலுமாம்- அன்றியிலே துணைநோகும் கூகா எ
ன்றுநீயுபுபுசரிப்பது அவரென் குற்றங்களைப்பொருக்கிலன்றோ
வென்று நினைக்கிறாளுக்க கருதிக்கடலிலே இத்துநும்பைப்பொக
ட்டாலிது நடுக்கிடவா தாப்போலே யவர்கிருவுள்ளத்திலே கிடவா
துகான் மலுர துபகாராணாமகிவராஜ்ஜெமா என்றுபிழை
யறியாதபெருமாள் காணென்கிற நினைவாலேயாகிலுமாம் அன்றியி
லே துணைநோகும் கூகா என்று நடுக்கிடந்ததும்பைபெடுத்துப்
பொகட்டுபிப்படியேயுண்டாருவா வலவ்வுகடு என்று
நெஞ்சில் ரொஷாநிகளைப்பொகட்டவரைப் பற்றென்றாளாகவுமா
ம்- அன்றியிலே - துணைநோகும் கூகா என்றுநீயுபுபுசரிக்க
தொண்டாஜலாநம் வரீஸ்தா- வயகாநிது காவொருமென்று உன்
குடியிருப்பிமுன்னுயிரும் வேண்டியிருப்பதாகி லிப்புலலைக் கவ
வியவ்வாண்டிள்ளைகாலிலேவிழாயென்று பொகட்டாளாகவு மாம்
அன்றியிலே துணைநோகும் கூகா என்று துரும்பைத்துணைக்க

யத்தூணிலே நாவலவரிடமிருந்து புறப்படவிட்டு பொல்லாங்கு
 நினைந்த ரெண்டுசாப்பிளப்பிச்சு நினைவாலேயாகிலுமாம் அன்றியி
 லே சூனிகாரம் கூகா என்று அகிலமொழுங்குகளைமுன்னே
 முடியெறித்துப் பூக்கெஜபண்ணக் கடவதிறே அந்த சேவாபிடி
 யாலே துருப்பை முன்னே யெறித்து கதி - உகவலமாபொரு
 மாயலுளதிருணாவல - செவயிடுவிலாதிதல் பூண நாடாவு
 கெயலென என்று உன்னுயிரைத்திண்டார்கோ விட்டுக்குத்தியெடு
 த்துப்போர்ப்பு குதிரபடியைப்பாரென்று பூக்கெஜபண்ணு
 றுளாகவுமாம் அன்றியிலே அகிலகாரம் கூகா என்று மகா
 விரிசெவலுமாசு காம பூவாபிடி உதிராவல என்று உன்னுன்னே
 சுவலி நகரம் பிடுங்கி மகாசுரமூர்த்தியைக் கொன்று உன்னுன்னே
 துருக்கிக்கொண்டு போகப்புகுதிரபடி பாராயென்றுகவுமாம் - அன்
 றியிலே அகிலகாரம் கூகா என்று வீசு வீசா காம உதிரம
 சேவாபிடி நகரம் என்றுசாது செவலுக்கையாலே மாயா
 யாலொருபுறம் அகிலகதிவா கதினை வலித்துவா சிரொ
 மெண்கொண்டாது வலாதினம் என்றும் சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்
 பால்கொரியவென்றும் துரும்பாலே சுக்கிரன் கண்ணைக் கலக்கிடுப்
 போலே யடி)சுபாஸாதிதல் மாகு - சீதா - சகலா அசாநக
 கலிநா கலிநா - அகில - செவாபிடி கதினை வலித்துவா என்று
 பாராயசுபாபிடு பண்ணின வுன் கண்ணைத் துரும்பை யிட்டு
 கலக்குகிறே நென்றாகவுமாம் அன்றியிலே - அகில காரம் -
 கூகா என்று வலிவா - வலிவாசு - மூவா - வலிவலிவா - கதி
 னை என்று வலிவாபிடுக்கி கண்ணையான காத்தை கண்ண
 ரைய டுக்கிடுப்போலே யித்துரும்பை யிட்டு உன்கண்ணைக் கலக்
 குவிக்கிறேனென்று பொகட்டா ளாகவுமாம் - அன்றியிலே அகில
 காரம் கூகா என்று நகரமாயணர்களில் நாராயணன் வலிந
 ததைக்கொண்டு வலிவா - வலிவா - கொன்றப்போலே யித்துரும்பை
 யிட்டுவலிவா - கொல்லுவிக்கிறேனென்று பொகட்டாளாகவுமாம்
 அன்றியிலே அகிலகாரம் கூகா என்று வலிவா - வலிவா - அகில
 என்றும் அகிலகாரம் - அகில - வலிவலிவா - அகிலகாரம் என்றும்

வாராசுர சிருப்பது ஆனபின்பு என்பக்கல் நின்றும் மடைமாறாய்
 உன்பக்கல் நின்றும்மாறினால் சேநல்லுநிவிடவயயமா யிருக்குமோ
 வென்னில் ஸ்ரீமதவியதாம் வகுத்த விஷயத்திலே யுக்கும்படி
 பாராய் ஸ்ரீமதவியதாம் - ஸ்ரீமதவியதாம் - ஸ்ரீமதவியதாம் - ஸ்ரீமதவியதாம்
 ஸ்ரீமதவியதாம் என்ற நிறைவையாற்றி ஸ்ரீமதவியதாம் - ஸ்ரீமதவியதாம் - ஸ்ரீமதவியதாம்
 என்கிறபடியே சுழிவாசுகிமாசு கையைப்பிடித்த யுத்தமாரங்களை
 ருதிக்கப்பார் - ஸ்ரீமதவியதாம் - விஜயபுரான மனிதனாவிட்
 டுவிஜயபுரர்களான ராசுலலி களோடே ஹிந்தப்பார்விய
 களோன்று ராமபுராணமாக வருமத்தையெத்திலே ஸ்ரீமதவியதாம்
 கலாமோ வென்னில் - வியதாமென்று புலவர்க்குறள் - சேநல்லு
 யதாம் - சேநல்லுயப்பட்டுவாயில் சேநல்லுயதாம் வியப்படுவதாகவல்லு
 மென்று விஷயவல்லுயி யாகையன்றிக்கே சுயகூண வல்லுயிபாக்கி
 ஸ்ரீமதத்தில் வதிக்கிற சேநல்லுயியப் படுவதாகவென்று பொரு
 ளாய் அதாவது சேநல்லுயி வரிவரிவருகி. என்றும்யாவதென்கிறேன
 வாய்வாய்வென்கிறேன - ஸ்ரீமதவியதாம் என்றும் என்னையவர்கள் ஸேவி
 க்கும்படிசொன்னபடியாலேயவர்கள் வெறுத்தாய்த்திருப்பது அ
 துவதிந்துஉன்னளவிலே யவர்க்கெனஞ்சுருளிரும்படி பண்ணெ
 ன்றுமாம் - ஸ்ரீமதவியதாம் - வியதாம் - ஸ்ரீமதத்தில் சேநல்லுயியப்படு
 வதாகவல்லுமத்தினுடைய சேநல்லுயிப்படியாய் வரிவரிவருகி
 யென வாய்வாய்வென்கிறேன - விவசுரகி என்று நீபண்ணின பாராமையா
 லும் உவென்கிறேன - வியதாம் - வியதாம் - வியதாம் - வியதாம் - வியதாம்
 நும் அதுவாராதபடி யவர்கள்நெஞ்சு குளிரும்படி சேநல்லுயிதாம்
 ய - என்றாகுமாம் - சேநல்லுயிதாம் - விவசுரகி - பெருயொ தாராய
 ணவல்லுயி என்றும் - பெருயல்லுயி விவசுரகிவல்லுயிதாம் - வியதாம்
 என்றும் ஸ்ரீமதவியதாம் - வியதாம் - வியதாம் - வியதாம் - வியதாம்
 வெனவல்லுயி விவசுரகி என்றும் ஜமாதவல்லுயிதாம் - வியதாம் - வியதாம்
 த்திருந்தே சிரமந்தீர்த்தெனென்றும் அடிகள் தம்மடியேநிறையும்
 படி யவரென்றும் உஜ்வலநாச விஷயத்தை கூதவராத வாவனைப்ப
 ண்ண புராண அத்தனைபோக்கி பனசுட மெதவராத வென்ன
 நிறையாதே கொள் விவசுரகி - வியதாம் - வியதாம் - வியதாம் - வியதாம்

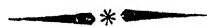
கிவந்தியுட்கு உதாரகங்காண்-தொகிவதய. வெஷு-பாற
ஷு ரசிகு-கா கிவந்திக்குவிஷயம் கிஷி-பு- பூவந்திக்கு விஷயம்
லாஸா-ஆனபின்பு கிஷி-பு-களைவிட்டு விஷி-கங்களிலே-பூவ
ந்திக்கப்பார் கிஷி-பு-தொகிவந்தால் லா-க-பு-கிடக்க - வரா-க
பு-பொறுக்கமாட்டாத பிராட்டியுடைய தீர்மையும் கிவந்தியு
ஞ்சொல்லுகிறது.

பெரியவாச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தமிழ்நாடு வ.ச.பொருள்.

கிவந்தியுட்கு உதாரகங்காண்-தொகிவதய. வெஷு-பாற
ஷு ரசிகு-கா கிவந்திக்குவிஷயம் கிஷி-பு- பூவந்திக்கு விஷயம்
லாஸா-ஆனபின்பு கிஷி-பு-களைவிட்டு விஷி-கங்களிலே-பூவ
ந்திக்கப்பார் கிஷி-பு-தொகிவந்தால் லா-க-பு-கிடக்க - வரா-க
பு-பொறுக்கமாட்டாத பிராட்டியுடைய தீர்மையும் கிவந்தியு
ஞ்சொல்லுகிறது.

கிவந்தியுட்கு உதாரகங்காண்-தொகிவதய. வெஷு-பாற
ஷு ரசிகு-கா கிவந்திக்குவிஷயம் கிஷி-பு- பூவந்திக்கு விஷயம்
லாஸா-ஆனபின்பு கிஷி-பு-களைவிட்டு விஷி-கங்களிலே-பூவ
ந்திக்கப்பார் கிஷி-பு-தொகிவந்தால் லா-க-பு-கிடக்க - வரா-க
பு-பொறுக்கமாட்டாத பிராட்டியுடைய தீர்மையும் கிவந்தியு
ஞ்சொல்லுகிறது.

யோட்ட வேணுமென்றும் நினைவாலேயாதல் வறுமையு ஸஸம்போ
 லே வஸஸுபுரையான வுனக்கு மொமடி மிதுவன்றோ வென்றும்
 நினைவாலேயாதல் ஸீதொமவ ஹதகிதஃ என்றுதா ஹகமான சுதி
 யஸீகஹமாகப் பண்ணப் புகுகிறப்போலே அமெதந மானது
 ரும்பை மெதநமாகப் பண்ணுவோமென்கிற ஸங்கஜத்தாலே யா
 தல் குலஹமா யிருக்கிற விவனுக்கும் நமக்குமொரு வடுவபாநம்
 வேணுமென்று நினைவாலேயாதல் துரும்பைத் துணாக்கி யித்தூ
 ணில் நின்றும் ராவவஹிஷத்தைப் புறப்பட விக்கவேணு மென்
 றும் நினைவாலேயாதல்- சித்திரபயிகம் சுதிஸ்தா சொல்லப்புகுகி
 ரவிவள் வீரபத்தி யாகையாலே யிப்புல்லைக்கவ்வி அவ்வான்பிள்
 னைகாலிலேவிழாயென்று நினைவாலேயாதல் னன்னைப்போரப்பொ
 வியச்சொன்னவுன்னையும் தீயடிக்கின யநபாநருதவஸுதிகளை
 யுயித்தரும்போ பாதிக்கான் நினைத்திருப்பதென்றும் நினைவாலே
 யாதல் துரும்பை முன்னேபொகட்டு நாமகிளவயிகீலாய-பாவ
 ரமாய-பா ஸகீதவ என்றிந்தடி-பை-பி யுனக்காகாதகாண்வெஸு
 ஷ-பாரொஷ-பாசிறுதாம்- உனக்குவகுத்த பெண்டிகள வயறெரியா
 தபடியவர்களோடு பொருந்தி வர்த்திக்கப் பாராயென்று சொல்லி
 ஐஹலஹொ நவாஸகீ பள்ளரும் பறையருமாய்ப் பெரும் பர
 ப்பான யித்தேசத்துக்குள்ளே ஒருவன் சுதஸு-பிட்டானின்று
 ல்லிங்நனே செய்ய லாகாதுகாணென்று ஹிதஞ்சொல்லி மீழ்கை
 க்கு ஒருநன்மணித ரில்லையாகாதே வாலுனி- ஸீவீஷணாழ்வான்
 துடக்கமானவாஸியாதி-க ருண்டாகையாலே ஸத்துக்களில்லையெ
 ன்ற வொண்ணாது உண்டி- ஸகொவாநாநம் உத-புலேபுணிவா
 தெந வரிபுஸ்துந லேவயா உவடுஷுருணி என்று தங்க்காலி
 லே குனிந்தக-ப வகி-பக்கிறவர்களுக்கிறே அவர்கள்நல்லது சொல்
 லுவது அப்படிக்கவர்கள் காலிலே குனிந்தறியாயோ அடியேதுட
 ங்கிநியிவ்லுரி லிருந்தவளல்ல- நேத்துவந்தநீ குனியேனுவென்ற
 நிந்தபடியென்னென்ன தபா ஹிவ்வாசீதா-தெவ-பி- உன்வ-பி
 யின்பொல்லாங் குதானே அதைச்சொல்லுகிற துகாணென்னவ-பி
 யின்பொல்லாங்கு அறிகைக்கு மீபநய-பி-பயன்றெயென்ன குதா

ரவஜி-தா உன்னுடைய வம்சாவழித்தாலே, சுதந்திரத்தின் கா
 ணென்று ஹிதஞ்சொல்லு மவர்கள் சொல்லாத படியான விவர
 டைய ஈ-ராஜாந்தைக்கண்டு வெறுத்த இனியொருவரையும் சு
 தந்திரத்தினால் - சுதந்திர நிரவெழுந்த நானுனக்கு
 ஹிதஞ்சொல்லுகிறேன் நான் சொன்னபடியே சுதந்திரத்திற் பா
 ராயென்கிறார் - ஆமாகில் சுதந்திரத்தினால் அந்த ஹிதந்தன்னைச்
 சொல்லலாகாதோவென்ன - சித்திரவையகம் சுதந்திரத்திற் - பெரு
 மானோடே வுனக்கு விருப்பம் பண்ணினால் மலிவாக அவரோ
 டே உறவுபண்ணக்காண வரிப்படுத்தென்கிறார் - சித்திரத்தால் வ
 யிதந்திரத்தியவராயம் பண்ணினவுனக்கு அவர்திருவடிகளிலே
 சாணம் புகவேணுங்காண் - சித்திரமென்று நினைச்செய்தே சாண
 மென்பானென்னில் - மெல்லொருத்திலே - ஹிதந்திரத்திற் புகு
 ணாமதவதால் - தெருவெழுந்த மவதந்தே என்று அவர் சாண
 மதவதந்திரத்தால் ஆனபின்பு நீயும் சாணம்புகாயென்று சுதந்திர
 லெருவெழுந்த புகாயம் பண்ணுகையாலே சாணமவதால் வ
 யத்திராய மாக்கக்கடவது - சுதந்திரம் வந்தால் வந்தால் வந்தால்
 வெருவெழுந்து வந்தால் வந்தால் வந்தால் வந்தால் வந்தால்
 ஆகையாலே அவரை சாணம்புகாயென்கிறார் - சுதந்திர சாணம் ம
 வந்தால் வந்தால் வந்தால் வந்தால் வந்தால் வந்தால் வந்தால்
 ராயிருப்பார்க்கேதென்கிறார் மிப்பாசுரஞ் சொன்னார்களிறே ஆனால்
 நேர்கோடுநேரே சாணமென்றுதே சித்திரமென்பானென்னென்னி
 லுதந்திரத்தினால் வந்தால் வந்தால் வந்தால் வந்தால் வந்தால்
 தாகச்சொல்லும்படியான புன்மையில்லாதபிராட்டி நீர்மையாலே
 சொல்லுகிறார் இவரையன்றே யிப்புகுசொன்னார் பெருமாள் தா
 மும் ராஜாஜிதந்திரத்தால் வந்தால் வந்தால் வந்தால் வந்தால்
 வந்தால் வந்தால் வந்தால் வந்தால் வந்தால் வந்தால் வந்தால்
 தந்திரத்தின் நீயென்றும் அருளிச்செய்தாரிறே இன்னமொரு சுகா
 ரத்தாலே சித்திரமவதால் சொல்லுகிறார் அந்தென்னென்னில் சுதந்திர
 யமென்றுவருங்கவி லாக்கொடு சுதந்திரத்தினால் வந்தால் வந்தால்
 காயென்று விசையானென்றும் அத்தாலேதொழுகைக் கொள்ளா

கா- ஒருவரது கருவிகளாற்றிற்றக்கிற மரணமொழியொருவருடையவந்த
தினாலே புகந்து தலையறுப் புண்டாயென்கிற வரிமலம் வராநே
யொழிய வேண்டியிருந்தாயாகி லென்றுமாம் - வீரனுக்குமுது
வின்னையிலே படுகையன்றோ தாமென்கிறாயாகில். வொருவரையி
லு கா-நாட்டாரைப்போலேசாமாறுசாம்போதுமவரைப்பற்றவே
ணுங்காண்வொருவரும் உன்னைக் கொல்லும்போது மெளிதாக வி
டுவரோ - அனைவரவிட்டுநிலைநாட்டி அந்தஉயிர்களைக் கொண்டு த
றைக்கீடாகத்தோப்பை முறித்து உன்பசுனைத்திருகியுள்ளோ லக்க
த்திலே மதியாதேபுகந்துதன்னையுன்பெருமையையுமுன் தாழ்மை
யையும்சொல்லியுன்படைவீடு பொறியும் புகையுமெழுப்பும்படி
சுட்டுக்கரிக்கூடாக்கி மீண்டுவந்து விசேஷம் சொல்லும்படி பண்
ணி சுநனபரிசுரத்தை யுடைத்து காண்பாணக்காண் பித்துக்கொ
ண்டு உன்னுழியநெஞ்சிலெகல்லிட்டாப்போலேயுனக்குநீர் சிறை
யானகடலிலெகல்லிட்டடைத்துப்பெருவழியாக்கிக் குரங்கு களை
கால்நடையெயக்கரைப்படுத்தி வுன்படைவீட்டையடைய மதிட்
படுத்திநீயாண்டபரிசுரமடையவெறுந்தறையாக்கியுன்னுறவுமுறை
யாரை மூக்கையரிவதுதோனைத்துணிப்பது - காலத்தறிப்பதுதலை
யையறுப்பதாய் பனங்கனியுதிர்ந்தாப்போலே யுன்தலைகளை யுதிர்
ப்பதுதோள்களைக்கழிப்பது வுடலைத்துளைப்பதுஇவ்வுதிர்க்குறை
யை உன்பண்ணிகளுக்குக்காட்டுவதாக - மழை - என்றுவிட்டடிப்ப
தாய் இப்படி விசுவரூபண்ணிக்காணுன்னையவர்கொல்லுவது இ
ப்படிக்குக் கொடுங்கொலைவேண்டித் தில்லையாகிலவரைப் பற்றெ
ன்றாகவுமாம் - இவர் வெறுத்த மனிதரிலிதுக்கு முன்னிப்படிப்பட்ட
டாருண்டோவென்ன கூயா - இப்படி வேறொருவரித்தனை யபரா
யம் பண்ணினாரு மில்லை - இப்படிப்பட்டவர்களு மில்லை சூதகா
யியாய் சுலஹுரலவாரம் பண்ணிவிசுவரூப ஓசுதான வுனக்
கித்தனையும்வேணும் - ஸூரம் வரீஷ்டகா வயம்வாழ்க்கைகூயா - நீ
யிருக்குமா நிருக்கும்போது மவர்வேணும் - நீசாமாறு சாம்போ
துமவர்வேணும்அவர்தாமின்கே ஸநிவிதராகவே வேண்டாவோ
வென்ன - இத்தாலின்கே நிற்கிறா னென்கிறாள் - சுலனராரிசேவாநா
வசுரூபி என்றும் - ராமேதிராமேதி ஸபெஷவஸுரூபிவினா எ
ன்றும் எப்போதும் பெருமானையே ஊவிக்கையாலே யுருவெளி

பபாடாய் தனக்கெப்பொழுதும் ஸுநிவிரதா யிருக்கையாலே இவ்வென்று காட்டுகிறாள்- இவனுக்கிதக்குமுன் அகரோமி வாஸனை யில்லாமையாலும் வெஹ வடுவடாநபுராத மில்லாமையாலும் சுநுபுரானுகையாலும் தோற்றதிதே பு திகுநுநுன காரீவனுக் குட்படவாஸனை யுண்டாகையாலே வுக்கெவடுக்கெவறி பஸுராயிள் ன்றுபார்த்த பார்த்தவிடமெங்கும் பெருமாளாய்த் தோற்றித்திதே ராவணன் தானும்பூசலிலே வாசனைப்பண்ணின பின்பு திருச்சரங் கள் நெஞ்சிலேபட்டு ஸுரநு ராவவவாணா நாமென்று நினைத்து க்கொண்டுபட்டானிறெ ஸுரன- ஸுநிவிரத டெஸவதூரானகாந ஸாவ யியையிறே - சுபமென்பது இங்கு வையியில் சுநு ரகத் தாலும் டெஸகாந விபு கஷடத்தாலும் சுநுரவிபு கஷட வாலி யான சுநுரவத்தாலே சொல்லுகிறாள் ஸுரனஸுராதெவடுக்கெவ ளுவிநுஸுரவா ஸுரன வுக்கிவிதம் என்றும்- உன்னைக்கொண்ட ன்னுள்ளைவத்தெனென்னையு முன்னிலிட்டேன் என்றும் சொல்லு கிறபடியே யிவர் திவுள்ள மவர்பக்கலிலே தட்டிமாறிக்கிடைக்கை யாலே பிராட்டிக்கொரு போகியாகத்தோற்றக் குறை யில்லையிறே ஸுரன ஸுநுரநாக்கி யவரைப்பெறும்போது நான் பண்ணின வி ரொயங்களை நினைத்து விகுதா யிருக்கிறவர் என்னைக் கைக்கொ ள்ருவரோவென்ன- வுரநுஷடம் செய்தார்செய்த குற்றங்களை நினைத்திருக்கு மவரலலர் பிழையறியாத பெருமாள்காண்- வுரநு ஷடம்சுவிஜா ஸுநுநென்றும் துஸுரநுஷடநாணா ஸுநுஷடா தவதபா என்றும்- ஸுரநுஷடவிஜா ஸுநு ஸுநுஷடநுஷடநுஷடா ன் என்றும் கவிபாட்டுக் கொண்டுவர்காண் வுரநுஷடம்- பிழை யறியாத வனவெயல்ல ஸுநுஷடா யடுவி துஸுரநுஷடா ன் என்றும் குன்றனையக் குற்றஞ்செயனு மென்றும் செய்தகுற்றம் நற்றமாக வேகொள்ளும்படியான வுத்தி வுரநுஷடகாண் வுரநுஷடம் ஸுநுஷடா ஸுநுஷடா ன் என்றும் ஸுநுஷடநாணா ஸுநுஷடா ன் என்றும் - பு திகுநுநுநெஸுபிலே யகப்பட்டவன்னை ரகிக்கைக்கு அழைத்துவிடு வதுபோக விடுவதாகப் புருகிறவந்தியு மறுகுவந்தால் விடுவரோ- வுரநுஷடம் - துஸுரநுஷடர்களில் சுபநா யிருக்குமரப்போ லென்கள் அறும் வுரநுஷடர்களில் உத்தமரா யிருக்கும்படி வு

தாமென்றும். சவ ஸஹ வஹமுமறிந்து நடத்துகிற உலகமத்தி
ல் உஹ ராஜாக்களும் சிறிகளும் வஹொஹிதரும் டம்சிகளும்
மபட்டர்களும்ஸிஷ்டர்களும்ய வாரிப்புண்டான விஹொஹிதமே
இப்பாரிப்புக்கு இப்போது வந்தருறை என்னென்றில் - ஸஹொ
ந- பதர்குமின் டத்தனைபோக்கு - ஸஹொஹிதனாக்கன் டுலொமே
ஸஹொந- வராமகூரவரான - வஹொஹித டுலொஹித
வஹொஹிதவரான அஸத்துக்கனாக்கன்டொ மித்தனை வஹொஹித
ராராபி ஸத்தையை யுண்டாக்குகிற ஸத்துக்கனாக்கன் டுலொம் ஸ
ஹொஹித - ஸஹொஹித - கிஹ டுலொஹித டுலொஹித
என்று-மஹவச ஜா டத்தாலே தாஹொ முளராய்ப் பிற - டுலொ
டாக்குமவர்களில்லையாயிருந்தது ஸஹொந- ஒருஸத்துஹொ
கூஹொ யித - ஸஹொஹித - என்மெண்ணி - தள்ளிக்கதாவ யஹொ
ப்பார்களு - பலருண்டாகிலிற டுலொஹித அப்படைக்குப்
பலரில்லையாயிருந்தது ஸஹொந- டுலொஹித
டுலொஹித டுலொஹித டுலொஹித டுலொஹித
பிராவது என்று - வஹொஹித டுலொஹித
ல்லெவொண்ணது - இல்லென்ன யொண்ணதாஹித் சொல்லு
ம்படி யென்னென்றில் - ஸஹொ - உண்டெ-ஸஹொ - இப்படை
ஹிஹித டுலொஹித டுலொஹித டுலொஹித
யாலே இதுக்கடியான யஹொ டுலொஹித
ஹொஹித டுலொஹித டுலொஹித டுலொஹித
தபோது - ஸஹொஹித டுலொஹித
க்களென்று சிலஜாதியன்றே - ஸஹொஹித
யலிப்போதிதே - ஸஹொஹித டுலொஹித
னபோது ஸத்துக்களிறே ஆகையாலே அவனுக்கு நல் வார்த்தை
சொன்ன - ஸஹொஹித டுலொஹித
திகளுண்டாகையாலே ஸத்துக்களுண்டே - ஸஹொ - ஸஹொ
உள்ளது - ஸஹொஹித டுலொஹித
ஹொஹித டுலொஹித டுலொஹித டுலொஹித
ஹொஹித டுலொஹித டுலொஹித டுலொஹித
ஹொஹித டுலொஹித டுலொஹித டுலொஹித

[illegible]

[illegible]

தெவ்வொரு நாள்விதா என்றும் தெவ்வெவ்வொருநாள் விதா என்றும் ஸகலஜிதம் விதாவானபெருமாள் கைவிட்டபடியாலே யிவன் விதாவுங் கைவிட்டானென்றுமாம் விதா அன்றிக்கேவிடுவோர் பஞ்சுக்கோழி என்று கவெகித்தவன் சுவராசனாபுரத்தை யறியுமவனாகையாலே பஞ்சுவிடுவதிலும் ஹாசுவிடுவதில் கனிவிதாக்கையாலே கைவிட்டா நென்றுமாம் விதா - அன்றிக்கே பெருமாளாலே தன்குடி யிருப்பும்பெற்று வரிவரும் தீரத்தே மிகிறவனாகையாலே அவ்விஷயத்திலே சுவராசன பண்ணின படியாலே கைவிட்டா நென்றுமாம் விதா அன்றிக்கே கோசுவாஸு என்றுதன்னை மரவசு பயடுத்தோக சுதம்ஸயிக்கும் ஜாமவா னாகையாலேமரவசு தெராஹியென்றுங்கைவிட்டானாகவுமாம் - கைவிட்டபடி தான்மேலெழுவோ வென்னில் - வரிதற்குக் கொகாநா தெருக்காக வன்றிக்கே வடிகுவிவருவதற்காகக் கைவிட்டான் வரிதற்குக் இவன்தன்னளவன்றிக்கே யிவனைச்சூழ்ந்தவாய்தாபஞ்சு டிகனையு மகப்படக் கைவிட்டான் - ஹிசுவாநாகையாலே இவன் கைவிடுகிறான் வியவாநெசயான தாயார்செய்தபடி பென்னென்றில் - வகாநத்தாலே யவனும் கைவிட்டா ளென்கிறது - வகாநநகாநகாநகாந இவள்கைவிடுகைக்கடி என்னென்னில் வீதகாநா நீஜநவாநாஸு பொமக்கோ விபாஸுதி என்று பெண்பிறந்தார் கு- நகாநெசயான பிராட்டித்தந்திலே சுவராசன வண்ணினபடியாலே கைவிட்டான் வகாநா வரிதற்குக் கோகாநா ஸவெக் கொகாநா மென்று ஸவெக் கொகாநாவான பிராட்டி கைவிட்டபடியாலே இவன் கோகாவுங் கைவிட்டான் இவளிட்படி கைவிட்டவளவிப்புறம்புகலாநா ருண்டோவென்றில் ஸவெக் ஸஜாதிய நான தெவர்கள் பக்கலிலே சென்றான் அவர்களும் தள்ளினார்கள் - இவர்கள் தள்ளுகைக்கடி பென்னென்னில், கலாஸிவாநகோவா ஸுஜாதகொஷஸு ஸாயமெ என்றுபெருமாள் கண்ணிவந்தால்வயப்படு மவர்களாகையாலே கைவிட்டார்கள், ஸவெக் கல்லிட்டுகொட்டினாலுஞ் சாவாமைக்கு சுஜாதவாந பண்ணினவர்களாகையாலே பெருமாள் திருச்சரத்தாலே முடிந்து போகிறோமோ வென்றுமயந்தாலேகைவிட்டார்களாவுமாம் - ஸவெக் கொகாநா விஷவகிவாநகோ என்று சுதம்ஸுயிக்கு திகளாகையாலே

புதிதாயிற்று விவரணை கைவிட்டார்கள் ளாகவுமாம் - வடுவா
வட்டுக்கு, வடுவாதிபதி என டெவர்கள் கை விட்டார்கள் - இப்போ
தைக்கு வடுவாதிபதி ளான வடுவிகள் செய்தபடி யென் னென்ன
வடுவாதிபதி ளான வடுவிகள் கைவிட்டனவென்கிறது. அவைகைவி
டுகைக்கடி யென்னென்னில் வடுவிகளோடு வடுவாதிபதி ளான
வடுவாதிபதி ளான - என்றும் - பறவையின் கணங்கள்கூடுதிறப்ப
என்று வடுவிகளும் பெரும ள்பக்கலிலே வடுவாதிபதி ளாகையா
லே கைவிட்டன - அன்றியிலே பறவை யரையாவென்றும் புள்ள
ரையாவென்றும் உங்களுக்கு நியாமகளுன பெரியதிருவடி நாயனா
ர்க்கு வெறுப்பாமென்று கைவிட்டன வென்றுமாம் அன்றிக்கே
அன்னமாயன் நங்கமறை பயந்தானென்றும் அன்னமாய் நூல்ப
யந்தார்க்கென்றும் தங்களுக்குக் கல்லாம கூடுவடுவாதிபதி ளான
வடுவிகளோடு கைவிட்டன வென்றுமாம் அன்றிக்கே - விஷம் வடித்
தைப்பற்றித் திரிகிறவையாகையாலே பெருமாஸ்திருவடிகளிலே சு
வடுவாதிபதி ளான வடுவிகளென்று கைவிட்டன வாகவுமாம் - இவையி
ப்படி செய்தால் சூதுவடுவாதிபதி ளான வடுவிகள் செய்தபடி
யென்னென்ன - வடுவாதிபதி ளான - டெவர்கள் கைவிடுகிற விடத்திலே
வடுவிகளோடு டொக்ககை விட்டார்கள் என்றும்படி விட்டார்கள் -
வடுவாதிபதி ளான வடுவிகள் கைவிடுகை கடியென்னென்னில் வடுவிகளாகி
றார்காணவல்லார்கள் வடுவாதிபதி ளான வடுவிகள் அ
தாவது இத்தால்தாயிவடுவிக் கைக் கொண்டால் இவன்தானுமிவனோ
டுவடுவாதிபதி ளான நாமும் நயிப்போமென்றும் நாம்கைவிட்டால் இ
தொரு வடுவாதிபதியே யென்று பெருமாஸ்தானே யிரங்குவரென்
றும் அவ்வளவுஞ்சொல்லக்காண வல்லவர்களாகையாலே கைவிட்
டார்கள் - வடுவாதிபதி ளான - பொய்யாதிபதி ளான வடுவாதிபதி ளான
பொய்யானவன் வடுவாதிபதி ளான வடுவாதிபதி ளான வடுவாதிபதி ளான
கையாலே வடுவாதிபதி ளான வடுவாதிபதி ளான - என்கிற வடுவாதிபதி ளான
கிறலாகாதென்று கைவிட்டார்களாகவுமாம் - வடுவாதிபதி ளான - வடுவிகளாகி
றார் கொண்டு வடுவாதிபதி ளான வடுவாதிபதி ளான - வடுவிகளாகி
றார் ஒண்டாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு எ
ன்கிற இந்தவையைய முணர்ந்திருக்கு மவர்களாகையாலே வடுவாதிபதி ளான

ஷகாஸவிஷயத்திலேசுவராயம் வண்ணிநபடியாலேகவிட்டார்
 களாகவுமாம்- இவர்கனிப்படிவைவிட்டது அவன்தங்கள் பக்கல் வ
 ராமையோவென்னில்- சீ. நுலாக நு வம் ஸரிசூரே- இருந்த வி
 டந்தோறுஞ் சல்லசெல்லத் தன்னினுர்க் கென்கிறது சீ. நுலாக
 கூ. நுஅனைத்துவகுந் திரிந்தோடி. என்கிறபடியே கண்டுகெட்டி
 னவிடமெல்லாம் போனார் சீ. நுலாக கூ. நு ஸரிசூரே ஸரிசூரே
 ஸரிசூரே ஸரிசூரே. த் திரிந்தான் ஸரிசூரேயெங்குந்தி டித்திரிந்த
 வளவில் சீ. நுலாக கூ. நு வம் ஸரிசூரே என்று சீ. நுலாக கூ. நு
 ஸரிசூரே- கண்களில் மெய்தத்தடித் திரிந்தவளவில் சூகாபு யாஸ்களா
 னவசங்கள் (கவி) ஸரிசூரே கமடையத் தட்டி; விரிந்தவள
 வில் சீ. நுலாக கூ. நு ஸரிசூரே கைவிட்டார்க்கெ - ஸரிசூரே
 ஸரிசூரே ஒருக்க ஸரிசூரே கிரிசூரே த்திலே ஒன்பதுகால்த தட்டி
 த் திரிந்தான் அ. நுலாக கூ. நு களிறுபாதபடிவைப் புனட்டக லேல
 திங்கித்திட்டதுஞ் செப்பன் சூப்பித்திரிந்தவிடத்திலே மெல்ச
 செய்த தென்னன் என்னில் கவிட்டாருணம் கவி இவ்வதஞ்செம
 ன்று விரித்திப் சீ. நுலாக கூ. நு ஸரிசூரே ஸரிசூரே ஸரிசூரே
 மாள்புகழ்மொனெருளில், சீ. நுலாக கூ. நு அவர்தம்மையே பாற்றினுன-
 த ஸரிசூரே கவி ஸரிசூரே என்று ஸரிசூரே யினைநன்றிநுக்
 கவி ஸரிசூரே பண்ணினம் ஸரிசூரே பக்க கண்டவா னவர் தம்
 மையேபற்றினுன்- கவி ஸரிசூரே ஸரிசூரே ஸரிசூரே என்று ஸரிசூரே
 மக்கி கெல்லையானவர் தம்மையே பற்றினுன் ஸரிசூரே ஸரிசூரே
 களைப் பற்றித்திரிந்து நெஞ்சாறல்திற வயம் ஸரிசூரே ஸரிசூரே
 வர் தம்மையே பற்றினுன் கவி தாமதாயாளாகிலுஞ்- சிதைகு
 றைக்குமெல் என்னடியாரது செய்யார் செய்தாறால் நன்று செய்
 தாரென்று பிராட்டியே குற்றஞ்சொல்லிலும் மன்னாடி யேறிட்டு
 க்கொண்டு ஸரிசூரே குமவர் தம்மையேபற்றினுன் கவி ஸரிசூரே
 ஸரிசூரே மகனா மகனா மகனா மகனா மகனா மகனா மகனா மகனா
 வர்களைப்போலன்றிக்கே ஸரிசூரே யடிவாசி கவி ஸரிசூரே
 ய என்று ஸரிசூரே பற்றுகாகக்கொள்ளுமவர் தம்மையே
 பற்றினுன் ஸரிசூரே மகனா மகனா மகனா மகனா மகனா மகனா
 டமெங்குந்தட்டித்திரிந்தவளுகையாலேகால்முறிந் துதுங்க நிழல்
 த்தேடிவந்தான் அவ்விடம் கிவாஸவ்யுமாயிருந்தது அல்லது

[illegible]

தமிழ்நாடு கருவாய்மொழி.

ஸ-நிவிஷம் ஹி சுவாகு ருதவணம் விஷ்ணு

சுலோகீசுவாகு ருதவணம் ருதவணம்.

ஸ-நிவிஷம் முதல் ஸ்ரீகந்தாலே ஆண்பிள்ளையான வகு
வதி-த திருமகனோடே வெவாபிறந்து நின்ற உசெயிலே இத்
தை சிவசரிக்கலாம்படி ஹிதாவானவன் வாகுவிதத்தை உவகு
ஸிதிக இத்தை காற்கடைக்கொண்டு நாஸகனான காலனுடைய வா
ர்த்தையைக்கேட்டு அவன்பின்போவதே என்று விஷி வெறுக்கிறு
ன். ஸ-நிவிஷம். சுலோகீதளவுஞ் சொல்லவெண்டாதே ஸ-நிவிஷ
ஸ-நிவிஷம் அழகிய ஸ-நிவிஷத்தை யுடைத்தாயிருக்கும் வா
ர்த்தையை அதாகிறது சுலோகீதளவுஞ் விடவொண்ண திருக்
கையன்றிக்கே- ஸ-நிவிஷ ருதவணமென்று தியாயிவாஸ ஸ-நிவி
சுவாகு- வார்த்தை அழகியதானாலும் நெஞ்சிற் படாவிடில் காற்க
டைக் கொள்ளலாமிதே அங்ஙனன்றிக்கே- நெஞ்சிலே அழகியதா
கநிவிஷமாம்படி சொன்னென்கை- ஹிதாவெறுஞ்செவிக்கி நி
தாயிருக்கை யன்றிக்கே - உ-உ-உசெயிலே நியூசரிக்கலாம்படி வ
சு-சு-சுராயிருக்கும்வார்த்தையை- சுலோகீதளவுஞ் விடவொண்ண
தாயிருக்கும்- வாகுஸ-நிவிஷத்தைப் பார்த்தால் ஸ-நிவிஷ கருவ
ரானாலும் விடவொண்ணது உசெயிலையைப் பார்த்தால் இதொரு
வனுக்கலுமாமிதே யென்கை வாகு- சொல்லவெண்டும் ஹி
தாவாசிவகுண-மா யிருக்கை வாகுமாவது - சுலோகீததை வர்
வகுண-மாக்கச் சொல்லுமகிதே உசெயிலே நாஸவதூ வாகுவித.
பு-பு-புயாகு- என்று சுதாராபுரம் பண்ணிக்காற்கடையிலே துவ
முவார்க்குச் சொல்லும் வார்த்தையை இவனும் உ-உ-உக்கண்டு தன்
சொல்லாமையாலே சொன்னவனை- விஷ்ணு- உ-உ-உவதூ சொன்
னவார்த்தையாகில் குலோகீதளவுஞ் சுலோகீதளவுஞ் ஸ-நிவிஷக்கிட
லாம்படி ஹிதாவானவன் ஸ-நிவிஷம் என்று ஸ-நிவிஷம்

கந்திஸூகூரம் ஷஷிஸுபெஸூகூ-

உதகுநெய் வாஷாஷாகுரம் ராவணம் ராவணா நகூ-

சுஜிமாசி சிஹகுடுகெ-நயத் ராசிஷு குஷணம் -

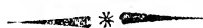
உதகுநெய் உதிவாஷா வாசுரேநகூஉதிஎன்றுவழியை
 ஷாஸாஸாயபெயிவீ என்று - கதவழித்தி னுடைய வளகயுத்
 தையும்- யாவதமுண்கி சரிசாம்பிவாணா-என்று அகரணெய்
 கடுவாயத்தையுஞ் சொன்ன புகாரத்தையும்- ஸனொஷத்தாலே
 சுநவடிக்கிறான்- ஃஷி வசுஷா- ஸவ-ஸாஸாஸகா சானதென்ற
 ஸ்ஷுதாயலத்துக்கு அஸஹி சாசாப்போலே குபாய ஷொஷத்தா
 லே-இத்தவாசிவிகா ராவணனுக்கு வாஷாஷாயிற்று- வாசுரேநகூ
 நெய் படுகை வரிவகுண-மா யிருக்கை- உதூ- ஹிதஜ்-நமா
 ப்ஷா-தாவாயிருக்கிற இவன் ஷாம-கிபிலே கைவிட்டுப்போன
 னென்கிற குறைதீரச் சொல்லும்வார்த்தை யடைச்சொல்லி அவ
 ன்பக்கல் அஸகாஸ மில்லாமையாலே போந்தான்- இவ்வந-ஷாஷ
 ணத்துக்கு ஸ்யெஷி-ந- ராவணனுடைய அகிகுணத்தைக்கண்
 டபோதே கால்வாங்க ஷாஷாஷாயிருக்க ஹிதஞ்சொல்லி மீட்க
 லாமோவென்று இவனுக்குண்டானவழியடைய நாம் சொல்லுகை
 சொன்னஹிதம் வாஷாஷ மாகைக்கு-ஹ-கவைச்சொல்லுகிறது.
 ராவணம் வாஷாஷவாஷகனாலே ஸ்வையரே-நிஷ-வ-கரோபிவா
 சியறஎல்லாயுநிலிந்துபோந்தவனுக்கு எதிரிகளுடையவகுஞ்
 சொன்னால் வாஷாஷமென்னுமிடஞ்சொல்லவேணுமோ ராவணா
 நகூ-அவன்கிடந்தகடலிலேகிடத் துஸஹவாஸ-பண்ணப்போந்த
 வர்கிட-ஸகெயா தூர-சொல்லும்ஹிதத்தைச் சொன்னுனென்று
 விலிஷணாழ்வானுடைய ஏற்றத்தைச் சொல்லுகிறான். ஃஷி-ஹித
 ஞ்சொல்லுமிடத்தில் ஜெஷுஷகநிஷ-விஷாமயில்லை அறியுமவனறி
 யாதவனுக்குச்சொல்லு மித்தனை யென்றுமாம்- ஜிமாசிஎன் தமைந்
 திருக்க- சுஜிமாசி என்றதூராவணமொஷிபில் தனக்குஸம்வாயில்
 லாமையும்ராசிஷொஷி தன்னிலாமா யிருக்கிறபடியுந்தோற்றச்சொ
 ல்லுகிறான் ஃஷிசுஹகுடுகெ-நயஸளரிவினாவி-ஷஜதஸ-வாஸ
 லெஸஸா- வாஷாஷ-க வஹஜாஷாஷா-ஜாஷாஷா-ஷாஷி-என்கி

தபடியே நெருப்புப் பட்டவகத்தில் கால்வாங்குமல்லது திர்கமா
ட்டாதாப்போலே ராசனொமொவியில் தரிக்கமாட்டாத படியைச்
சொல்லுகல் கட்டினின்ற கன்றைவிட்டால் தாய் முகையிலே வாய்
வைத்தல்லது தரிக்க மாட்டாதாப்போலே ராசொமொவியிலேபுகுந்
தல்லது தரிக்கமாட்டாதவனாய் புகுந்தானென்றுதல் வெட்டாமாதிவ
ரோகாரம் தாய் நாடி கண்ணக்கடமதிதே - யதுராசீ - ராசீவையத்
தில் காட்டில் ராசீவையாய்ப்பாத ஷெஸாசீ உஷெஸாசீமென்கை - ய
துவாசீவெ - ஷாசீராசீவையிலேவா - ஷாசீமஸரி துரு - ஷாசீவைய
ன்றக்கடவதிதே - ஷாசீராசீ - இளையபெருமாள் பெரு மாளுக்குமி
ராமுவகராயிருக்கிறபடியைச்சொல்லுகிறது இத்தரலாசிரி தனுக்கு
சூரபணியனை யொழியச்செல்லா தென்னை அவருவர் களென்றி
ருக்கவேண்டாதபடி சொல்லுகிறவனுக்கு அங்கே ஷாசீவைய
ராமுண்டென்னவுமாம் சீவையாசீ வசீவையமென்று ஷாசீவைய
ராமுண்டென்று பெருமாளிவனைக் கைக்கொள்ளுகது காணெ
ன்றுதன் திருவுள்ளத்தில் கண்ணெறிதோற்ற விருந்தானிதே - தன்
சொல்லு ஜீவியாத ராவணமொவியில் வதித்த நெஞ்சாறல் திரத்
தம்மெ யிட்டவழக்கான ராசீமொ வியிலே புகுந்தாநின்றவுமாம் ஆ
கவி - ஷாசீவையத்தால்வசீவைய யுடையவனுக்கு சுதிரீவையிருந்தவி
டம் சுதிரீவையமென்று மிடமும் வசீவையத்திபி உண்டான விடமே
புராசீவையமென்று மிடமுஞ்சொல்லித்தாயிற்று - ராவணமொ வியி
ல்தின்றும் கிளம்பி சூகாசுலானபோதே இவனைமுதலிகள் கண்
டார்க ளென்கிறார் -

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

சுதிஸ்ரோகரா ஸஷவம்ஸஸ்ரோகர்.

சுதிஸ்ரோகரா ஸஷவம்ஸஸ்ரோகர்.

மமநஸுசேஷஸ்ரோகரா ஸஷவம்ஸஸ்ரோகர்.

சுதிஸ்ரோகரா ஸஷவம்ஸஸ்ரோகர். மடுவிலேவந்து விழுமாட்
போலே சுதிஸ்ரோகரா ஸஷவம்ஸஸ்ரோகர். வந்தவனை - சுதிஸ்ரோகரா
ஸஷவம்ஸஸ்ரோகரா ஸஷவம்ஸஸ்ரோகர். பெறுகையாலே ஷாசீவைய

யும் ஒளிபெற்றபடியும் பாஸ்துத்ரம் தோற்ற வந்தபடியுமாக உ
 லுலாவங்கோப்போலே நெருஸிவராகார மென்கிறான் இத்தலை
 க்கு வ்யாபாசவயவமான ஸ்ரம்மம் பெற்றதென்றும் ராவணனுக்கு
 ஒரு ஸ்ரம்மம் பிறந்ததென்று நினைக்கிறான். தீதாதிவஸதஸ்ர
 ஶாம்- முதலின்பக்கல் பரிவைக்கண்டு பெருமானே திருவடித்தொ
 முவொண்டித் தொழுகிறதோவென்கிற நடுக்கமும் புகந்தல்லது தரி
 க்கமாட்டாது கவசெய்யும் தோற்றியிருக்கை இவனுடைய ஒளிக்கு
 முன்னுனது ஶ்ரவணமாய்க் பொறுமையாலே தீதாமென்கிற வி
 செஷணம் கூறுகொவென்கிற இத்தால் நெருஸிவராகாரமென்
 கிறவடித்தில் சூசுமாய்க் நினைத்ததீவியியெ நூங்கே ஶ்ரவணமாக் துகி
 றான்-மமநஸம்- வாகெயிபின்றுங் கால்வாங்கினபொதே கண்டா
 ர்களென்னை- சேஷஸாம்- அருசியில் காவலுக்கு அடைத்தவர்கள் த
 ன்தாய்கிரிபாத மமநஸகூஸதந்திலும் வைவிதராநுரென்று அவ
 ர்களுடைய கவர்குறிகொள் சொல்லுகிறது ஶ்ரவணம்- ஶ்ருத்தர்க
 ண்டொருத்தருக்குச் சொன்னாலும் எல்லாருக்கண்டாரவரிதே அங்
 றுனனறிக்கே எல்லாருமொக்கக் கண்ணுலே கண்டார்க ளென்னை
 வாநாஸியவாம் - க வலடைப்புண்ட முதலிகளுக்கு முன்பேகா
 வலடைத்த முதலிகள் தாங்கள் விட்டிடத்தே யிருந்தே கண்டா
 ர்களென்கிறது - பெருமாள்பக்க லிவர்களுக்குண்டான பரிவு
 ஜனிட்டந்தி தொழும் தன்றிக்கே காவல்தா லிவர்களுக்கு உஜ்
 வநமாயிருக்கிறபடி - வாநாஸியவாம் - என்று இவர்கள் ப
 ரிவினே அவவிதராநபடியைக்கண்டு விழிகொண்டாடுகிற னாகவு
 மாம் இஸ்ராகுத்தால் வ்யாசிகுமார் ஸகி குஹத்தி னின்றும்- பெறு
 பெற்ற தாஹத்துக்குமேலே கூடாகுமார் கூடாகுத்துக்குவ்யமா
 கப்பெற்றானென்று கருத்து- பெருமாள் பக்கல் பரிவாலேவந்தவ
 னுடைய சூசுமாய் நெஞ்சிற்படாதே இவனாரோ வென்கிற
 கூசுமாய்கெயிலே இழிந்து சிஹாராஜர் முதலிகளோடே சேருத்தி
 லே யிழிந்தானென்கிறது-

பெரியவாச்சான் பின்னே திருவடிகளேசரணம்.

கம்- பெரியவனாகிய வெள்ளத்தோடே வந்தல்லதுதரிக்க மாட்டாத படிசுநகருக்குள்ளு வவனைக்கிடார் கூகிஸ்விற் றெதன்னை. சூதூவ ஹிஸ்ட்ரீ விவீஷணப் பெருமாள் ஸாவர்ப் பருசுக்காரன மாகுமன் றிக்கே அவர்களோடுபுலப் பாயிநுக்கை அதாகிறதூதெமலா நடுமுண்டான ஹவர்ப் பசுயுஞ் செரிவுட்- மெடிவெடுவெவாது வம் வம் என்கிறபடியேஅவர்களுடைய ஸத்தை ஸுபாய்நெடுபாயம்படி யான பூயாய்நுத்ததைச் சொல்லித் தாகவுமாம் ஸுபாய் வட்- இவர்க னைக்கண்டு துணிக்கென்று தலைபெயிந்து பார்த்தபோது பூவா பெருமெயி யிருந்தபடி என்னென்று விவிகொண்டாடுகிறுனென் றுபிள்ளைதிருநறை யுரதைபர்பணிப்பர் வாநராயிடே. துணுக்கெ ன்றுகைக்கு அடி- வாநராய் வ. மெய்படைய தமக்குக் குழைச்சர க்காக் வுடையராகையாலே - ராஜகூடையர் பக்கல் பரிவு ஸாவவா மலாட் பராகுராகை - மதுரையென்குடிபுலமே- என்கிற வவர் களளவுஞ் சொல்லக்கூடவந்திறே- ஹிஸ்ட்ரீ- ஹிஸ்ட்ரீ- ஸாணம் புகுந்தவ னுச் சூயர்க்காலிருக்கவேண்டுமடி கூநலிவவியராயிருந்தாொன் னை அதாகிறதும் முடைய கூநலிவவியலெக தோற்றாதே கூச் சமேமேம்பட்டு சிந்தையிலே யிழிந்தாரென்கை வையிடுவவாந பெருமலுஹிவையோவ - தாமெய்த்திக்க கூதிராயிருக்கச் செய்தே காயடு- மளர தீதாலே முகலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு வின்த் தார் வையிராவு வியையாடி வ ஹிதென ஒத்தனோ எதிரியோ வெ ன்றுவின்த்தார். பூசலு வையிகளாகையாலே வின்த்தா னென்று மாம்- வருகிறவனுடைய சுவையகாராடிவம்மங்களாலே கண்டபோ தேசுநகருக்குப் பூதிகுகுறையுங்களை மிண்டிக்கவல்ல பூசலு வையிகளாயிருக்கச்செய்தே ஸூபிபக்கல் பரிவாலேகலங்கிவினென யிலே யிழிந்தாொன்றுமாம் பூசலு வையிகளாகையாலே சிந்தி

டைத்தா யிருக்குமென்கைவந்தவன் சுதந்திரனல்லன். புகழ்
மென்று கலங்குகை உச்சுஷ்டம் வந்தவன் தம்மளவறிந்து போக
வந்தானென்று மளவன்றிக்கே நம்மைக்கொல்ல வந்தானென்று ந
ம்மைப்பாராதே கலங்குகை உச்சுஷ்டம் பாரகரவதி கரான
நம்மளவன்றிக்கே - சிறுநெண்கெதராவவம் என்று நாம்பாலே
வாலியை அழியச்செய்துவிட்டதை விவரித்து நமக்கெல்லாம்மே
ர்பெற்றானபெருமானையும்தலியவந்தானென்றுமது உச்சுஷ்டம்
வினாக்கார என்று நாம் மிணங்கித் துக்காரத்தை வெவ்வ வதிக
மாக வெளியிடுகிறார்.

பெரியவாச்சான் பின்னே திருவடிகளேசரணம்.

தமிழ்நாடு

தமிழ்நாடு - திருவள்ளூர்

வசஷ்டவாபாயபொவெதல் வதந்தி - ஸுதந்திரனல்லன்

நாடுகெல்லா மென்று வசஷ்டவாபாயபொவெதல் வதந்தி

வசஷ்டம் வசஷ்டம் தந்திரு வசஷ்டமானஉள்வாயில் குளயட்டு
வசஷ்டவிலே தோற்றுகிற தில்லையோ வசஷ்டவாபாயபொவெதல்
ஞ்சில் குளயட்டு வசஷ்டமான வசஷ்ட வசிகரங்க ளாலும்
வசஷ்ட - மென்கை உச்சுஷ்டம் தமதாவா வசஷ்ட என்றிருந்தடியைக்
கொண்டு வந்தானென்னச் செய்தே வசஷ்டவாபாயபொவெதல் என்
பானென்னென்றில் சுதந்திரனல்லன் புகழ்மென்றுதான் சங்கித்தா
ப்போலே ஸுதந்திர பவசாயபவமாகத் தோற்றலாமிதே தோடு
வாங்கின காது தோடிட்டகாது என்று தோற்றமாப்போலே கை
யும்சுயபவமும் பொருத்தின படியாலே வசஷ்டவாபாயபவங்களிலும்
சுதந்திரனென்கிற மென்கைவந்தவன் 'பெருமானே நலிகைக்குறே
ரேவாஷ்டவாபாயபொவெதல் மிவன் கையிலே யுண்டென்கிற
நினைவாலே - வசஷ்டவாபாயபொவெதல் என்கிறார் - நாடுகெல்லா - வசஷ்ட
வாசுதரியம் குளயட்டு என்றிறபடியே தீழ்ச்சொன்ன குளயட்டு
வாசுதிரியம் குளயட்டுமென்கை வதந்தி - ஸுதந்திரனல்லன் - இவனுடை
யபவங்களையெங்கென்குளிகொளோ - பெரும்படையோடே செல்லி
ந்நாற்கட்டு படுவதோம் - தனியேவதில் மீண்டுபோக வொண்ணா
தென்று வசிகரிகைக்குறே வந்தபடி கண்டுகொள்ளா நாடுகெல்லா -
தந்திரியம் குளயட்டுததை பின்சொல்லும் - வசஷ்டவாபாயபொவெதல்

உலபவரிசுரயத்து ராஜார்களென்கை பெருமானுடைய சுநகூதி
உலபத்தியில் இரையபெருமாள் மதுவாசிர வானிகளாளுப்போலே
இவர்களைக் கொல்லுமை-ராஜிகெகய-மென் றிருக்கிறார்களிறை
இவர்கள் உலபவமந்தங்களுடைய ஸஷக வலிக்காக இவருடைய
சுநகூதி சுலெகூதிதர யிருக்கவந்தை யொழியவே அவர்களுடைய
யவபரிஸுயொவ வாகுகரான வார்த்தையை - சுலபு-ம-ம-
புலபநவாவமும் ளளவிகுமும் பாராதே திரளச்சொன்னார்கள்.
எதிரியானராவணனுக்கு வரிவவமாகப்பிடித்து கட்டியிட்டிவை
த்தால் இவனைத்தொடுத்த அம்போடே விடுதல்செய்யக் கடவோம்
ல்லோம்- வபத்திலே சுநகூதிபண்ணீர் என்கிறார்கள்.

பெரிய வாச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

கறிஸ்தோகரம் தாத்திரிஸஸ்தோகம்.

ஸீவ்யுவராஜி ஸமொராஜி வயாவெஷாம் டுராது .

காமிவதன-ஹதாஸெஸ்தெ யரணராஜி டெஜஸம்

ஸீவ்யுவராஜி- இவர்கள் கொலை யுண்டார்க ளத்தனை சுநகூதி
விளம்பிக்குமாகில் ஸுதராய் கொன்றோ மென்று ஸுராவ
ஹாமிவரும் - அதுவாராதபடி சடககென ஏவவேணும் - ஸம்-ஸா
ரா-ம-உராஜி ஸெஸுராஜி என்றவபத்திலே உலபு-தூரர்னஉங்களை
வபத்திலே உலபு-யித்துக் கொள்ளீர்களாகில் நம்சுநகூதிஎன்
னென்றில்- ராஜி- ராஜிகெஜெயெ சுநகூதி-த்தோ மாகைக்கா
க- வயாய- உயிரோடே பிடித்துக் கட்டியிட்டி வைத்தாலு மிங்கெ
யிருந்திலவநய-ங்களை விளைக்கவொண்ணாது-வயாய-மாக சு
நகூதி பண்ணவேணு மென்கை-வஷாம் டுராது-மாடி-இவர்களு
டைய டு-ப-நொயம் வடிவிலே தோற்றுகிறதில்லையோ - மிவத
ன-ஹதாபவச- எல்லாரும் பட்டி விழுந்தார்களாக வ-லி பண்
ணிபாவதா வலுலாகெ- ஆகாசத்திலே தொடுத்த அம்போடே
போகவிட்டோம்- ஸுதியிலே பட்டிவிழும்படி பண்ணக்கடவோம்
ய-லித்திலையாவடியு வாகுக மன்றோவென்றில்- சுலபு-ம-ம-
சுலபு-ம-ம- நம்முடைய வபத்துக்கு இவர்கள் ஆனைவாய்க் கிரைய

கையாலே ஒருத்தன் ஊதஞ்சொன்னால் செவிதாழ்குமவனல்லன் - ஸ்ரீயர் பண்ணும் பாபத்துக்கும் புவதூக்கெனன்றுமாய் - வழியடித்து மலையடி நடப்பார்க்கெல்லாம் ஒதுங்க நிழலாயிருக்கு மவனென்கை அத்தாலுனக் கென்னென்கிறசும்கெயிலே சொல் லுகிறது உதாராஜபு தவராஹம் சுஹம் தவரா சொஷஷஷ் அவ னுக்கதிசயத்தை விளைத்துப்போந்த சொஷஷஷுதவா லுரிக்கதிச யத்தை விளக்கையிறே - சொஷஷஷுதனுக்கு ஸ்ரீயுதவம் ராஜம் வாஹஷாஸ்யம் என்கிற ஸ்ரீயுதவபுதவா என சொஷஷத்தைரா வண்ப்பக்கலிலே பண்ணிப்போந்தேன் - சுநம்ஷோஹா அவனா லேஷுவிதமான சூடலிலே கிடந்தானொருவன் ஹாஹ - ஹாஹ ஸ்ரீயுதவ ராஜம் - என்றும்படி சரிரம்போலே அவனுடைய சு நீதிக்கெல்லாம் - உபகாசன ஹுதெனென்கை - விஷ்ணுஜித்யுத கம் - ராவணலம் ஸம்ஷத்தாலே வந்த ஷோஷத் தளவன்றிக்கே - வி ஸ்ஷயகீதி விஷ்ணு - என்கிறபடியே ஸ்ரீயுதவ காரம் ஸம் காரனொகவுலிபு - அவனுக்குத்தன்னுல்வந்த ஷோஷமேயுள் ளது - எனக்கு ஷோஷத்தளவன்றிக்கே - அவனோட்டை ஸம்ஸ ம்ஷத்தால் வந்த ஷோஷமுமுண்டு - விஷ்ணுஜித்யுதவென்று ஷோஷுலிபு யிருக்கச்செய்தேயுந் தன்னைத்தானு ஸம்ஸித்த படியிறே - கீழ்ச்சொன்ன ஷோஷங்கள் ப்ராபுதி தவாஜுங்கன் ஷோஜி என்கிறபடியே ஷோஷாஹாஸாஹ ஹாமவகாவவாஸமுண் டென்கிறாள் - ஷோஷுதம் - என்றுபிராட்டி பக்கல்பண்ணின வவ வாரம் ஷோஷுதகையாலே அத்தைவிவரிக்கிற தாகவமாய் -

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளேசரணம் -

தமிழ்நாடு வட்டியுள்ளோர்.

தெநல்தாஜதலாநா ஷுதாஹகா ஷுதாயுஷு
ராஹ விலாஹிநா ராகுலீ விஷுதா சுதிதா

தெநல்தா - உதவகவு ஷோஷங்களுக்கு மாகாஸ யுள்ளவனா லே இந்தக்கிசுத்தி விழியும்போது மப்படி வாவபு வுள்ளனா வேனுமிதே - ஷுதா - சுநம்ஷா ராவவெணாஹம் ஜலாநுதூரா வி வோஷுதாளன்று பிரியப்படாதவள் பிரிக்கப்பட்டாள் லீகாஹு

தா- மஹாபாரதம் காலத்தில் மன்னர்களின் புகழ் வளர்ந்திருப்பில் லுள
கூறியிருக்கும் குலபாத படி பிறந்த ஸகலகாரமென்ப பிரித்தா
ன்-இதழ்நாடாஜா- திருவயோமென்ப இருப்புசிறையென்னும்ப
டி பஞ்சாவத்யாபாதி மொமங்களுக்கு - வனகாமான இதழ்நாத்தி
ல் நின்றும்- ஹதா- வனகாபி- என்று- வீதாரமர்க்கும்- கல
ஹமான வற்றையிறே - செய்தது - உமெஷையையும் அகிரகாழ்
வானையும் கூட்டிச்சிதையிலே வைத்தாப்போலே இருவரையுங்கூ
டவைத்தானாகிலு மாயிறே ராஜகுமாரர்களை சாஸீய சாயெயாலே
பிரித்திறே நலித்தது இராயுடும் ஹதாஹதா - சிவபாணாவிரா
கீகாபெதூவ என்னும்படி அகிரகாரான பெரியவுடையாரை மீட்
கலாம்படி சிறைசெய்யு மளவன்றிக்கே அவை அநாஸத்தைப் பண்
ணியிறே பிரித்தது உத்திபத் திருமகனுடையாள் விழுந்தபடை
க்கொள்ளுகையாலே ஸவரிகாமாகத்தான் நசிக்கும்படி குழந்து
கொண்டானென்கை- ஸகலா இப்படி பிரித்தாலும் அகலகாவா
பிறந்து மீளவிடலாயிறே ஹதாஹதா அஸகலவதி கெயிலே
மூச்சுவிட வொண்ணாதபடி கிரகலையானால்- விவசா இட்டகா
லிட்டகை பென்னும்படி பெருமானைப்பிரித்த விழுவெல்லாந்தோ
ற்ற வரவெசெயாம்படி யிருந்தாள் தீநா- இவ்வளவில் நமக்கு
குலாலகாராரோவென்று தன்னுடைய பைந்தோற்ற விருந்தா
ள் பெருமானோட்டை மொமவராவெசெயாலே ஹதாஹதா
யிருக்குமவளை இவ்விருப்பிருக்கும்படி பண்ணினென்கை-ரா
கூலிவிஸ்தாபகதிதா-விசுதயபம் காவெஷவவொ வுமெதூகளான
வனகாபி வனககணி- புஷ்பதிகளான ராகூலிகளாலே குலால
காரான திருவடிக்குஞ் சொல்லவொண்ணாதபடி நெருக்குண்டா
ள் ஆகஇரண்டு ஸாகத்தாலும் ஸகலவாஹக ஸாமெயாசானசீமொ
வரபங்களைப் பண்ணினவர்களுக்கும் மமவசு புரூபிலே அயி
கார முண்டென்னுமிடம் கிவிவெஷாய- அகிரகாரான ஸீவாஜ்
கிமமவானுலே ஸகலாவித சாயிற்று - ஸாணகூலி புஷ்பநாடா
தவாஜ்ஜிவவாதிநாடி புஷ்பாஹம் விசுதயதூணா சிவிகூல-கி
ஸாயலம்- காவொகிஷவி ஸாஜாதெய ஸகல ஹதாஹதா- தா
காவிகுஹதா சிவிகாதிவவாதி- ஹதாஹதாஹதா ஸ
வகாஸீகூ தவொநாஸிகு வகார ஸாஸ்யபெதாதி கெஷுஸூபா

ஸரணயி நிபேதாஷம் விவி கஜஞ்சுப் பூமாவாசு பரநாதம்-த
ஜாடிவிபு வலிங் வபு வந்நபுயபுதி இத்தால் உனக்கென்னெ
னில் இவன்பண்ணின வபராயத்தைக்கண்டால் நெருப்புப் பட்
டவகத்தில் நின்றும் புறப்படுமாப்போலே அப்போதே புறப்பட
பூரூபிராயிருக்க அவனுக்கும் ஹிதஞ்சொல்லி மீட்டும் உஜ்ஜிவக்கவி
ருந்த வாவிலு நு நானென்கிறான்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்-

தமிழொக்யம் ஸத் திரௌக்யம்-

தரிமம் விவி பெயவடாபெருந்த கவிசுநகுடசுடய
ஸாயகியடாகு தாஹீ தாராராயெதி வந்நபுயம்

முதல் ஸ்ரோகத்தில் கஜேஷுஷத்தால் வந்ததோஷமிதே சொல்
லிற்று அவ்வளவன்றேஇது-த-ஸஹஸ்யன-வித-டா-தாமள
ரவெணாதிரியுகே என்று ஸவெடாஸானிற்காட்டில் ஸஹஸ்யம-
ணந-வத-நீபெயாய் ஸவ-ட-யாக ஐநதியான பிராட்டிதிறத்
திலும்- ஸரிமா தாஸ-ட-
என்றும்- தந்திருவுள்ளத்திலே நினைத்திருக்கும் பெரியவுடையார்
திறத்திலும்- ஸவயாஸவா-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-
இப்படி வாவிலு நென்னுமிடத்தை அறிந்துவைத்து அவனை
நாடி-யாதேஹிதஞ்சொல்லிருந்தநான்- விவிபெயவடாபெருந்த-
ஸாரி-ஹாடி-ட-வத்தாலே நா-நா-விபமான வாகுங்களாலும்-ஹ
த-விசு-அவ்வாகு-விபமான ஸவ-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-
துள்ள பரநாதாஷன கவ-விவா-விவ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-
ங்கங்களாலும்- நகுடசுடய-க-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ-
மாப்போலே உணர்த்திச் சொன்னேன்- வெய்யிதமான ஸவ-ட-மி
ன்னதென்கிறது- மேல்- ஸாய-கிய-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-ட-
றது புடா-ந-கிய-ட-ண-க-விதா-ண-ட-ஸ-ட-ம-பு-திவா-ட-க-
ன்னக்கடவதிறே ஸாய-கிய-மாவது சு-த-த-த-த-த-த-த-த-த-த-த-த-
வ-பு-ஸ-
டைமையை அவனுக்குக் கொடுக்கையொழிய நீகொடுக்க வேண்

கருசு   தகிலுளாகுரம்- வனகொநவகூர்ஸிஸுளாகுரம்

ஊயிதூஉவாஸம் - என்றுகாற்கடைக் கொள்ளாற்றிகச் செய்
தேயும் அவ்வளவிலும் விடாதே- சூதூர்மலவடபாருகூளன்று உ
ன்னுடைய உஜீவனமே - பூயொஐநமாகச் சொன்ன வார்த்தை
யை- ஊதகவாகுரம்- நான்சொல்லிலும்- சுஹிதமாகில் விடவேண்
டுமிதே- தன்னுடைய- உஜீவநத்திலிதொழிய வுபாயஊர் மில்லா
தஇந்த வரஊதமான வார்த்தையை- எதுபோலவென்னில் விவ
ரீதவெளவுபடி - சேசுதூதக வானவன் - ஸேசுஹிதகூலே
சொல்லப்பட்ட வார்த்தையைக் காற்கடைக் கொள்ளுமாப்போ
லே சேசுதூதகவீ விவரீத காஊர் ஊதகா யுதொநராஓ- என்
றுனிதே- கீழே- இவன் - சுபாயம் பண்ணிப்போந்த ஸேசுத்தி
லேவிட்டுப்போந்து - ஸுருபவம் பெற்றேனல்லேன் நான்சொன்
னவார்த்தைக்குச்செவிதாழ்த்து மீளப்பெற்றேனல்லேன்- இவனை
த்திருத்தி உஜீவிக்கவிருந்தனக்கு ஸுருபவஊதியெ மலித்ததெ
ன்று கருத்து நான்சொன்ன வார்த்தையை ஸ்ரீகரிபாமையன்றிக்
கேஹிதஞ் சொன்னதுவே வெகுவாகத்தானும் வரஊதித்து த
ன்வசிகூர்த்தாலும் அவமானம் பண்ணுகையாலே மற்று முள்ள
ஏளவாயிக வம்புக்களையும் விட்டுபெருமாள் திருவடிகளிலேஸ
ரணம் புருந்தே நென்கிறான்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தகிலுளாகுரம் வனகொநவகூர்ஸிஸுளாகுரம்.

லொஊவரஊதிதெஊநடிவவஊவ ரோமிதம்-கரு

கூரவகுதாஊரூராரஊரஊ- ராவவஸரணமதம்-

லொஊம் இவன் வீசுவனாயிருக்க - இவ்வநசூதத்தைப் பார்க்
த்துஹிதஞ் சென்னநான்- வரஊதிதம்- ஹிதஞ்சென்னதுவேவெ
குவாக வரஊஜித்தாலே நெஞ்சில் புண்படும்படி பண்ணினான்
கேதந- நான்சொன்ன ஹிதத்தை - சுநாஊரித்தவளவேயன்றிக்கே
ஜுகருவின் - வார்த்தையே ஹிதமென்று வரிமு ஹித்தவனாலே-
ஊவவஊவரோமிதம் - நான்சொன்னது- சுஹிதமானால்- ஜெஹ்ரு
னதான் வரிமலித் துவிடுமளவன்றிக்கேதன்னடியானை- வ ஊத

னை யிடுவித்தமதாக - சுமிஷ வாகுஜெநஸு-க மென்று கொண்டு இ
ந்தவ்வுகாரத்தாலே வையுன ஈஹ ஜித்தை யிடுவித்தம்-உஷிஷ
மொஜிகளான தன்னடியாரை அவமானம் பண்ணுமாப் போலே
அவமானம் பண்ணப் பட்டேன் - இத்தால் வாஷிஷுன. ராவ
னுக்குமாகாதான ஒருத்தனென்கை- புகுராவநுன ஸூதாவி
னுடைய வையலிவாக மிதுவானால் அல்லாதாருடைய வளவும் இ
வ்விழுக் காட்டிலேயிறே என்று ஸோவாயிக வையுக்களைவிட்
டு நிரவாயிக வையுவான பெருமானையே பற்றினேனென்கிறு
ன் உதூராவத்தாலே வையுநாநிரயமிஷாரகரானமக்களையும்-
உராவநு வையுஜெ-உராவின் களா யிருந்துள்ள வாயெ-களையும்-
இத்தால்வ்வுவதிபண்ண மவனுக்கு பூவ ஸாவலங்கரும் பூ
வகாலாஸங்கரும் சுஜாஜெ மென்னுமிடந் தோற்றுகிற துஷாவ்
தரபத்தால் பண்ணுகிற பூவதிக்கு சுஜாஜெமென்னு மிடஞ்
சொல்லுகிறது. ராவவா ஸாணம்மதி- ஸூதாவத-ஸாவவையு
விதாஉஜெராவவம் என்கிறபடியே விட்டவறவெல்லாம் தாமாகவல்
லவரைப்பற்றினேன் கிஷுஷி-க நாஜிஷி-க டிஷாஷு தவ்வு-க
ஸ்வாஜெஜெ-க என்கிறபடியே - சுஸிர தருடைய வவ-க
பவகிதங்ககளையும் கொடுக்குங் குடிப்பிறப்புடையவரைப் பற்றி
னெ னென்னவுமாம். என்க-ம-கிதையக்கண்டு பெருமாள்விஷய
கரிக்கும்படியாகச் சடக்கென வென்வரவை விண்ணப்பஞ் செய்
யவேனு மென்கிறான்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

சுமிஸ்டோகிராம். உக்ஸாஸிஸ்டோகிராம்.

நிவைய கிராம் சுதிவம் - ராவவாய கிஷா-கநெ.

வவ-கமொகஸாணராய. விஷிஷண கிஷுஷி-க.

கீழ்ஸ்டோகத்திலே ஸோவஹ வரவதிதஸூதாஸவா வரவி
கம்- சுஜாஜெ வையுஜெ-உராவராம். ராவவா ஸாணம்மதி - என்று
பெருமாள் திருவுள்ளத்துக்கு விஷயமாகவும்- ராவணனுக்கு சுதவி
கிஷா-கவும் சிலவார்த்தைகள் சொன்னேன் இப்படிச் சொன்னால்.

ம் வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம் பணியும் அவன்காணுங்கா நான் ஆனபின்பு நீங்கள் பௌத்த காரமாக பெருமாள் திருவடிகளிலேகாட்டிக்கொடுங்க னென்கிறாளுகவுமாம்- கிவெடிய கரோ - பூஜாவ கிவெடியை வண்ணம் உவந்து அளித்திருவுள்ளத்திலேபட்டபோதாயிற்று இத்தலைக்கு ஸ்ரீராமன் விப்பது அத்தனையு முங்களாலே பெற்றே ஒருவேணுமாம் கிவெடியத உவெடியுதிக்கையாநா என்றும் தென்குளம் வாரணசியா என்றும் அவனை எங்களுக்கறிவிக்கிறது மாத் திரம் எங்கனையும்வனுக்கு அறிவிக்கவேணும் ஏதேனுமாக அறிவிக்கையுங்களுக்குப் பணியன்றோ - கிவெடியத ஸ்ரீராமன் தாமிரம் என்றும் நானும் பெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டபோதே பெருமாள் திருவுள்ளம் பற்றுவர் நீங்களுமறிவித்து கொளாய் ஒரு ஸ்ரீராமன் பெறப் பாருங்கொள் - கிவெடியத - அறிவிப்பாதபோது மாமலகாவலா பண்ணுவாரைப்போலே உங்களுக்கு ஸ்ரீராமன் உவமலகாவலா பண்ணுவாரைப்போலே உங்களுக்கு ஸ்ரீராமன் அறிவித்தால் கூவுதல் வருவுதல் செய்தலாகில் ஸ்ரீராமன் வாரணசியானவருக்கு ஸ்ரீராமன் - இரண்டு தலையுமிப்பட்டியானபின்பு - வாரணசியானவரோ பண்ணுகை செய்கை அகணமானால் அத்தலைக்கு கூவுதலாவது இகையாலே செய்கை அகண எனக்கு ஸ்ரீராமன் இவையித்தனையும் வாரணசியானவருக்குச் சேரவிடுங்கொள் - கிவெடியத - வாரணசியானவரோ உவமலகாவலா பண்ணுகை - இப்படியானவரோ பண்ணுகை பண்ணின ஜாதியிலே பிறந்த நீங்கள் ஸ்ரீராமனை அறிவியுங்கொள் - கிவெடியத - என்ன கிவெடியிப்பியாதே பெருமாளுக்கு கிவெடியுங்கொள் - கிவெடியத கிவெடியத - கிவெடியத - இப்படிக்கொரு வேளையென்று திருவுள்ளம்பற்றும்படி உகையமாகப் பற்றியறிவியாதே அறியச்சென்றுரையா யென்றுமாப்போலே - உங்களுடைய ஸ்ரீராமன் உவமலகாவலா பண்ணுகை இப்படிக்கொரு ஸ்ரீராமனை அவனென்றும்படி கிவெடியதமாக விண்ணப்பஞ்செய்யுங்கொள் - கிவெடியத - கிவெடியத - கிவெடியத - அதாவது - ஸ்ரீராமன் வாரணசியானவரோ பெருமாள் திருவுள்ளத்திலே படிப் படியாக உவன்ன விண்ணப்பஞ்செய்யுங்கொள் கிவெடியத - ஒரு பெருந்திரளா யிருந்தால் ஒருவரில்லாதொருவ ரறிவிக்கலாகாதே - கிவெடியத - பூஜாவ

நாயாடுவாடாய் - அன்னஞ் செல்வீரும் வண்டானுஞ் செல்வீரும் தொழுதிருந்தே நென்னு மாப்போலே நீங்களும் கிஷ்வாநா மொலா ௨-௮௭ங்க ளாகிறவதே சஜாகிபா யிருந்தீர்கோள் உங்களை பிரக்கிறதான் நித்திரதிலையை விண்ணப்பஞ் செய்ய வேணும் - கிஷ்வயத ஒருவனைக்குறித்துச்சொல்லாதே ஸுபாபத்திலே சொல்கிறான் இத்திராக்கு முன்பு வாரியப மில்லாமையாலே ஸாபக ரின்னொன்றிபாமையே-அன்றியிலே கிஷ்வயத-என்றுதத ஹா ௨வகாஸஸெ-பூராவாடி வ-௮௭பாபுத என்று - ஸாபஸாப மெல்லார்க்கும் ஒக்கையாலே அடையநமக்கு மனாவ ௧) ரன்னோ வென்று ஸுபாபத்திலே சொல்லுகிறாளுகவுமாம் அன்றிக்கேநிஷ்வயத - மொகொலிநாபுலி என்றும் வேறு வேறு ஞானமாகியென்றும் மதியியப்பால் என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பலராய்விநாபுலிகளா யிருக்கையாலே ஒட்டேனென்றும் ஒருவன் வீட்டேனென்றும் ஒருவன் கட்டேனென்றும் ஒருவன் கட்டென்னப்புகிரலாகாதோவென்றும் ஒருவன் அறிவிக்கிறேன் என்றும் ஒருவன் கீலிக்கலாவ தென்பான் ஒருவனென்றும் - ஸுபாபத்திலே சொல்லுகிறாளுகவுமாம் அன்றியிலே ஸாபஸாப ஸாபஸாபாபியிப்படிக்கெல்லாம் கிஷ்வயதாய் ஸாபாபா யிருக்கையாலே - ஸாபாநாநாதோக்கிச் சொன்னாளுகவுமாம் அன்றியிலே கிஷ்வயதஎன்று ௧) வணமொலியிலே ஸுபாபவப மாகாதென்று நல்வார்த்தைசொல்லி கூடுதலாகா னாகையாலே திருவடியை ஹிஜி கூறித்துப் புகுகொ ஸுபாப பண்ணி ஒருவனைச்சொன்னால் மற்றவர்கள் விவரீதம் பண்ணுவார்க் கென்று ஸாபாபுமாகச் சொன்னாளுகவுமாம் அன்றியிலே - கிஷ்வயத என்றுபெருமா னுங்களை என்னிடையாட்டமாகக் கேட்பார் அப்போது பேசாதிராதேஸா-கூய்வனென்றாகவுமாம் விஸுவசீய நென்றாகவுமாம் ஸாபாபுலென்னா கவுமாம் கிஷ்வயத நென்றாகவுமாம் - ஏதேனாமாகத் தோற்றினுநீதோற்றிநபடி ஸுபாபங்களை யறிவியுங்கோ னென்றாகவுமாம் அன்றியிலே கிஷ்வயத விஷ்வயத என்கிற பாபாவினையாய் ஸாபாபாபுலெனும் ஸாபாபுலெனும் மெராக நெஞ்சாறல்ப் பட்டுக்கிடக்கிற பெருமாளுக்கு ஒரு சூதாஹம் பண்ணிக் கொடுங்கள் அன்றியிலே விஷ்வயதாய் என்று ஸத்தையிலேயாய் கூடுதலாக

விதம் ஐஹூர்ம் என்று என்னைப் பெருதபோ தழிகிறபெருமானுக் கு ஸத்தையுண்டாக்கி விடுங்கோள் அன்றியிலே வீடிவியாஸுணையென்று விவாஸுணத்திலேயாய் சுமடிஸாஸுணாஸுணவக வுரையைய விசாரியுங்கோ ளென்றுமாம் இப்படிச் சொன்னவாறே யாகிறது விண்ணப்பஞ் செய்கிறோம் ஸுஸூஹம் வஸூஷிதஸூஹம் என்றும் ராவணம் ஸாஸுணம் மதம் என்று மிரண் டஸூஹத்தைச் சொன்னாபாகில் ராவணன் வஸூஷித்த படியையும் முற்படச் சொல்லவோ ஸாஸுணம் மதஞான வுன்னை அறிவிக்கவோவென்ன- 31ம் மிஸூஹம் அதுவனுடைய வஸூஷித்ததுக்கு வுரையிலே பெயண்ணி அருளுவது நாமாஸுணம் னுனாலல்லவோ வென்ன ஆனபின்பு முற்பட வென்னை விண்ணப்பஞ் செய்யுங்கோள் நைவக் கம் பொருடமே தென்ன உன்னை யறிவிக்கைக்கு என்ன 31ம் இவ் தும்மோ டொருபாடுமுல்வானோ ரடியானுமுள் னென்கிறபடியே நாமவாஸுணம் னுனாஸுணங்காளே நலிந்த வார்த்தைக்கு முடன்கேடறப் விடாதே நிர்க்கைக்கு ஓரடியான் வந்தானென்று விண்ணப்பஞ்செய்யுங்கோள்- இதுக்கு முன்பு செய்ததன்றோ மேல்செய்வதென்ன 31ம் - வுரையிலே ஸாஸுணவாஸுணம் மெடுகிப் என்று யிவ் குற்றைக்கு நல்வார்த்தைசொன்னவென்னை நுணைநாக்காலே ஓரு ராத்தைசொன்னாபாகில் இத்தால் பெற்றதென்ன அதுவோ பிராட்டி இவ் கெளமுந்தருளி வந்ததென்ன 31ம் - யாஸுணுஹம் சிஸூஹம் வஸூஷிதாஸுணம் தாஸுணவாஸுணம் என்றும் விப ஸூஹம் வஸூஷிதாஸுணம் என்றும் ராவணன்முன்னே பெருமாள் பெருமைகளைச் சொல்லித் துரையிலே ஸாஸுணம் மெடுகிப் என்று அரகபலவரான ஸூஹங்களாபாது பெருமாள் கீதில் வடாஸுணமான வென்னை இதுவும் மஸூஷிதாஸுணம் என்று ராவணஸூஹத்தாலே புகழுவாய் மஸூஷிதாஸுணம் விதஞ்செய்கன்ன வததனையன்றோ இப்படி ராவணமகஞான வுன்னையோ அறிவிக்கிறதென்ன 31ம்- வஸூஷிதஸூஹம் சுவமி திதஸூஹம் என்று யிவ் வுசுசுசூஹம் பொருமையாலே வஸூஷித்துத் தள்ளிவிடப்பட்டஎன்னைமெடுகிஸூஹம் ஓராஸூஹம் விதாஸுணம் என்றுநீதானே சொல்லிற்றில்லையோ கடுபன் ஓருவார்த்தைசொன்னாஸுணம் இவ் தென்னதப்பாகவந்தாய் 31ம் கடுகூர்வாஸுணம் தாஸுணவாஸுணம் என்றுவாஸுணம் பொறுக்க மாட்டாமைபாலே குகூர்வாஸுணம் வஸூஷிதாஸுணம்

ன்றும் சூத்தாவெ வபுதநாஸாலி என்றும் என்னோ பாதியான
இவர்களை உட்படவிட்டு அவனோடு துவக்கற்ற வெண்ணை நீ அவ
னோடு துவக்கற்றால் மென்னை இத்தலையிலொருபற்றாசையில்லை
யோவென்ன தோ- ராவவஸாஸம்மகம் என்று தயரதற்குமகன் த
ன்னையன்றி மற்றிலேன் தஞ்சமாகவே என்றிருக்கிறவெண்ணை- தோ-
சூதாநம் ஸவபாஸகந பபாஸீனெ தோவாஸாஸகவாஸம் என்றுவாஸ
க்கிறராவணனோடும் அவனோடு சேர்ந்தாரோடு வாசியற ஹிதஞ்
சொல்லுகையாலே சூதாநகருயு) திதிவொதூஸவபுமகுதாநம்
கருதா என்கிற வாஸகருயு) ஸங்குமும் தி: ககூரபா வி
வீஷணம் என்றும் கருவொஹமந ராகமபாநி தவி என்றும் ராவண
னைக்கொல்ல வொதூமாயிருக்க உதவாததமபாவாணி என்றுகையி
லே மெடியிருக்கக் கொல்லாதே போந்தவ னுகையாலே வொதி
கருயு) வ ஹிதாநம் ஸவபுஷாநம் வொதூவொசு என்கிறவொ
திகருயு) வஜபதமும் ஸவபுஷாநி வெஷிதம் என்று ஸவா
ஹாஸமாக்கக்கொண்டுநம்மை ரகிப்பாபொன்று அறுதியிடுகையா
லே ரகிஷு) கருதம் கருதாநம் உதியாஸவபுஷாநிதில் ஸவஸா
வொஹவசு என்கிற ரகிஷு) தி: விஸா ஸமும் ஹவணம் ராவண
மகம் என்று உம்மையே ரககராகப் பற்றினே னென்கையாலே
மொவாயிதா ஹவதருவா மொஷுக்ஷ வரணையா என்கிறமொ
ஷுக்ஷவரணமும் ஹவதாந் தோஷு) வ ஜீவிதம் ஸவாநிவெ எ
ன்றுமெஹமந ராவணம் பண்ணுகையாலே மெஷுஷாநிவியுதா
கெஸவாபுஷண வபுஷாநிதா தி: ககூவ உயு) தென்கிற சூ
தகி: ககூவமும் தெநவாஸு) வொதிதம் என்று வொதிதாநுய்க்
கையைத்துக்கி விடுகையாலே உதியாஸவபு ஹாநிஷு) மெஷு
காபுஷண) சேவரு) க என்கிற காபுஷண) மும் ஆகிப்படி ரா
ணாமதியினுடைய ஷபுஷாஸமும் குற்றபாதபடி பண்ணின
வெண்ணை- தோ- கஹிஷு) வொஸயாநா: கபொதகி: வொதாநம் தி: க
டுவொவாபுஷண) தா: கெவெகி வொதாநா: தி: என்கிறபடியே
விவீஷணமும் ஷபுஷு) துண ராவணஹாதாவாகையாலே கவா
யாநா: கெயு) உபாயாநா மில்லாமையாலே ககி ஹநுமாய்
ராவணனு மகப்படத்தள்ளி விட்டபடியினாலே ககந) மதியுமா
ய்பெருமானே உபாயமாகப் பண்ணின படியாலே கெவொவா

[illegible]

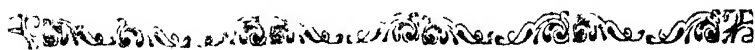
[illegible]

தமிழக நாடு வணிகரிடமிருந்து திண்டுக்கூர் விலித் துறைமுகம் என்கிற
தமிழக முன்புப்படியே யாகிலும் மஹாசபையுடைய பண்ணின
ல்திண்டுக்கூர் கிருப்பது அப்படியே தூய்மையாய் வந்தது
ன்றோமென்றே சொல்லுகொள் - விண்ணுடைய முன்
னே வந்தது என்றே சொல்லுகொள் நாலடியுர் வந்தபெருமாரு
க்கு உபகந்தேனென்ற சொல்லுகொள் வாராதே உடுக்கையி
லேயிருந்து பண்ணமென்றெழுந்த கடற்சூழ மடுவில்களைப்பட்
டதுபட்டு அருஞ்சூழல் சூழலைய அவர்களுடைய விடுவெண்டா
வோடவழி சூழல்களுள்ளே வந்தபின்பு பூமி தூய்மையாய்
வந்தது என்பது திண்டுக்கூர் உபகந்தேனென்ற சொல்லுகொள்
லையுடைய யென்கிறபடியே என்னுடைய வடுக்கையுடைய அ
றிவியுங்கொள் உபகந்தேனென்ற சொல்லுகொள் மறுபடியும்
கொடுக்கிறதே திருவள்ளூர் பார்த்துப் புகிறவேணுமே என்று
ங்களருகேறித்திற நிலையச் சொல்லுகொள் உபகந்தேனென்ற
யக எதிர்க்கூழல் புகுத்தியாதபடி உடுக்கையிந்தாகவந்தபடிசொ
ல்லுகொள் உபகந்தேனென்ற சொல்லுகொள் தந்தாமெத் தேடிக்கொடுக்கச்
செய்தேயும் துருவியுடைய சூழலையுடைய சூழலையுடைய என்று
மீறியுடைய துருவியுடைய பிறகிட்டுப்போய்வர்களை அறிவித்த நீ
ங்கள் இருந்தவிடத்தேசுதானாவந்த வெண்ணு அறிவிக்கலாகாதோ
விண்ணுடைய திண்டுக்கூர் நாலையுடைய தம்பியாய்நடுவே யோ
ரிடத்திலே யிருந்து ஆள்வரவிட்டு ஸூரியுடைய பண்ணிச் செய்
யலாய்ப்படிக்குப் பிடியாள் கொண்டு பிண்ணவருகை யன்றிக்கே உ
ன்னையற்றிதியென் திண்ணைகள்தீர்த்தேனென்றும்பொன்னடியை
யடைந் துயந்தேனென்றும் ஆலின்மேலமர்ந்தா னடியிணைகளெ
ன்றும் சொல்லுகிறபடியே மறு பிண்ணப்பட்டதும் படப்புதும்
துகொண்டு தின்றநிலையை விண்ணப்பட்டு செய்யுங்கொள் ஆகவி
த்தால் மஹாசபையுடைய பண்ணுபார்க்கு ஹமவதர் முன்னிலை
யாக பெறவேணுமென்றும் சூழலுக்கு சொல்லிற்றாயிற்று.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்-

தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்தவர்களைப்பற்றி.

கன தத் து உ ந டு ரு டு ஸா ஸ டு ஸீ வெ ல லு ல ி க்ரு ளீ:-

உணவுப் பதார்த்தங்களின் உயர்வுக்குரிய உணவு வகை.

வன உதயம் ௧௫-௭-௧௯௮௩- ராவயவாஸாணம் கம் இன்றே இவ்
வார்த்தையைக் கேட்டதர்க்குப் பின்பு கலாசாஜி வேறு பட்டா
ரென்றிதது உரிமையினை உடனடி துணை என்ரு விடத்தில் உரானு
மல்லன் உருதனுமல்லன் ௪௩, ௪௪-வென்று திசை யித்தபோது கூச்
சத்தா லப்பிறந்த யிசு உடனே லாஸ்திரே இதுதன் வாயககத்தை
மறைத்துப் பெருமாள் தன்னை உடனடி உருவென்று லாக்ரிக்கும்
வார்த்தையைச் சொல்லி அர்முதந்தலே நலிய வந்தானென்றுபிற
ந்தயிசு உருவென்று அவசியம் இவன் ௪௪-வாஸாணம் பெருமாள் செ
விப்படுமாயில் பின்பு மீட்டிக் கொண்டு தாமத ஸஜத்துக்கு
முற்படவேண்டுமாம் சடக்கெனப் போனொன்றிதது உருவ
௪௪-வாஸாணம் தட்டிமோபாதிப்பறிவான இளையபெருமாள் லாக்ரி
யிலே அவருடைய அருமையானவராகையாலே அவரையு
ம் கூட்டிக்கொள்ளுகிறார் உருவென்று உருவென்று உருவென்று
என்றவரிதே ௪௪-வாஸாணம் உருவென்று உருவென்று உருவென்று
உருவென்று லாக்ரி உருவென்று உருவென்று உருவென்று
பெருமாளுக்கு மீவார்போகிறவழியை கூறும் லாக்ரிக்கவொன்றிதது
படி அடர்ந்துக்கொண்டு - அதாவது ௪௪-வாஸாணம் விட்டிப் போந்து
குவாலாநாளுண்டோ - ராஜித்திபமறத்துதோ இவ்விடம் லாக்ரி
ரமன்றோ ௪௪-வாஸாணம் செய்யும் திறகாநிபவிலையோ ஒருத்தன் சர
ணமென்னும் காட்டில் இவற்றை நமறத்துதோ என்றப்போலேசொ
ல்லுகை உருவென்று லாக்ரி வந்தவன் ௪௪-வாஸாணம் உருவென்று
கருவவாஸாணம் பண்ணினான் இவனாராயிருக்கிறதே வென்று
வாஸாணம் பண்ணிப் பெருமாளுக்கு இவன் வரவுசொல்லுகை யாதிக்க
கே ௪௪-வென்றே திசுயித்து ௪௪-வாரிமாரத்துக்காகச் செய்
யவேண்டும் வந்தத்தைச் சொன்னார் பெரியபெருமானே பேரிட்டு
இளையபெருமானே நோக்கி அடர்ந்து யாததை சொன்னப்போலே
சொன்னொன்றையுமாம் இவ்வாறால் நம்மை யொன்றும் செய்ய

❖

கையு வு ஸிபீவெக- தீர் ஸாணா மகளுக ஹூரீக்கிறவிவன்ரா
வணன் வரவிட்டா நெருத்தனுகக்கடவன் ஒருத்தனுகில் முதலிலே
தன்னை அமைத்துக்கொண்டு புந்ருமதொழிப லீலீஷண ஐக்ரு-
கல் என்றும் விலீஷண-வலுபித்ய என்றும் ராவவா ஸாணாமக
என்றும் தன்னைவெளியிட்டுக்கொண்டு ஸாணாபுகிருமோ ஸாண
மென்றுபுகுந்தார் சிலர் மஹூர் செய்யுங் காரியத்தைச் செய்வார்க
ளோவென்னில் ராகுஷெஷ வு) ராகுஷவ) உஷவ) நடுக் கித
வ)க)உ)எ என்கிறபடியேதான் வேறொருத்தனுகயிருக்க வேறொ
ருத்தனுகச்சொல்லி காய-காஹத்திலே வேறொன்றைச் சொல்லும்

[illegible]

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்

தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த உத்தரகாலத்தினர்.

சுயவாழ்வுப் பெருமைக்கு முடிந்த பாடலாகிய) வ - விதோநு-
செ - னாவது விதோநு என்பதற்கு காரணமாக இருக்கின்றன.

[illegible]

கௌசு

க.நி.ஸ்ரீராக ரா - சுஷ்ருவக்யாஸிஸஸ்ரீராகஃ.

ஜாதிபரண நம்மைப்பெற்று ஸ்வாலனா யுண்டோ - ஹி - ஸ்வப்ரா
சுவதூள ஹாதாதிதூலா - ஹாதாஸூசுதி - ஸ்வாதூதம் என்று நம்
ஸூத்ரவுக்கு சுவாஸநீரமென்று சொல்லலாம்படி யிருக்கிறவன்
ன்றோ ப்வேராணஸூராம - கோஸூதா என்றுதன்வாயாலேசொ
ல்லுதையாலேஹி லிபமன்றோநீரும்ஹாதாவை விட்டன்றோநம்
ஸைப்பதறின தென்ன - சூமகஸூரி - ஸ்வாதூதம் - என்றாப்டோ
லே - ஸ்வதூதாய் வந்தவனன்றே அவனோ லக்கத்தினின்றும் வந்தவ
னன்றோ ப்வேரா முதலிகளென்ன ஆராட்சியைக் கைவிடாதே
கொள்ளீர் கூபகஸூரி - ஸ்வாதூதம் - இப்படி அவனை அநாசிரிக்கைக்
குடிமெனக் கெட்கு உண்டாயிருக்க - என்னமென்கூரா ஸ்வாதூதகோ
ஸூதி இவனை விஸ்வாசிப்பது அவன் தன்னை பாரம்பரவிக்ரையாலே ந
சையற்று சூதூதாய் ஸாஸநம் புகுந்து வந்தானென்று விஸ்வாசித்
கந்தட்டென்னென்ன அந்த ஸ்வாதூதவிபூஷம் ஸ்வாதூதம் என்னு
மிடத்தை - ஸ்வாதூதகமாகச்சொல்லுகிறார்

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்

சுமியொகூரம் - கவுடிகூரம்

நா வணைநயு ணி வரி தகுதி ௦.௫௭ வரி நிசா உரடி.

சுலபா உமா நிழ லாழி சிவநகரேசுரேசுவர தா வர.

நாவுகன ந ப்ர ணி விகிதம் நீர் அனுகூலமுதக ஸ்மிக்கிறவ
னை நமக்கு நாத் -வான நாவுகனனில் ப்ர ணியிகிதத்திலே யுட்க
னாக ப்ர ணிபண்ணிர் - சுர்வெவ்வி உமக்கிவனை ப்ர ணியி என்னு மி
டம்போற்றுகிற தில்லையாகில் என்பக்கலிலே ஒரு சுபாபுவ-புவ
புதி பண்ணியருளிர் - அறியாதவைய எல்லார்க்குங் கேட்டறியவே
ணங்காணும் ஆனால் இவனைசெய்யவழிப்படுத்தினென்ன - கவரா
மம் மிது, உம் பிவெருக்கம் - நானவனுடைய மிது மேயுட்கு மென்
றுநினையாறின்றேன் இவனையுள்ளபடி அறிந்தநான் வாங்கனான வி
வனுடைய மிது மேயுட்குமென்று அறுதி யிட்டேனென்கை மம
வயிரொடமுண்டானவிடத்தில் வபாங்கக-புவமென்னுமிடம்மா
பு விகிதம் - ஸ்வாபவ-பணி - அளகு-பிவபகா-பெவ்விநு பககனவருள
கயம்வந - யஜு விவகாரம்ஹ நுபாம்பாம்பவ நாமவடி-ஹு -பெ-கண-பள
விபாய நியபாய யவரூபாஜா நாயபம் நாமகாஜா நம் - ககிவதாம்
பா - யுட்கங்கெனல்லா மறிவாரில் தலைவரல்லீரோ - யுட்கங்க் கெல்

லாமறிந்தருளவேண்டாவோ கயவாசுலாஹம் நிமகுஹம் சிவந) ஸ்ரீ என்சிறபோ சுவ்வளவிலும் பெருமருடைய திரு சிவவந்தி விரகத்ததைக்கண்டு உம்முடைய ஸ்ரீகிருபிதத்துக்கு ஐவ்வுருன விவரு விஷயம் சூழித ரன்னுவிஷயமென்கிற ரென்னவுமாம் தவறாஹம் நிமகுஹம் சிவந) என்று ப்ருணியியல் யத்துவென்னக் கடவிரோவென்கை மகவம் ப்ருணியியலே யன்று ஐவ்வுருபி யாகையாலே இடம்பெற்ற விடத்திலே நலியக்கடாமையாகையாலே கொல்லத்தட்டில்லை என்கிறார்.

பெரியவாச்சான்பின்னை திருவடிகளேசரணம்.

சுந்திரோக்ஷா: வனகோத வஞ்சாஸுந்திராக்.

ராசுலொலிஹயா வாகுலாஸம் ஐவ்வுருபிவ்வுருபி.

பு ஹதாஹம் சாயயாமநிதா விருவென: நியாமவ.

கயவாசுலாஹம் ராவணபு ஸ்யாய வந்த ராசுலாஹம் கவஹம் ப்ருணியியல் யத்துவென்னக் கடவிரோவென்கை மகவம் ப்ருணியியலே யன்று ஐவ்வுருபி யாகையாலே இடம்பெற்ற விடத்திலே நலியக்கடாமையாகையாலே கொல்லத்தட்டில்லை என்கிறார். ராசுலொலிஹயா வாகுலாஸம் ஐவ்வுருபிவ்வுருபி. பு ஹதாஹம் சாயயாமநிதா விருவென: நியாமவ. கயவாசுலாஹம் ராவணபு ஸ்யாய வந்த ராசுலாஹம் கவஹம் ப்ருணியியல் யத்துவென்னக் கடவிரோவென்கை மகவம் ப்ருணியியலே யன்று ஐவ்வுருபி யாகையாலே இடம்பெற்ற விடத்திலே நலியக்கடாமையாகையாலே கொல்லத்தட்டில்லை என்கிறார். ராசுலொலிஹயா வாகுலாஸம் ஐவ்வுருபிவ்வுருபி. பு ஹதாஹம் சாயயாமநிதா விருவென: நியாமவ. கயவாசுலாஹம் ராவணபு ஸ்யாய வந்த ராசுலாஹம் கவஹம் ப்ருணியியல் யத்துவென்னக் கடவிரோவென்கை மகவம் ப்ருணியியலே யன்று ஐவ்வுருபி யாகையாலே இடம்பெற்ற விடத்திலே நலியக்கடாமையாகையாலே கொல்லத்தட்டில்லை என்கிறார்.

கள்ள

மகிஸ்ஸோகரோ வம்வாஸஸ்ஸோகரோ-

யும் நலியுமென்கிறார் சுமவ- சூரம- உதந்தாலே பிறர் பக்கம்
பொய்ஷங்காணவறியார் நான் சொல்லவறிகிலும் அறிந்தருளீர் ஸுத
காஷ-வாஸகமாந நம்பக்களிலே ஸாணம் புழுந்த விவன் பக்க
ளிலே பொய்ஷத்தை நிறைத்தாரானை நமக்குப்போருமோ வென்ன
ல் ஸாஸ்துவான நம்மை நலிக்கக்கூடு ஸாணம் புழுந்த விவனை ஆ
ராயாதே ஸுதகந்தகால் உத- ஸுத- ஸுத- விவையுமென்கிறார்-

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்

மகிஸ்ஸோகரோ வம்வாஸஸ்ஸோகரோ-

பு விஷ்ணுசூ-நெஸைமருஹி பு ஸுஸூது-நகி-ம-ம்

நிஹ ந ஸாஷஸம்ஸுபா உயுகாநிவ-யவஸி-

சுதகி-சுஸூது-நெஸை-ம-ம் பு விஷ்ணு பு ஸுஸூது-நகி-ம-ம்
ஹம் உயுகாஸூது-நெஸை-ம-ம் நிஹந ஸாஷ-சுதகி-ம-ம் இவன்
சுதகி-சுஸூது-நெஸை-ம-ம் பு திகரு-மெனென்று ஆராயாதே சுதகி-சுஸூது
வேஷத்தாலே ஸாஸ்துவான நம்மை நலிக்கக்கூடு பு விஷ்ணுய்க் கொல்லும்
ஸுஸை-ம-ம் ஹம்ஸுபா ஒருத்தனும் கொல்லப்போம்மோ வென்னில்
பு ஸுப- சுஹம்ஸுபா பு ஸுஸூது ஸாஸ்துவானவன் ஸாஸ்து-
நெஸை-ம-ம் நலியும் ஒருத்தரனை யொருந்தனல் நலியப்போ
மோ வென்னில் சுஹம்ஸுபா நிஹந ஸாஷ ஸுபா-பிக ருண்டான
வளவிலே கொல்லும் ஸுஹம்ஸுபா-சுளாயவைத்துக்கும் ஒன்றே
சுதகி-சுஸூது-நெஸை-ம-ம் ஸிப்பிக்குமென்னுமிடத்துக்கும் பு விஷ்ணுசூ-
ஸுஸூது-நகி-ம-ம் உயுகா-நிவ-யவஸி- என்று கூகமொன்றே தனக்குடைய
மஹம்ஸுபா-சுளாயவைத்துக்கும் ஒன்றே தனக்குடைய மஹம்ஸுபா-
நலியுமாப்போலேயிருக்குங் காணும் பெரியவாச்சான் பிள்ளை மா
சுஸூது-சுஸூது-நகி-ம-ம் மகிஸ்ஸோகரோ வம்வாஸஸ்ஸோகரோ-
ஸுபா-சுளாயவைத்துக்கும் ஒன்றே தனக்குடைய மஹம்ஸுபா-
நலியுமாப்போலேயிருக்குங் காணும் பெரியவாச்சான் பிள்ளை மா

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

